

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2006-11

48

*Yıl:2 *19 Mayıs-1 Haziran 2006 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Rüzgar ekenler fırtına biçecekler

Uzun zamandır devletin gündeminde olan **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı** Meclis gündemine alındı. Ancak tasarı henüz yasalasmadan fiili olarak uygulamaya sokuldu bile. İstanbul'da "dur" ihtarına uymadığı iddiası ile iki kişi katledilirken, Elazığ'da ise 1 Mayıs kutlamalarına katılan devrimciler sudan gerekçelerle tutuklandı. Bu uygulamalar devletin bundan sonraki süreç için uygulamaya sokacağı politikaların ip uçlarını vermektedir.

Emperyalist efendilerinin emirleri doğrultusunda uyguladığı politikalar sonucu toplumun her kesiminden tepki toplamaya devam eden AKP hükümeti **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı**

si'ni fiili olarak yürürlüğe sokarak toplumsal muhalefeti dizginlemeyi hedeflemektedir. Sokağa bıraktığı sivil faşistlerle ilerici, devrimci ve yurtseverlere yönelik saldırılarını tırmandıran devletin bu uygulamaları, haklarını savunmak için alanlara çıkan işçi ve emekçilere yönelik yeni saldırıların habercisi durumundadır.

Geçtiğimiz hafta içinde şeker fabrikalarının özelleştirilmesi politikalarına karşı tüm Türkiye'de alanlara çıkan işçi ve emekçiler haklarımızı kazanmanın yolunu hepimize göstermektedir. Bu saldırıların geri püskürtülmesi için kitlesel karşı ko-yuşların örgütlenmesi bir zorunluluktur. Birçok ilde gerçekleştirilen eylem-

ler, önümüzdeki dönem kopacak olan fırtınanın da habercisidir. Saldırıların arttıran devlet, içine girdiği derin krizi bu saldırılarla atlatabileceği umudunu taşımaktadır. Ancak gerçekler, tarihi

tecrübelerle de kanıtlamıştır ki, rüzgar ekenler fırtına biçeceklerdir. Halkın gelişen saldırılarla birlikte artan tepki ve öfkesi ülkemizde ve dünyada kopacak olan fırtınanın da habercisidir.

Dilek Polat'ın hesabı soruldu!

Elimize posta kanalıyla ulaşan TKP/ML TIKKO-KBK imzalı bildiriye bombalamaların Dilek Polat'ın şehit düşmesi ve ardından yapılan linç girişiminin hesabının sorulması amacıyla yapıldığı belirtilmektedir.

Sayfa 29

İBRAHİM KAYPAKKAYA NEREDE SAVAŞ, MÜCADELE VE DİRENİŞ VARSA, ORADA YAŞIYOR!

Açıklama: Elimize e-mail yolu ile ulaşan bildiri güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

İbrahim Kaypakkaya, faşizmin Diyarbakır'daki işkencehanelerinde, ser verip sır vermeme geleneğinin Türkiyeli komünistler adına üstlendiği bayraktarlığında muzaffer olarak **18 Mayıs 1973** günü şehit düşerken, dünya halklarına bir büyük direniş manifestosu armağan ediyordu.

O İbrahim Kaypakkaya ki, şehit düşmeden yaklaşık bir yıl önce kuruluşuna önderlik ettiği partimiz **TKP/ML** ve halk ordusu **TİKKO**'nun örgütlediği silahlı mücadele ile Türkiye Kürdistanı'nın Dersim bölgesinde düşmana karşı amansız bir kavga başlatmış, bütün zorluklara ve olanaksızlıklara rağmen Halk Savaşı'nın ateşini tutuşturmaya girişmişti.

O İbrahim Kaypakkaya ki; Mustafa Suphi yoldaşların TKP'sinden devraldığı mirası, onların komünist niteliğine uygun bir biçimde değerlendirmesini bilmiş ve proletaryanın yeniden partisine kavuşmasında temel harç olarak kullanmıştı. Böylelikle, TKP'nin 1920'lerden sonra revizyonistlerin elinde Kemalist ve şovenist bir burjuva kulübüne dönüşen, giderek sosyal-faşist nitelik alan süreciyle yaratılan aldatma ve yanılasmaya da bir son veriyordu.

O İbrahim Kaypakkaya ki; devrimci kuşakların dahi etkisinden kendisini kurtaramadıkları derecede güçlü biçimde topluma enjekte edilen, bütün "aydınlarm" ve "sosyalist" kartvizit taşıyan çevrelerin secde ettiği Kemalizmin, faşizmin resmi ideolojisi olduğu temel gerçeğini, bütün çıplaklığıyla ortaya serdi. Bununla beraber, TC'nin resmi tarihine açıklık getirmesiyle "Kurtuluş Savaşı"nın üzerindeki yaldızlar da dökülmüş oluyordu.

O İbrahim Kaypakkaya ki; Türkiye'nin emperyalizme bağımlılık biçiminin işbirlikçi tarzda değil uşaklık ilişkisi ile komprador burjuvazi aracılığıyla kurulduğunu, onların da ülkeyi büyük toprak ağaları ile oluşturdukları ittifak içinde yönettiklerini açıkladı. TC'nin kuruluşuyla birlikte şekillendirilen devletin ırkçı, gerici ve şoven politikalar ile zulüm ve katliamlar uygulayarak, sistematik baskı, zor ve şiddete dayalı hüküm sürerek ancak ayak-

ta kalabileceğini, bunun da devlet yapısı olarak sürekli biçimde uygulanan faşizme karşılık geldiğini tespit etti.

O İbrahim Kaypakkaya ki; gözlerin şovenizmle fena halde körleştiği bir diğer kritik konu olan ulusal sorunda da komünist bir önder olma niteliği gereği, yine aydınlatıcı olmayı başarıyor ve temel çözümler yapıyordu. Ulusların kaderlerini tayin hakkı ilkesinin kayıtsız şartsız savunuculuğu ile başlayan tahlilleri, Kürtlerin "ezilen bağımlı ulus" statüsünde olduğuyla devam ediyor ve her türden oportünizmin ve şovenizmin kesin mahkumiyeti ve açık teşhiri ile tamamlanıyordu.

O İbrahim Kaypakkaya ki; komünizme giden yolda ülkemizdeki ilk devrim aşamasını feodalizmin tasfiyesini ve emperyalizmin kovulmasını sağlayacak Demokratik Halk Devrimi olarak tanımladı. İşçi sınıfı önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakıyla gerçekleştirilecek bu devrimin biricik yolunun Halk Savaşı olduğunu söylüyor, bu doğrultuda örgütlenme ve çalışmadaki temel prensipleri formüle ediyordu.

İbrahim Kaypakkaya, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin iyi bir öğrencisi ve uygulayıcısı olmayı başarmış, dünyadaki devrim deneyleri ve **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin dersleriyle zenginleşen öğretinin temel perspektifini özümsemiş, sınıf mücadelesinin ateşinde kendi ülkesinin temel gerçeklerini çözümlenmeyi bilmiş komünist bir önderdi. Çok kısa sayılabilecek ömrüne, enternasyonal proletarya adına büyük katkılar sığdırmayı başaran ender komünist önderlerden birisi olarak tarihe geçti.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

Önder yoldaşımız **İbrahim Kaypakkaya**'nın kuruluşuna önderlik ettiği partimiz, onun çizdiği yolda büyük bir sebat, özveri ve kararlılıkla ilerlemeye devam ediyor. Bu yolda en büyük güç ve ilham kaynağı olmaya hep devam edecek olan İbrahim yoldaşın azim ve cesaretini kuşanan yüzlerce şehit yoldaşımızın anısı ve mücadelesi kanıttır ki, yoldaşın kavgası kesintisiz bir biçimde sürdürülüyor.

Bu yürüyüşümüz bundan önce olduğu gibi bundan sonra da nice engelleri aşacak, yenilgilerden geçecek, fırtınalar atlatacak, büyük bedeller ödeyecek, ihanetleri

ve soluksuz kalanları görececek, ama sonuçta menzile ulaşacaktır. Bu bilimsel inancı ülkemiz topraklarına eken ve bizlere aşılardan **İbrahim Kaypakkaya** yoldaş, şanlı devrim yürüyüşümüzde kutup yıldızımız olmayı daima sürdürecektir.

Ülkemiz devrimine ilişkin geliştirdiği temel tezlerin, her geçen yılın ardından geçerliliğini korumasıyla meşalemiz olmaya devam eden İbrahim Kaypakkaya; komünizme sonsuz inancın, devrim mücadelesine tereddütsüz atılmanın, savaşta tükenmeyen ısrarın, azim ve kararlılıkta dayanıklılığın, özveri ve cesaretle üstünlüğün, direnişte tavizsizlik ve baş eğmezliğin sembolü olarak kavgamızın bütün alanlarında yaşıyor.

Türkiye devrimine tuttuğu ışık, proleter dünya devrimi mücadelesi açısından, bilhassa içinde bulunduğumuz bölgede önemli bir hamle niteliği taşıyordu. Bugün MLM ideolojinin rehberliğinde dünyanın dört bir köşesinde iktidar yürüyüşü sürdüren yoldaşlarımızın kavgasında; ülkemiz devrimindeki komünist önder rolü, mücadele yaşamı ve direnişi nedeniyle ayrıcalıklı bir yere sahip olarak yaşıyor İbrahim Kaypakkaya.

Önder yoldaşımız, emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı işçiler, köylüler, emekçiler, ezilenler, yoksullar tarafından yürütülen bütün savaşlarda, mücadelelerde ve direnişlerde yaşıyor.

İbrahim Kaypakkaya; umudun yitirilmediği, kavganın bitirilmediği, mücadeleden dönülmediği, silahların gömülmediği, barikatların yıkılmadığı, direnişten kaçılmadığı, düşmandan korkulmadığı, teslimiyetin sokulmadığı bütün alanlarda yaşıyor.

İbrahim Kaypakkaya, ardından bayrağı devralarak can bedeli bu mücadeleye kendisi gibi korkusuzca atılan Dilek Polat

gibi nice yoldaşları hep var olduğu, zafer elde edilene kadar da var olacağı için, hep yaşayacak.

ÖNDERİMİZ İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR!

18 MAYIS'LAR, İBRAHİM'LERİN DOĞUM GÜNÜDÜR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

BÜTÜN DEVRİM ŞEHİTLERİNİN HESABINI MUTLAKA SORACAĞIZ!

YAŞASIN İBRAHİM KAYPAKKAYA'NIN KURUCUSU OLDUĞU PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN HALK ORDUSU TİKKO VE GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'İN IŞIKLI YOLU!

**YAŞASIN HALK SAVAŞI!
Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkez Komite Siyasi Büro
Mayıs 2006**

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İsteddiğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Sorumluları halkın arasındayken Şemdinli “yargılaması” başladı!

Şemdinli’de **Umut Kitabevi**’nin bombalanmasının ardından yaşanan gelişmeler ve özellikle devlet tarafından yapılan açıklamalar meselenin hangi noktaya, nasıl evrileceğini de göstermekteydi. **Yaşar Büyükanıt**’ın olaya başından itibaren el atması ve yapılan soruşturmanın tümüne müdahale etmesi, bundan önceki örneklerde de olduğu gibi yaşananların bir oldu bittiye getirileceğini çok açık gösteriyordu. Kitabevi önünde halk tarafından suçüstü yakalanan devletin, aynı devlet tarafından sorgulanması ve sorumlularının açığa çıkarılması gibi bir durumun söz konusu olması zaten mümkün değildi. Büyükanıt’ın **“Tanırım. İyi çocuktur”** açıklaması ile Erdoğan’ın **“ucu nereye kadar giderse o kadar gideceğiz”** açıklaması arasında hiçbir farklılık bulunmamaktadır.

Nitekim gelişen zaman zarfında yaşananlar prosedüre uygun bir şekilde işletildi. Önce Meclis Araştırma Komisyonu’nun hazırladığı rapora müdahale edilerek susturuldu, ardından Savcı **Ferhat Sarıkaya**’nın Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu’nun kararıyla meslekten ihraç edilmesi gelişen sürecin parçaları olma özelliği taşıdı. 5-6 Mayıs tarihleri arasında yapılan ilk duruşmada da tüm sürecin kendisini özetler nitelikte gelişmeler yaşandı. **“İyi çocuklar”** dinlendi ve suçsuzluğu tutuklandıktan kısa süre sonra kanıtlandığı için serbest bırakıldı. **Ali Kaya**’ya sorulan göstermelik sorular ve karşılığında alınan göstermelik cevaplarla ilk duruşma savuşturulmuş oldu.

Ali Kaya, sorgusu sırasında **Seferi Yılmaz**’ın 5 Ağustos 2005 tarihinde meydana gelen patlamayla birlikte elde edilen istihbari bilgiler sonucu teknik takip ve izlemeye alındığını ifade ederek, Yılmaz’ın bu olayı yaptığına ilişkin 26 Ağustos’ta Jandarma’nın 156 numaralı telefonuna ihbar

geldiğini ve bu durumu adli mercilere bildirmediklerini söyledi. Seferi Yılmaz’a 9 Kasım’da Almanya’dan gelecek paketin bilgisini emniyet birimlerine de bildirmediklerini anlatan Kaya, **“Bu durum adli mercilere bildirilmiş olsaydı bu şahıs deşifre olacaktı. İstihbari çalışmalarımız aksayacak, Seferi Yılmaz’ın telefon görüşmeleri kesilecekti”** dedi. Ali Kaya, istihbari çalışmalarda hiçbir birimin kendi çalışmasını diğer birime bildirmediklerini, istihbarat çalışmasının olayın operasyonel kısmından diğer birimlere bildirildiğini kaydetti. Bizler açısından bilinmeyen bir durumun ifadesi değil kuşkusuz bu yaşananlar. Devlet içindeki bu çalışma tarzının kamuoyunca da meşru görülmesinden olacak ki, deşifre edilmesinde de bir sakınca görülmemekte.

Bunların yanında davaya dahil olması gereken ancak dışarda **“görevine”** devam eden Şemdinli katillerinden **Uzman Çavuş Tanju Çavuş** mahkemenin görüldüğü günlerde yeni bir icraatla gündeme geldi. Ardahan’da bir köylüyü döverken kendisine engel olmaya çalışanlara **“Devlet beni adam öldürmek için gönderdi. Orada adam öldürdüm devlet bana ne yaptı ki, burada öldürsem bana ne yapacak?”** şeklindeki tehditleri davadan olumlu bir sonuç beklentisi içerisine giren ve halen hukukun tarafsız olduğunu düşünenlere verilmiş bir cevap niteliği taşıyor. Yani hırsız evin içindeyse hatta evin sahibiyse hiçbir kilit işe yaramaz.

Emniyet Müdürlüğü eski görevlilerinin **“Hırsız evin içindeyse kilit işe yaramaz”** ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek’in **“Aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık”** gibi açıklamaları “hukuk”un bu konuda **“yetersiz”** kaldığını ve yukarılardan gelen talimatlara göre ‘yargılama’nın şeklinin belirleneceğini açıkça gösterdi. Bu zamana kadar devleti

en açık biçimde yakalayan böylesi bir olayı kapatmak için organize bir şekilde çalışmak ordu ve hükümet açısından son derece önemli. Ordunun **“yıpratılmış yüzünü”** ve hükümete karşı gelişen tepkileri önlemek açısından önemli. Bu yüzden mahkemenin yapılacağı hafta boyunca Hakkari ve Van’da olağanüstü **“güvenlik”** önlemleri alındı, basına sınırlama getirildi, jandarma dışındaki herkes defalarca arandı, konuyla ilgili yapılan açıklamalar sınırlandırıldı vb.

Davanın görülmesinin ertesinde bölge açısından oldukça önemli olan diğer bir gelişme de R. T. Erdoğan’ın Diyarbakır ziyareti idi. Bundan önceki ziyaretlerinde yaptığı açıklamalarla **“olay”** yaratan Erdoğan, bu ziyaretinde yaptığı açıklamalarda oldukça temkinli davrandı. Zira mesele ile ilgili görüşlerini Diyarbakır olayları sırasında **“Güvenlik güçlerimiz çocuk da olsa, kadın da olsa kim olursa olsun terörün maşası haline gelmişse gerekli müdahale ne ise bunu yapacaktır. Bunun böyle bilinmesini istiyorum. Hiç kimse yanlış bir hesabın içine girmesin”** açıklamasında bulunarak **“İlla her soruna bir ad koymak da gerekmez. Çünkü sorunlar hepimizindir. Ama illa ‘ad koyalım’ diyorsanız Kürt sorunu bu milletin bir parçasının değil, hepsinin sorunudur. Benim de sorunumdur”** olarak formüle ettiği düşüncelerinin özünü beyan etmişti. Erdoğan’ın Diyarbakır ziyaretinden beklentileri olanlar, bekledikleri **“yatıştırıcı”** açıklamaları dinleyemediler. Bölgede süren yoğun askeri operasyonların, halk üzerinde her fırsatta estirilen terörün ve yine son dönemde artan hak ihlallerinin çözümüne yönelik **“çözüm”** adımları bekleyenler bu ziyaretle büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. Çünkü Erdoğan yaptığı konuşmaların hiçbirinde bu sorunlara değinmedi bile bulunmadı. Önceki ziyaret-

lerinde yaptığı açıklamalarla gündeme oturan Erdoğan, bu kez ağzına Kürt sözcüğünü almamak için özel çaba gösterdi.

Diyarbakır Belediye Başkanı **Osman Baydemir**’i Diyarbakır olayları sırasında hedef gösteren Erdoğan, **“Seçimle işbaşına gelenler legal yapı içinde illegal olaylara girerse yasaları karşısında bulacak. Yürütme olarak ne gerekiyorsa onu yapacağız. ‘Seçimle işbaşına geldim, her isteğimi yaparım’ diyemezsin. Yok öyle şey”** diye konuşmuştu. Gezisi sırasında da **DTP** yöneticileri ile **“güvenlik”** gerekçesiyle görüşmeyen Erdoğan, bir süre önce sorunların çözümüne yönelik gösterdiği anlayışın ne anlama geldiğini daha açık bir dille anlatmış oldu.

Bölgede yürütülen askeri operasyonları bir devlet politikası olarak görmek istemeyenler doğal olarak da bu ziyaretten çeşitli beklentiler içine girdi. **“Halk 11 kişinin öldüğü olaylarla ilgili bir açıklama bekliyordu”** beyanında bulunan **DTP** yöneticileri, halktan ziyade kendi düşünce ve beklentilerini ifade ediyorlardı. Zira halk, devleti yıllardan beri uygulamalarıyla tanıdığı için Erdoğan’ın açıklamalarının da bilincinde. Çünkü gerekli olan açıklamaların tümünü olaylar sırasında yapmıştı. Devletin tek tek parçalarının bütünlüklü davrandığı bu gelişmelerde çözümün süregelen devlet politikaları ile olmayacağı gerçeği kendini dün olduğu gibi bugün de çok açık göstermektedir.

TC devletin **“kol kırılır yen içinde kalır”** anlayışı bu olay özgülünde iflas etmiş, gerçekler ortala saçılmışsa da mahkemede kimin **“cezalandırılacağı”** bellidir. Ancak yine de sistemin teşhirini yapmak, sorumluların tüm muhalif güçlerin bu olayın yüzüne gitmesi büyük bir sorumluluk olarak orta yerde durmaktadır.

Yoksullukla “mücadele” edenlerin, yolsuzluk icraatları artıyor!

AKP hükümetinin **“Enflasyonu düşürdük, düze çıkarıyoruz”, “Türkiye’nin önü açıldı”** vb. söylemlerinin aksine rakamlar gerçekleri söylüyor.

Çıkarılan yeni yasalarla işçi ve emekçilere her gün daha fazla yoksulluk ve açlık sunan AKP hükümeti, bunu gizlemek için pembe tablolar çizmeye devam ediyor. Parası olmayanın hastane kapısında öleceği, okula gidemeyeceği, eğitim göremeyeceği, çocukların yoksulluktan beslenemeyeceği günlerin temellerini atan emperyalistlerin uşağı hakim sınıfların bugünkü sözcüsü AKP, her gün biraz daha yıpratıyor. Sözcülerinin ağzından yaşanan yıkımı dile getiren veriler, bize pek çok şeyi anlatıyor.

Stand-by düzenlemesinin gözden geçirme çalışmalarını için 5 Mayıs’ta Türkiye’ye gelen **Uluslararası Para Fonu (IMF)** heyeti, Ankara’da çalışmalarına başladı. Türkiye’deki temaslarına İstanbul’da başlayan IMF Türkiye Masası Şefi **Lorenzo Giorgianni** ve beraberindeki heyetin, Devlet Bakanı ve Baş Müzakereci **Ali Babacan** ile bir araya gelmesi bekleniyor. Çalışmalarına Hazine’de başlayan IMF heyeti, Ankara’da, bütçe beklentileri ve politikaları, vergi reformları, vergi idaresinin güçlendirilmesine yönelik önlemler, yeni onaylanan **Sosyal Güvenlik Reformu**’nun uygulanmasına yönelik planlar ile kamu bankaları reformu ve bankacılık düzenleme ve denetleme sisteminin daha da güçlendirilmesi gibi konuları görüştü. IMF heyetinin temasları 18 Mayıs tarihine kadar sürdü.

IMF, bir yandan bağımlı ülkelere bu tür ziyaretler düzenlerken; bir yandan da kendi krizini aşmanın çabasını veriyor. Biraz geriye giderek baktığımızda Asya krizinin, IMF’nin krizinin de başlangıcı olduğunu görmek mümkün. **Arjantin krizi**, IMF reçetelerinin krizi daha da ağırlaştırdığını bir kez

daha kanıtladı. Dünya ekonomisinde talep yetersizliği sorunu giderek ağırlaşırken, sanayi ve ticaret sermayesi açısından yarı-sömürge, bağımlı ülkelerin talebin genişlemesi önem kazanırken, emperyalistlerin gereksinimlerine göre şekillendirilmiş IMF reçeteleri çözüm olmanın ötesinde ekonomik krizin daha da derinleşmesini beraberinde getirdi. Kuşkusuz bunların yanı sıra IMF’nin başka sorunları da vardı. Dünya değişiyor, emperyalist güçlerin bir kısmı ABD karşısında yükseliyor, Avrupa Merkez Bankası ve AB, IMF yönetiminde temsil edilmek (Financial Times, 29/03/06), Çin ve Hindistan gibi ülkeler karar sürecinde oy ağırlıklarını arttırmak istiyorlardı. Düne kadar IMF’de de egemen olan **G-7** grubu önce **G-8** olmuş, şimdi de dünya ekonomisinde **Çin**, Hindistan, **Güney Kore**, Brezilya, **Meksika** gibi ülkelerin ağırlığı arttıkça **“dünyanın efendisi”** olma meşruiyetini kaybetmeye başlamıştı. Ne ki IMF’nin bu yeni koşullara ayak uydurabilmesi için, IMF yönetiminde belirleyici durumda olan ABD ve Avrupa ülkelerinin etkilerinin dışında kalan ülkeler lehine, sınırlandırılmasını kabul etmeleri gerekiyordu. Nereden bakılırsa bakılsın IMF yaşanan ekonomik ve siyasi krizin derinliğine paralel olarak etki gücünü kaybetmeye başladığı koşullarda kendi denetim ve hakimiyetini koruma noktasında da ciddi sıkıntılar yaşamaya başlamıştı. Bir anlamda dünya ekonomisindeki yeni rüzgârların esiri olmaya başlamıştı; artık geleceği belirsiz bir durumda yoluna devam etmek zorunda.

Uluslararası Finans Enstitüsü (IIF) tarafından yapılan (18/04) ve geçen hafta IMF bahar toplantısında üzerinde anlaşılan yeni iş tarifi IMF’yi bugüne kadar olanlardan çok daha büyük başarısızlıklara mahkûm edecek gibi görünüyor.

Yeni iş tarifine göre, IMF’ye **“sorunlu”** ülkelerin ekonomilerini düzenleme yerine, bir anlamda emperyalist kriz sistemini düzenleme, yaklaşan ekonomik krizi engelleme görevi veriliyor. IMF’nin, İngiltere Merkez Bankası gibi **“bağımsız”** bir kurum olması, mali piyasaların aktörleriyle daha doğrudan eşgüdüm içine girmesi isteniyor. IMF, aslında dünya ekonomisini ve mali sistemini düzenlemeyecek, yalnızca gözlemleyecek ve aralarında mali/ticari dengesizlikler olan ülkelerin görüşmelerinde kolaylaştırıcılık yapacak.

“Demek ki IMF’ye, aslında, bu iki ülke arasındaki sorunları çözme görevi verilmiş. Bu arada ABD tarafı, IMF’yi Çin’e karşı, Yuan’ı revalüe ettirmek için baskı aracı olarak kullanmak istiyor.” (The Guardian, 24/04). “Çin’e gelince... ABD’nin doğrudan baskılarını bile dikkate almazken hiçbir yaptırım gücü olmayan IMF’yi mi dinleyecek?”

17 milyon kişi yoksulluk sınırının altında yaşıyor!

Bu tablo içinde bulunan IMF’nin ülkemize yaptığı ziyaretin temel konularına da baktığımızda benzer kaygıları ve hedefleri görmek mümkün. Meclis’ten yeni geçirilen saldırı yasalarının uygulanmasına yönelik planlamaların yapıldığı görüşmelerde, bir süredir ifade edilen derin ekonomik krizin engellenmesine ve idare edilmesine yönelik tedbirler tartışılacak.

Bir süre önce **Türkiye İstatistik Kurumu**’nun (TÜİK) gıda ve gıda dışı harcamaları dikkate alarak yayınladığı rapora göre 17 milyon 991 kişi yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Şener, milyonlarca insanın yoksulluk sınırının altında yaşadığını görmekten gelecek yoksulluğu düşürmek

için önemli adımlar attıklarını iddia etti. Yoksulluğun ortadan kaldırılması için yeni önerileri olduğunu belirten Şener; **“yüreklerle su serpti.”** Binlerce insanın işsiz kalmasına neden olan, milyonlarca insanın yıllarca harcadığı emeği gasp eden özelleştirmelerin yoksulluğu yok etmenin ilacı olduğunu **“keşfeden”** Şener’in yoksulluktan ne anladığı da ortaya çıkmış oldu. Emekçiler için açlık ve sefalet getirecek olan yasalar **“sayım”** Şener için birer çözüm reçetesi.

Devletin bakanı yaptığı işe sadık kalarak kendisini oraya getirenlerin dümenine su taşımaktadır. Onun için Koçların, Sabancıların zenginleşmesi yoksulluğun erimesidir. Çünkü yoksulluk sömürücülerin dolması gereken kasalarıdır.

Emekçilere açlık, uşaklara sefa hat! İşte Şener’in sihirli formülü!

Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik sisteminin piyasalaştırılmasının yoksulluğu ortadan kaldıracığını söyleyen Şener’in açlık ve yoksullukla mücadelelesine ne denense aynı kabinde görev aldığı Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**’ın, trilyonlarca para harcayarak düğün yapan sefalet süren Erdoğan ailesini kalkındırıyor. Yoksulluğa karşı verdiği bu savaşta **“silah arkadaşı”** olan Devlet Bakanı Kürşat **Tüzmen**’in 123 milyon dolarlık vurgunu da bu kampanya çerçevesinde olsa gerek. Yoksullukla mücadele büyüdükçe yolsuzluklar, soyguncular büyüyor ve bunlar için **“Vatan sağ olsun”** deniliyor öte yandan açlıktan ölmek için çalışan emekçiler işten çıkartılıyor. Şener, tüm bu yaşananları görmüyor ve pişkince **“yoksullukla mücadele büyüyor”** açıklamaları yapıyor. Elbetteki biz kimin büyüdüğünü biliyoruz! Kimin büyümesi gerektiğini de...

Sınıfsal Bakış

EMPERYALİZMİN KAN KARDEŞİ MODERN REVİZYONİZM

Kendisine, Kruşçev'in başının çektiği modern revizyonistlere karşı yürüttükleri ideolojik mücadeleye konu olan polemiklerin daha ne kadar süreceğini soranları Başkan Mao, "Bu polemik daha bin yıl sürebilir" diye yanıtlamıştı. Mao Zedung, bin hatta bazı kaynaklara göre onbin yıl esprisini sınıflar var olduğu sürece bu mücadelenin kaçınılmazlığına vurgu bağlamında yapıyordu.

1963-64 polemikleriyle yaratılan birikim ve Sovyetler Birliği deneyi, 1966'da patlayan **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin alt yapısını hazırladı. Böylelikle proletaryanın sosyalist toplumdaki sınıf mücadelesini sürdürme ve komünizme ulaşma kavgasında, en önemli kurumsal silahı olan proletarya diktatörlüğünün yanına bir diğer önemli vazgeçilmez silah olarak kültür devrimleri zinciri eklenmiş oluyordu.

Hiç kuşku yok ki, emperyalizm var olduğu müddetçe modern revizyonizm de yaşayacak. Bunun en yalın bilimsel açıklaması, her iki olgunun da sınıfsal olarak burjuvaziye ait oluşudur. Sistem olarak karşı-devrimin merkezi konumundaki emperyalizm, farklı bir kuldarda devreye giren modern revizyonizm sayesinde proleter dünya devrimi mücadelesinin zarar görmesinden büyük çıkar sahibi durumdadır.

Proletaryanın ideolojisi, doğuşu ve evrimi sürecinde her türden burjuva ideolojisi ile mücadele yürüterek saflaştı ve çelikleşti. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in şekillenmesi boyunca çok sayıda burjuva akımla yürütülen ve hızından hiçbir şey yitirmeden süren kıyasıya ideolojik savaşımın son yarım yüzyıldaki serüvenine damgasını vuran karşı-devrimci cephenin tabelasında, "**modern revizyonizm**" yazmaktadır.

Modern revizyonizm, söylem olarak yeni sayılabilecek tezlerle sahne almakla beraber, içerik olarak, ataları sayılabilecek, geçmiş dönemlerde ortaya çıkan nice oportünist, revizyonist ve reformist akımın belli başlı görüşlerine sarılmaktaydı.

İşçi sınıfı önderliğinde insanlığı

kurtuluşa götürecektir bilimsel dünya görüşünün, temel tezlerinin revize edilmesi yoluyla içeriğinin boşaltılması, modern revizyonizmin ana eksenidir. Böylelikle proleter ideolojinin, emperyalist-kapitalist sistemi yıkmayı ve sosyalizmi kurarak komünizme doğru yol almayı hedefleyen perspektifini kaybetmesi ve mevcut sisteme boyun eğen bir konumlanış içine girmesi amaçlanmaktadır.

Bilimsel sosyalizmin saldırıya uğrayan temel tezleri; diyalektik ve tarihi materyalizm, devlet ve devrim, sosyalizm ve proletarya diktatörlüğü gibi ana başlıkları kapsıyordu. Sınıf mücadelesinin sona erdiği ilan edildiği için, "**tüm halkın devleti**" ve "**bütün halkın partisi**" kavramları ortaya atılıyor, böylelikle proletarya partisi ve proletarya diktatörlüğünün ölüm fetvası veriliyordu.

Ancak bu meselenin esas önemli ve çarpıcı yanı, sınıf mücadelesinin söndüğüne dair tespitin Sovyetler Birliği ile sınırlı olmaması idi. Revizyonizmin karakteristik söze başlama cümlesi olan "**artık dünya değişti**"si bütün ülkeleri kapsayan bir özellik arz etmekteydi. Nitekim "**barış içinde bir arada yaşama**", "**barışçı yarış**", "**barışçı geçiş**" başlıkları altında ileri sürülen görüşler; emperyalizmin karakter değişimi yaşadığına, tekeller arasındaki uzlaşmaz çelişkilerin ortadan kalktığına, kapitalist sistemin sosyalist ülkeler ile barışçı bir rekabet içinde eritileceğine, devrimlerin anlam ve gereğini yitirdiğine vurgu yapıyordu.

Bunların komünistler tarafından uluslararası arenada teşhir edilmesi ve güçlü bir ideolojik mücadele neticesinde ipliğinin pazara çıkarılması gecikmedi. Mao Zedung yoldaşın önderlik ettiği bu süreçte, ÇKP'nin önce resmi yazışmalar sonrasında ise açıktan teşhir yoluyla geliştirdiği mücadelede, Marksizm-Leninizm'in güçlü ve etkili bir savunması gerçekleştirildi.

Başkan Mao, emperyalizme karşı mücadele ile modern revizyonizme karşı mücadelenin birbirine kopmaz bağlarla bağlı olduğunun altını özenle çiziyordu. Modern revizyonistler, işçi sınıfı bilimini ze-

hirleyerek kaleyi içten çökertebilecek önemli bir tehdit oluşturmaktaydılar. Lenin ve Stalin'in önderliğinde kurulan ve gelişen Sovyetler Birliği'nin büyük prestijini ve olanaklarını kullanmanın avantajına sahiplerdi. Başta Çin olmak üzere sosyalist ülkelerdeki bütün kapitalist yolculara cesaret veren bir konumdaydılar.

Mao Zedung, emperyalizme karşı mücadele kadar önemseyerek dikkat çekmek ve kavga bayrağını yükseltmekle kalmadı, modern revizyonizme karşı ideolojik mücadelenin sürekliliğinin bilince çıkarılmasına da işaret etti. Bunun sosyalist ülkelerdeki sınıf mücadelesi açısından hayatiyeti, nihayetinde kültür devrimi olgusunu geliştirdi.

Başkan Mao'yu haklı çıkaran gelişmeler, dünya ölçeğinde yaşanmaya başlıyor, burjuvazinin modern revizyonizm ile birlikte Sovyetler Birliği'nde geliştirdiği karşı-devrim, başta ABD olmak üzere emperyalistlere hareket alanı kazandırıyor ve çok geçmeden Vietnam işgali devreye giriyordu. Onu aynı dönemde çok sayıda emperyalist saldırı ve müdahale izledi.

Nihayet Çin'in Kruşçev'leri de boyunlarını uzatmakta fazla gecikmediler. Başkan Mao'nun Sovyet deneyini de dikkate alarak geliştirdiği taktiklerin ustaca devreye sokulduğu Büyük Proleter Kültür Devrimi çaplı bir muharebeye sahne oldu. Çin'in Kruşçev'leri aslı ile bire bir aynı tezleri savunmasalar da öz itibarıyla burjuvazinin tipik temsilcileri konumunda tarih sahnesine çıkmışlardı. Savundukları görüşler, sosyalizmi iflasa sürüklemek ve kapitalizmi yeniden restore etmek amacını taşıyordu.

Mao Zedung yoldaş, polemiklerin binlerce yıl sürebileceğinden bahsettiği gibi, kültür devrimlerinin de onlarca, yüzlerce olabileceğini söylüyordu. Buradaki kıstası, sınıfların varlığı olarak ele aldığı için, sınıf mücadelesinin kültür devrimleri, polemikler, kampanyalar ya da başka araçlarla ve hangi sayıda ve ne kadar süreceğini bilebilme veya belirleyebilmenin mümkün olamayacağını belirtiyordu.

Burjuva ideolojisinin 18. yüzyılda ortaya çıkan ve aydınlanma devrine ve burjuva devrimlerine önderlik eden isimleri ile onların izinden yürüyen liberalizmin bayraktarları dünyaya hep aynı mesajları verdiler: sınıflar yoktur, olgular/maddi gerçeklik nasıl bakıyorsanız öyledir, özel mülkiyet kutsal-

dır, kapitalizm özgürleştirir. Onların yok saydığı sınıf mücadeleleri ve devrimler ile elde edilen haklar ise önce bireysel sonra sosyal nitelikler arz eden özellikler taşısa da hep kendi düzenleri çerçevesinde ve kendilerine itaat kaydıyla yazıldılar.

Marksizm burjuva ideolojisinin bu kökenlerini parçalayarak, ona alternatif biçimde proletaryanın ideolojisi olarak doğdu. Leninizm ve Maoizm ile aşamalar kaydederken de burjuva ideolojisi ile hesaplaşmasını sürdürdü. Bu, sınıf mücadelesinin tezahürü olarak şekilleniyordu. Günümüze taşınan ve sınıfsız bir menzile akacak bu kavganın burjuva cephaneliğinde aynı malzemelerin bulunması rastlantı değildir.

Bugün, modern revizyonizmin takipçisi olarak çeşitli kılıklar altında boy gösteren çok sayıda "sol" etiketli akımın savunduğu, ileri sürdüğü görüşlerin gelip yandıkları temeller ve ortak noktalar, yukarıda özetlediğimiz çerçevede içerisinde kalmaktadır. Ama aynı zamanda emperyalizmin yine son yarım asır içerisinde ve özellikle de 1990'lı yıllardan itibaren geliştirdiği ideolojik kampanyada ileri sürdüğü görüş ve argümanlar da aynı zemine oturmaktadır.

Emperyalizmin karakter değiştirdiği ve vahşi niteliğini terk ettiği ya da küreselleşme anlamında daha entegre bir hale geldiği; emperyalist tekeller arasındaki çelişkilerin uzlaşmaz niteliği kaybettiği, yenilmez bir güç olduğu ya da zorla yenilmesine gerek olmadığı; sınıfların ortadan kalktığı, işçi sınıfının eridiği ya da önderlik vasfını yitirdiği; devrimlerin imkansızlaştığı ya da gereksizleştiği; silahı mücadelelerin devrimini tamamladığı ya da emperyalizmle baş etmenin imkansız hale geldiği; Marksizm'in iflas ettiği ya da günümüz açısından bir anlam ifade etmediği; sosyalizmin öldüğü ya da proletarya diktatörlüğünün sosyalizmi öldürdüğü vb. vb. birbirleriyle çelişkili gibi gözükken ama sonuç itibarıyla aynı zeminde birleşen bu "**tezler**"le yürütülen "**ortak**" kampanya modern revizyonizm ile emperyalizmin kolkola girdiği bir süreci tarif etmektedir.

Dünyanın çeşitli ülkeleri komünist partilerinin büyük bir duyarlılık ile 1956, 1966 ve 1976 yıllarının 30, 40 ve 50. yıldönümleri vesilesiyle bu ay içinde başlatmış oldukları ideolojik kampanyayı işlemeye devam edeceğiz.

Seyhan Belediyesi'nde çalışan işçiler: "Emeğimizin karşılığını istiyoruz!"

Seyhan Belediyesi'nde **Miray Temizlik Şirketi**'nde çalışan işçiler; taşeron şirketin yöneticilerinin hakaretlerine, baskılarına, keyfi uygulamalarına; işçilerin sosyal güvencesiz, sigortasız çalıştırılmalarına ve işten atmaların hergün yaşanmasına daha fazla dayanamayarak **7 Mayıs**'ta direnişe başladılar. Yaklaşık 900 işçinin çalıştığı şirkette kışla kuralları yürürlükte. Asker kökenli olan şirketin genel müdürü, işçilere askeri disiplin uyguluyor. İsteddiği zaman işten çıkartıyor, istediğinde şiddet uyguluyor, maaşından kesinti yapıyor. Son olarak işçilerin işten çıkarılması kendi deyimleri ile "**bardağı taşıran son damla**" olmuş. Direniş başladıktan sonra işçileri ziyaret eden Seyhan Belediye Başkanı **Azim Öztürk** de işçileri tehdit ederek "**sakin sendikaya üye olmayı aklınızdan geçirmeyin**" diyerek tutumunu ortaya koymuş oldu. İşçiler kendi aralarında bir eylem komi-

tesi kurarak Belediye'nin şantiyesinde kurulu çadırlarda direnişi sürdürüyorlar. **12 Mayıs** tarihinde saat 12:30'da Eğitim-Sen Adana Şubesi'nde toplanan işçiler, buradan "**Azim şaşırma sabrımızı taşırma**" sloganları ve "**Seyhan'ı temizleyen bizler şimdi açlığa ve yoksulluğa mahkum edildik**" yazılı pankartlarıyla Seyhan Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler.

İşçi-köylü gazetesi olarak işçileri çadırlarında ziyaret ederek sorunlarını dinledik. İşçiler direnişi kötü koşullarda sürdürüyorlar. İçecek suları, yatacak yerleri yok. Adana'daki kamuoyundan destek de oldukça zayıf. Komite sözcüsü **Mehmet Çelebi**'nin görüşlerini aldık.

- **Bize kendinizi tanıtp, çalışma koşullarıyla ilgili bilgi verir misiniz?**

- Burada 3 yıldır şoför olarak çalışıyorum. Şu an burada 965 kişi görünüyor, ancak faal olarak 800 kişi çalışıyor. Bazı ar-

İşçi-köylü gazetesi olarak işçileri çadırlarında ziyaret ederek sorunlarını dinledik. İşçiler direnişi kötü koşullarda sürdürüyorlar. İçecek suları, yatacak yerleri yok. Adana'daki kamuoyundan destek de oldukça zayıf. Komite sözcüsü **Mehmet Çelebi**'nin görüşlerini aldık.

kadaşlarımız hiçbir neden olmadan işten çıkarıldı. **Sıra ne zaman bize gelecek diye korkuyla yaşıyoruz.** Buradaki arkadaşlardan bazıları kamyonun arkasından elleriyle çöp topluyor. Biz şoförüz. Bir de caddeleri süpüren arkadaşlarımız var. Şirket taşeronla bağlı çalışıyor. Biz emeğimize saygı gösterilmesini istiyoruz. Arkadaşlarımız elleriyle çöp topluyor, buna saygı gösterilmesini istiyoruz.

- **Direniş nasıl gelişti, talepleriniz nelerdir?**

- Bizim en önemli sorunumuz iş güvenliği. İş güvencemiz yok. Sebepsiz yere işten atılan arkadaşlarımızın işe geri alınmasını istiyoruz. Taleplerimizi başkanımıza ilettik. Bize doyurucu bir cevap gelmedi. Biz ise vazgeçmedik eylemimizden. Halen bekliyoruz gerekirse bir sene, gerekirse iki sene bekleriz. Biz bedel ödemeye hazırız, bakalım Seyhan Belediyesi ne kadar bedel ödeyecek? Başkanımız bizi muhattap almıyor. Bir geldi konuştu, aba altından sopa gösterdi.

- **Mücadelenizi nasıl sürdüreceksiniz, sendikaya üye olmayı düşünüyor musunuz?**

- Şu anda yeni işçileri getirdiler onları çalıştırıyorlar. Ehliyetsiz insanları çalıştırıyorlar. Biz onlarla görüştük. Bazıları bize

saygı duydular, kendileri de bizim gibi işçi, bugün bize yarın onlara.

Burada arkadaşlarımızdan hiçbiri sendikaya üye değil. Üye olmayı düşünmüyoruz. Bir komitemiz var, görüşmeleri sürdürüyor. Burada taşeronlar geçici. Arkadaşlarımızla sonuna kadar buradayız. Biz işe girmek için tekrar şirkete gittik, ancak şirket bizi kabul etmedi. Şirket arkadaşlarımızı göndermek istedi, biz 10- 15 kişi gönüllü olduk, ancak bunu da kabul etmediler.

- **Uzun süredir burada çalışan bir işçi olarak bize gelişmeleri anlatır mısınız?**

- Benim ismim **Veysel**. 6 yıldır Seyhan Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'nde çalışıyorum. **Başkanlarımız taşeronlar aracılığıyla emeğimizi peşkeş çekiyorlar.** 4 ay içinde sigortalarımız ancak 15 gün yatmıştır. Sakalımız var diye işten çıkarılıyor. Bir gün gelmediğimizde dört günlük yevmiyemiz kesiliyor. Bizden durduk yerde **40-50 milyon** para kesiyorlar. Düğünümüz oluyor, cenazemiz oluyor ücretsiz izne gönderiyorlar. Bu zamana kadar sustuk, bu son yaptıkları bardağı taşıran son damla oldu. Arkadaşlarımız işten çıkarıldı.

Belediye'nin bünyesinde çalışmak istiyoruz. Biz kadrolu, sözleşmeli çalışmak istiyoruz. (Mersin)

Emekçinin Gündemi

GERİDE BIRAKTIĞIMIZ SÜRECİN DERS VE DENEYİMLERİ İLE ÖNÜMÜZDEKİ SÜRECİ ÖRELİM!

Her siyasal çalışma ya da çalışmaların başarısının mücadele pratikleri ile ölçüldüğünü biliyoruz. Sınıf mücadelesinde bazı tarihlerin önemli bir yeri vardır. **1 Mayıs** ve yaklaşan **15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi**'nin yıl dönümü de bunlardan biridir. İşçi sınıfının mücadele tarihindeki bu gün ya da günlerde yüklediğimiz sorumlulukla daha yoğun bir çaba göstermek doğru ve yapılması gerektir. Bu çalışmaların sonucunda ortaya çıkan kimi eksikler ve yetmezlikler görülerek, gelecekte daha iyisini yapmak için ders çıkartılması da önemli ve olmazsa olmazdır.

1 Mayıs 2006 öncesi bürokrat ve sarı sendikacılar tarafından 1 Mayıs'ın salonlara hapsedilmesi ya da merkezi bir yerde "**sembolik**" kutlanması tartışmaları ile başlatılan süreç, aslında bu anlayışların, özelde 1 Mayıs 2006'yı nasıl ele aldıkları

rını, genelde ise işçi sınıfının mücadele tarihindeki önemli günlere bakış açılarını göstermeye yetiyordu. Bu, aynı zamanda fiili saldırıların sendikal hareket içindeki ayağı anlamına da gelmektedir. Bu anlayış sahipleri bu yıl iş gününe denk gelen 1 Mayıs'ı işçileri ve devrimcileri katmayarak anlamsızlaştırmak, adeta sabote etmek istemişlerdir.

Ancak sendikaların içinde bulunan başta **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışı** olmak üzere, ilerici ve demokrat sendikacıların çaba ve tavırları sonucu bu çabalar geçersiz kılındı ve aynı anlayış sahipleri 1 Mayıs'ın sokaklarda kutlanmasına kerhen de olsa "**evet**" demek zorunda kaldı.

Üç büyük konfederasyonun işçi sayısı yaklaşık 9 bin civarındadır. Oysa bunlardan tam da 1 Mayıs'ın özüne uygun olarak üretimi durdurarak alana çıkan sendika

sayısı ise dördü geçmemektedir. Bu sendikalar arasında Deri-İş, Belediye-İş, Genel-İş ve Tez Koop-İş sayılabilir. Bunun dışında diğer sendikalar ve şubeleri ise 1 Mayıs'a adeta temsili düzeyde katılmış, hatta bazı sendikaların yöneticileri dahi alanlara çıkmamıştır.

Bu iki anlayış, arasındaki fark, açıktır ki işçi sınıfı mücadelesine olan inanç ile bu inancın beslendiği siyasal kaynaktır. 2006 1 Mayıs kutlamalarından çıkaracağımız dersler, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışını savunan her birey ve örgütleyici işçi için, sınıf içindeki etkinliği siyasallaştırmanın ve daha ileri çıkarmanın adımı olmalıdır. 2006 1 Mayıs'ı göstermiştir ki, işçi sınıfı içindeki çalışma siyasal olarak istenilen yerde değildir. İş gününe denk gelmesi vb. etkenler yeterliliklerimizin tek başına nedeni değildir. Sınıf içindeki etkinlik, siyasal olarak dönüşmemiştir.

Bu, 23 Nisan'da yapılan sempozyumda da kendini göstermiştir. Genel sendikal hareket için de aynı değerlendirme yapılabilir. Özellikle son süreçte devam eden işçi direnişlerine baktığımızda çalışmalarımıza hız vermemiz gerektiği ortadadır. Deri iş kolunda direnişler devam ederken,

özellikle Şeker-İş Sendikası'nın tüm Türkiye çapında başlattığı eylemlilik süreci, kamuoyunda önemli bir yer edinmiştir. **Amasya'dan Kars'a; Balıkesir'den Çorum'a** kadar geniş bir yelpaze içinde yapılan eylemler işçi ve köylülerin aynı şiarlar etrafında buluşmasının da güzel örneklerini yaratmıştır.

DDSB işçi sınıfı içinde iddialı bir anlayıştır. Ve bu iddiaya uygun örgütlenmek hepimizin omuzlarındaki en acil görevdir.

Sendikal hareketin dibe vurduğu bu süreçte, örgütlenen direnişlerle işçi sınıfını örgütlenme adımları atan DDSB anlayışının, bu çabaları sendikal hareketin durağanlığına karşı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Sınıf içinde zaman zaman harekete geçen ve saman alevi gibi yanıp sönen tepkiler yerine programlı ve uzun vadeli bir mücadele hattı çıkarılmalıdır. Bunu hem sistemden kaynaklı mevcut saldırılara karşı hem de sarı sendikal anlayışlara karşı bir muhalefeti örgütleyerek yapmalıyız. Bu anlamda **Belediye-İş** İstanbul şubeleri, **Deri-İş Tuzla** Şubesi ve **Haber-İş 1 No'lu** şube tarafından "**Türk-İş, Hak-İş, DİSK yüzünü sermayeye değil, işçilere dön**" şiarı ile örgütlenen eylem önemli ve anlamlıdır.

TC mahkemelerinin verebileceği olası bir kararı emperyalist bir şirketle birlikte nasıl boşa çıkartacaklarının hesaplarını yapan devlet yetkilileri, aslında uşaklık rolleri gereği neleri yapabileceklerini de bir kez daha göstermiş oluyorlar.

“Cargill için ne gerekiyorsa yapın!”

Başbakanlık tarafından Tarım ve Köyşeri Bakanlığı'na gönderilen bir yazı ile Cargill'in mahkemenin alacağı olası bir olumsuz karara karşı kurtarılması emredildi ve bu emirlere uygun olarak ilk adımlar atılmaya başlandı. Basında “AKP hükümetinin bir skandala daha imza atması” olarak verilen haberlerde üzerinde durulan önemli noktalardan bir tanesi, Cargill hakkında verilebilecek olası olumsuz bir kararda Cargill'i kurtarmak için yapılabilecek kanun değişiklikleri sıralanması oldu. Bu tavsiyeler arasında Bursa'da kitle örgütleri tarafından oluşturulan Toprak Kurulu'nun yasalardan kaynaklanan yetkilerinin elinden alınması da var. Ziraat Mühendisleri, Bursa Barosu ve TEMA Vakfı tarafından basına duyurulan ve Başbakanlık Hukuk Müşavirliği antetli belgede, özellikle Bursa'da Karapınar bölgesinde bulunan Cargill aleyhine açılmış davalarla ilgili gelişmeler aktararak şöyle deniliyor; “Davalara karşı hazırlanacak dilekçelerde izlenecek stratejiyi belirlemek ve yargı süreci sonunda verilebilecek olası bir aleyhte kararda izlenecek yol ve yöntemleri tespit etmek üzere Başbakanlık'ta, 10.04.2006 tarihinde Müsteşar Yardımcısı Mustafa Çetin başkanlığında, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı ve Cargill firması yetkililerinin katılımıyla bir toplantı gerçekleştirilmiştir.”

Bu ifade ile emperyalizme uşaklığın

bir itirafı daha yapılmış oluyor. TC mahkemelerinin verebileceği olası bir kararı emperyalist bir şirketle birlikte nasıl boşa çıkartacaklarının hesaplarını yapan devlet yetkilileri, aslında uşaklık rolleri gereği neleri yapabileceklerini de bir kez daha göstermiş oluyorlar.

Yine aynı belgede olası bir olumsuz karar durumunda Tarım Bakanlığı'nın yapması gerekenlerde sıralanıyor; “Daha Temmuz 2005'te kabul edilen 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu'nda yapılacak bir değişiklik ile deki kamu kurum ve kuruluşları ile üniversite temsilcileri yanında sivil toplum örgütü temsilcilerinin katılımıyla oluşan Toprak Kurulu'nun bu kanundan kaynaklanan yetkisinin, tarım ürünü işleyen ve ileri teknoloji kullanan mevcut tesislerin bulunduğu alanlar için Tarım ve Köyşeri Bakanlığı'na devredilmesinin sağlanabileceği ve böylece sivil toplum örgütlerinin bu konudaki olumsuz tutumlarının ber taraf edilebileceği...” vb.

Bursa'da bulunan Kurban dağı'nın bir ucu Gemlik'e diğer ucu İznik'e doğru uzanmakta ve Orhangazi'nin de Güney'ine düşmektedir. Çok çeşitli tarım yapılan bu ova, son derece verimlidir. Dağın eteklerinde ve alçak yerlerinde, Türkiye'nin en lezzetli zeytinlerinin yetiştiği zeytin ağaçları ve meyve bahçeleri vardır. Bu ovayı da içine alan İznik gölü havzası ise su temizliği açısından ender yerler ara-

sında sayılmaktadır. İşte bu ovanın ortasına kondurulmaya çalışılan Cargill, bu güzelliklerin yok edilmesi için AKP hükümeti ile el birliği yapmakta ve TC devleti bu uğurda hiçbir uygulamadan kaçınmamaktadır. Cargill Mısır Nişastası Fabrikası, ulusötesi bir şirket olan Cargill'in kâr için insan yaşamını hiçe sayan uygulamalarından sadece biri. Bu şirket masaya yatırıldığı anda ortaya çıkan onlarca gerçekten biri de çevre kirliliği yaratmasıdır. En son görüşmelerde sosyal güvenlik ve tahkimin arkasından IMF'ye yapılma sözü verilen tarım reformunun da aslında kimlere yaradığı da böylece ortaya çıkmaktadır.

Bursa açısından en önemli yanlardan birisi bu fabrikanın, 1. sınıf bir tarım arazisine kurulmak istenmesi ve günde yaklaşık üç bin ton suyu kullanarak kirletecek olmasıdır. TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Bursa Şube Başkanı Yılmaz Oktay, “tesisin kurulmak istendiği yer, İznik-Orhangazi Sulama Projesi'nin uygulandığı alanın ortasında kalmaktadır. Böyle bir bölgede çok su kullanacak bir tesisin, çevreye olumsuz etkileri olmayacağı iddia etmek, hiç kimseye inandırıcı gelmemektedir” diyerek aslında devletin cafacı bir şekilde sunduğu reform ve yasaların kimlerin çıkarlarını savunduğunu da açık etmektedir. Yine Bursa Barosu başkanı Ali Arabacı, Bursa Ovası ve Uludağ'dan sonra şimdi de göllerin talanına sıra geldiğini söyleyerek tesisin bölgeye vereceği zararın altını çizmiştir.

Çevre düşmanı Cargill...

Bu şirketin çevreye verdiği büyük zararlar herkes tarafından bilinmektedir. Örneğin 1997 Temmuz'unda Güneydoğu Asya'da büyük bir orman yangını yaşanmıştı. Sumatra adasında binlerce hektar orman yanmıştı. Suharto diktatörlüğü suçu tarım arazisi açmak isteyen köylülere atmak istemişti. Çünkü devlet, Java adasının şehirlerindeki insanları Sumatra gibi az nüfuslu adalara göç ettirmektedir. Ancak yapılan araştırmalar gerçekleri açığa çıkarttı. Gerçek şuydu ki, Endonezya,

emperyalist şirketlerin çıkarları gereği orman temizliği yapıyordu. Bundan kısa bir zaman önce ise Cargill, büyük bir göçmen işsiz kitesinin bulunduğu Endonezya'nın bu adasına hurma ağacı fidanlığı kuracağını ve bir milyon hurma ağacına gereksinim duyacak dev bir hurma yağı tesisi projesine başlayacağını duyurmuştu.

Yine yapılan araştırmalara göre Cargill, 1993'te Ekonomik Öncelikler Konseyi tarafından ABD'nin en kötü çevre suçluları listesinde yer aldı. Bunun nedeni ise 1988'de bir Cargill tesisinin, 40.000 galon zehirli fosforik asidi Florida'daki Alafia nehrine dökerek büyük miktarda balık ölümüne neden olması idi. 1991'de Konsey, onu kendi sektöründe hava kirliliğini kayıt altına almaya rıza gösterme konusunda en kötü şirket olarak belirledi. ABD Çevre Koruma Ajansı'na göre Cargill, en fazla zehirli madde çıkaran iki şirketten biri.

Cargill GDO üretiyor!

Daha önceki sayılarımızda Genetiği Bozulmuş Organizmaların insan sağlığı üzerindeki korkunç etkileri ile ilgili yazılarımız yayınlanmıştı. Cargill'in yağ üretimi için ayçiçeğine alternatif olarak Samsun ve ilçelerinde yerleştirmeye çalıştığı Kanola bitkisinin de benzer özellikler taşıdığını Türkiye Ziraat Odaları Birliği başkanı Faruk Yücel'in açıklamalarında ortaya çıkıyor; “Kanola, hibrit nitelikli tohumlu bir bitki olduğundan her yıl yenilenmesi gerekir. Yani bu yıl üretilen üründen elde edilen tohum gelecek yıl kesinlikle ekilmemelidir. Mutlaka ve mutlaka yeni tohum alınmalıdır. Çünkü bunun kanser yaptığı tahlillerle kanıtlanmıştır.” (AA, 25/08/1998)

Tam da bu tartışmaların ortasında bu şirketlerin ürettiği hormonlu ve diğer katkı besinlerin zararları iyice açığa çıkmış durumda. Tüm bunlara rağmen AKP hükümeti ise çok aleni bir şekilde emperyalist şirketlere olan uşaklığını yerine getirmekten çekinmiyor.

(H. Merkezi)

Narenciye üreticisinden protesto

Türkiye'nin turuncuğil üretiminin yüzde 88'inin karşılandığı Mersin'deki narenciye bahçelerinde, toplanmayan ürünler dalında kaldı.

Ürünlerine dalında kilosu 50 Ykr'ya alıcı bulamayan narenciye üreticileri, Mersin'in Erdemli ilçesine bağlı Kayacı köyünde toplanıp, eylem yaptı.

Yaklaşık 50 üretici, “Ananı al götür, limonu da götür”, “Çiftçiyi ve köylüyü

ekmeğe muhtaç ettiniz”, “1 kilo limonun girdisi 125 YKR, satış 50 YKR”, “Limon portakal dalda kaldı” yazılı dövizler taşıdı.

5 sandık dolusu limonu Lemas Çayı'na döken köylüler, son iki yıldır yaşanan olumsuzluklar nedeniyle narenciye üreticisinin iflas ettiğini söyleyerek, hükümeti acil önlem almaya çağırdı.

(Mersin)

Şanlıurfa'da pamuk 'desteği' izdihamı

8 Mayıs Pazartesi günü Şanlıurfa köylülerinin 2005 yılı pamuk ürünü desteğini almak için oluşturduğu kuyrukta izdiham yaşandı. Şanlıurfa'da pamuk üreticileri, 2005 yılının pamuk desteğini almak için sabahın erken saatlerinden itibaren kuyruğa girdi. Kent genelinde 20 bin 232 kişiye ödeme

yapılacağı bildirilirken, banka personelinin yetersizliği nedeniyle zaman zaman izdiham yaşandı. Konuyla ilgili bilgi veren Ziraat Bankası Şanlıurfa Şubesi Müdürü Coşkun Turgut, Şanlıurfa merkezde ise 5 bin 370 kişiye de 52 milyon YTL para desteği verileceğini belirtti. (H. Merkezi)

Fındık üreticileri FİSKOBİRLİK'e tepkili!

Karadeniz'deki fındık üreticileri Fiskobirlik'in fındık paralarını halen ödememesi ve fındık alım fiyatının 3 YTL'ye düşmesinden kaynaklı zor günler yaşarken; çay üreticileri ise yaş çay sezonunun açılmasına rağmen taban fiyatın açıklanmamasına tepki gösteriyor.

Akçaabat'ta biraraya gelen çeşitli kurum ve kuruluşlar yaptıkları açıklamayla 2005 yılında FİSKOBİRLİK tarafından alımı yapılan fındık paralarının şu ana kadar ödenmemesinin piyasayı tıkanma noktasına getirdiğine dikkat çekti. Yapılan açıklamada fındık ve tütün üreticisinin ülke ve bölge ekonomisine katkısının küçümsenmeyecek boyutlarda olduğunu, fındığın bölge insanına, esnafa, gencinden yaşlısına iş ve aş olduğunu belirtilerek, "Hal böyleyken 2005 yılında FİSKOBİRLİK tarafından alımı yapılan fındık paralarının şu ana kadar ödenmemesi, fındık üreticisini tamamen darboğaza sürüklemiştir. Bu durumda toplumun huzurunu olumsuz etkiler hale gelmiştir. Tek tesellimiz tütün ve diğer tarım ürünlerinin bedellerinin ödenmiş olmasıdır. Ödenmeyen fındık paraları piyasaları adeta tıkanma noktasına getirmiştir. Bir taraftan hükümet 'FİSKOBİRLİK'in borcunu defalarca

sildik' diyor, diğer tarafından FİSKOBİRLİK 'kredi bulamadık' açıklaması yapıyor" denildi. Yapılan açıklamanın devamında FİSKOBİRLİK yöneticilerine seslenilerek şu soruların yanıtlanması istendi:

"FİSKOBİRLİK tarafından 2005 yılı fındık alım sezonunda kaç bin ton fındık alınmıştır? Fındık alım fiyatı ortalama nedir? Alınan fındıktan ne kadar satılmış ve ne kadarı stoklarda mevcuttur? Stoklarda mevcut miktar basın ve bilirkişi ile tespit edilebilir mi? Bu hususun tespiti için FİSKOBİRLİK kapılarını açabilir mi? FİSKOBİRLİK üreticiye olan borcunu ne zaman ödeyecek? Paralarının olmadığını söylüyorlar, niçin kredi bulup borçlarını ödemiyorlar? Kredi için ipotek veremiyorlar mı? FİSKOBİRLİK'in görevi fındık alıp satmak mıdır yoksa başka işler midir, mesela marketçilik veya üniversite yapmak gibi? FİSKOBİRLİK yönetimi

şu şartlarda maaş almaya devam ediyor mu?"

Dünyanın en çok fındık üretilen yeri olan Ordu'da da fındık fiyatları 3.90 YTL'ye düştü. Ordu Ticaret Borsası Başkanı Nejdet Gürsoy, fındık fiyatlarının ne kadar direnç göstereceğinin kestirilemediğini belirterek, "Bu gidişle yeni sezonun fındık fiyatları çok düşük olacak. Üreticilerimiz ciddi mağduriyet yaşayacak" dedi. FİSKOBİRLİK'in sezon başında fındık fiyatlarını açıklarken hata yaptığını belirten Gürsoy, şöyle konuştu: "Fındık fiyatlarının 6.20 YTL'den bugünkü seviyelere kadar düşmesindeki gerçek sebebin FİSKOBİRLİK tarafından ilan edilen fiyatın dünya fındık fiyatlarının üzerinde olması ve en önemlisi 100 milyon dolar gibi bir parayla 2 milyar dolarlık ihracat potansiyeli olan bu ürüne hâkim olabilme düşüncesidir." (H. Merkezi)

Karadenizli çay üreticileri zor durumda

Yaş çay sezonunun başlamasına kısa bir süre kalmasına rağmen yaş çay taban fiyatının halen açıklanmaması Karadenizli çay üreticilerini rahatsız ediyor. Rize, Trabzon, Artvin ve Giresun illerinde 204 bin aile tarafından 774 bin dekar alan üzerinde yapılan çay tarımında üreticiler açıklanacak fiyatı merakla beklerken, Ziraat Odası'nın yaş çay için 850 YKr fiyat belirlemesi üreticilerin tepkisine neden oldu. Birçok üretici, "Bizim paralarımızla orada yöneticilik yapanlar bizim haklarımızı savunmak-

tan acizler. Ziraat Odası bir kilo yaş çayın maliyetinin kaç mal olduğunu çok iyi bilmektedir. Buna rağmen yaş çayın fiyatının 850 YKr olmasını istemek teslim olmak ve birilerine şirin gözükmekten başka bir şey değildir" diyerek Ziraat Odası Başkanı Nevzat Paliç'e tepki gösterdi.

Karadenizli üreticiler geçen yıl destekleme primiyle birlikte 585 YKr olan yaş çay taban fiyatı için 950 YKr ile 1 YTL arasında bir fiyat istiyorlar.

(H. Merkezi)

Köylüler Erdoğan'ı protesto etti

"Köylü milletin efendisidir" demagogjisini sık sık dillendiren, ancak kendisini protesto eden köylülere de "Anamı aldı git buradan" şeklinde yanıt veren R. T. Erdoğan, köylüler tarafından protesto edilmeye devam ediyor.

3 Mayıs Çarşamba günü partisinin Adıyaman'daki il örgütünün 2. Olağan Kongresi'ne giden Erdoğan, Cemil Çiçek, Mehmet Mehdi Eker (Tarım ve Köy İşleri Bakanı) ve bazı milletvekilleri, tütüne konan kotalardan ötürü açlığın eşine gelen köylülerin eylemiyle karşılandı.

Havaalanından kortejler eşliğinde Atatürk Spor Stadyumu'na giden Erdoğan'ın yolunu Hasancık Beldesi'nde yolu tütün balyalarıyla kapatan 100 kadar köy-

lü kesti. Burada bir yandan dertlerini anlatmaya çalışan köylüler bir yandan da Erdoğan'ı ve AKP hükümetini protesto etti.

Korumaların saldırısına maruz kalan köylülerin direnişinin ardından Erdoğan, olay yerinden derhal uzaklaştı.

Protestonun ardından Atatürk Spor Stadyumu'na gelen Erdoğan, burada yoldaki protestodan veya tarıma konan kotalardan ötürü iflasın eşine gelen binlerce köylülerden hiç bahsetmezken, yaptığı icraatları ballandırarak anlattı. Daha sonra ise kimin tarafında olduğuna işaret edercesine Adıyaman Organize Sanayisi'ne giden Erdoğan, burada 36 işletmenin açılışını yaparak, patronlarla beraber basına poz verdi. (H. Merkezi)

Ermeni soykırımını teşhire devam edeceğiz!

28-29 Nisan günlerinde İstanbul ve İzmir’te Terörle Mücadele Şubesi tarafından yapılan operasyonda TKP/ML TMLGB örgütüne üye oldukları iddiasıyla gözaltına alınarak tutuklanan 6 kişinin, yakalandıkları yerlerde bulunduğu iddia edilen “**Ermeni Soykırımının hesabını soracağız**” yazılı pankart, burjuva basının ilgi odağı oldu. Örneğin haberi “**Sol terör örgütü TIKKO sözde soykırımın hesabını soracaktı**” manşetiyle veren Zaman gazetesi, haberinde Emniyet Müdürü’nün konuyla ilgili açıklamasına da genişçe yer vermiştir.

Yine benzer bir açıklamada 3 Mayıs tarihli Posta Gazetesi’nde yer alıyor. “**Pankarta bak!**” başlığı altında verilen haberin içeriğinde yine **Celalettin Cerrah**’ın açıklamalarına yer veriliyor. Cerrah burada da devletin gözü dönmüş Ermeni düşmanlığının yansıması olarak “**Örgüt içerisinde Ermeni yan-**

Pankarta bak!

Soykırım palavrasını herkese inandırmak için var gücüyle çalışan Ermeni gruplar terör örgütlerine de el attı. Ele geçen TKP-ML TIKKO üyesi 10 kişinin evinde “Ermeni soykırımının hesabını soracağız” yazılı pankart bulundu

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü, aşırı soldaki terör örgütü TKP/ML TIKKO ile gençler arasında bir de pankart vardı. TKP-ML TIKKO imzalı pankartta “Ermeni soykırımının hesabını soracağız” yazılı pankart bulundu

lısı kişilerin bulunduğu ve Ermenilerin taşeronluğunu yaptıkları belirlenmiştir” demektedir.

Yapılan bu ve benzeri açıklamalar vesilesi ile bir kez daha komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının devleti olan faşist TC devletinin resmi kurumlarının, çeşitli siyasi partilerin ve bir dizi “sivil” görünümüne sahip örgütlenmesinin; gerek Ermeni Soykırımını red ve inkar eden ve gerekse de bu soykırımı

yürütenleri büyük bir şevkle sahiplenen propagandalarına tanık olmaktadır. Gerçekleştirilen bu etkinliklerde ve propagandalarda, tarihsel gerçekler büyük bir çabayla gizlenmeye çalışılmakta, ikiyüzlüce ve aymazca bir yalan, inkar faaliyeti sürdürülmektedir. Devlet bugüne kadar Ermeni Soykırımı ile ilgili yürütülen inkar ve çarpıtma propagandalarını ele geçirdiği pankartla yapmaya devam ederek, “**Ermeni örgütler**” yaftası ile emek-

çi halkımızın bilincini devrimci örgütler konusunda bulandırılmaya çalışılmaktadır.

Alman emperyalizmiyle suç ortaklığı içinde olan şovenist, Turancı Türk hakim sınıflarının temsilcileri ve onlarla işbirliği içinde olan bir avuç Kürt feodal ağaları tarafından Türkiye Ermenilerinin soykırımı uğratılması tarihsel bir gerçekliktir.

Bu suçu işleyenler kişi olarak değil de sınıf olarak varlığını sürdürmekte ve gerek aynı uygulamaları devam ettirmek, gerek suç bizzat işleyenlere sahip çıkmak suretiyle hesap sorulacak adres özelliğini korumaktadır.

Dün Türkiye Ermenilerine uygulanan “**Türkleştirme**” ve yok etme politikası, faşist TC tarihi boyunca olduğu gibi bugün de yine aynı barbarlık ve vahşilikle, başta Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı da uygulanmaya devam etmektedir.

Gazetemiz çalışanları ve okurlarımız hedef gösteriliyor!

Yaklaşık 6 ay önce açılan gazetemizin Erzincan irtibat bürosu açılışından bu yana çeşitli engellemelerle karşılaşmış, kitlelere “**bunlar terörist**” propagandası yapılarak onlara ulaşmamızı engellemek istemiştir.

Devletin bu teşhirine rağmen gazete çalışanlarımız ve okurlarımız gazetemizi kitlelere ulaştırmak için tüm baskılara rağmen yılmamış ve her sayımızın yaygın dağıtımını yapmıştır.

6 aydır her gazete dağıtımında devlet çıktığımız belde, köy ve mahallelerde bizi engellemek istemiş, geniş “**güvenlik**” önlemi almış ve “**bunlar terörist, çocuklarımızı kandıracağız**” gibi söylemlerle bize kitlelerin içinde suçlu muamelesi yapmıştır. Fakat her seferinde eli boş dönmüş ve kitlelerin sahiplenmesiyle karşılaşmıştır. Gazetemizin çıktığı tarihlerde ve dağıtımına çıkacağımız süreçlerde yollarda kimlik kontrolleri yapmış, gittiğimiz yerlerde jandarma ile geniş “**önlemler**” olarak kitlelere gözdağı vermiştir. Gazetemizle ilişkiye geçenler ve okurlarımıza baskı yapılmıştır. Yaptığımız afişler hemen sökülmüş, kitlelerin görmemesi için müdahale edilmiştir.

Ocak ayı içerisinde **Ulalar Belde-**si’nde gazete dağıtımına çıktığımızda jandarma dağıtımını engellemek istemişti. Bu gelişmelerin hemen ardından bu olayı teşhir ve gazetemizi dağıtımının meşruluğunu kitlelere göstermek için basın açıklaması yapmak isterken jandarma ve işbirlikçilerin kışkırtmasıyla ve de mahalle muhtarının provokasyonu sonucu işbirlikçi biri bize saldırmış ve gözaltına alınmış-

tık. İşte bu olaydan sonra **13 Mayıs günü** bu belde muhtarının garajına yapılan bombalama eyleminin ardından gazete çalışanlarımız ve okurlarımız hedef gösterilmek istenmiştir. Cenaze töreninde bir jandarma komutanı “**Bu patlamanın nedeni buraya gazete dağıtımına gelen kişilerdir**” deyip bazı arkadaşlarımızın ismini vererek, okurlarımızı hedef göstermiştir. Yine rütbeli bir asker cenazede bazı arkadaşlarımızın cep telefonu numarasını kitleye dağıtarak, “**Dağıtım, afişe gelenler olduğunda hemen bize haber verin ki o teröristleri hemen yakalayalım**” demiştir. Bu süreçle beraber gazete dağıtımını ve kart satışı yapmak için köylere gittiğimizde jandarmanın saldırganlığı artmış ve köylülerin deyimiyle MİT ve JİTEM’den olan kişiler köy ve mahallerde “**bakın, bunları sahiplenirseniz, gazete kart alırsanız, yarın sizin de çocuklarınızı bombalarlar**” demiştir. Patlamanın ardından burjuva basın da yaptığı haberlerde Ulalar’da yaşananları aktararak, gazetemiz çalışanlarını ve okurlarımızı hedef göstermiştir.

Ancak bizler tüm bu saldırılara rağmen gazetemizi kitlelere ulaştırmaya ve çalışmalarımıza ara vermeden devam edeceğiz. Bu söylemleri boşa çıkarmak için kitlelere daha fazla gideceğiz. Bizleri terörist göstermek isteyenlere gerçek teröristin kim olduğunu göstereceğiz. Gazetemiz bayilerden kaldırılrsa da, her dağıtımımız engellenmek istenip, okur ve çalışanlarımıza baskı-gözaltı-tutuklama yapılsa da bizler gazetemizi kitlelere ulaştırmaya devam edeceğiz. (**Erzincan İK okurları**)

Okurlarımıza gözaltı!

İbrahim Kaypakkaya’yı katledilişinin 33. yılında onu anmak, yaşatmak ve halk kitlelerine taşımak amacıyla Mayıs ayında bir dizi çalışma yapılıyor. Bu çalışmalar sırasında afiş yapan okurlarımız ve çalışanlarımız kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alınarak saatlerce karakolda bekletilmiş ve milyarlarca lira para cezası kesilmiştir. **13 Mayıs günü** E-5 yolu üzerinde afiş yapan 5 okurumuz **Ambarlar Köprüsü**’nde üzerlerine silah doğrultularak gözaltına alınmış

Merkezefendi Polis Karakolu’na götürülmüş ve akşam saatlerinde Zeytinburnu Savcılığı’ndan serbest bırakılmıştır.

14 Mayıs günü de **Merter Metro İstasyonu** civarında afiş yapan 5 okurumuz gözaltına alınmış, **Merter Polis Karakolu**’na götürülerek saatlerce bekletilmiştir. Toplam 15 bin YTL (15 milyar) lira çevre kirletme cezası kesilen okurlarımız aynı gün akşam saatlerinde karakoldan serbest bırakılmıştır. (**İstanbul**)

“Gelin canlar” canlarınıza kıyalım!

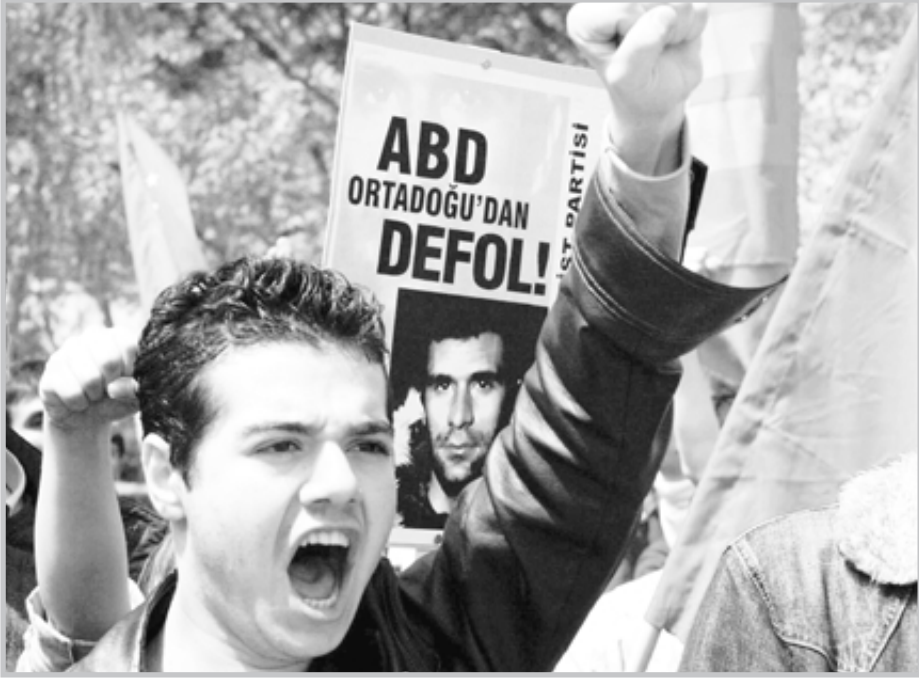
Tunceli Emniyet Müdürlüğü ailelere birer mektup göndererek, aileleri çocuklarını ihbar etmeye çağırıyor. “**Gelin canlar bir olalım**” başlığını taşıyan bildiri aileleri ihbarcılığa sevk etme amacını taşıyor. Pannelerin, derneklerin ve yürüyüşlerin “**terör**” olarak nitelendiği mektupta, “**çocuklarınızı pavyon, bar gibi bataklıklardan uzak tutun, kahvehane köşelerinde gençliklerini çürütmelerine izin vermeyin vb.**” ifadeler yer almıyor. Bu tarz ifadelerin yer alması, her türlü uyuşturucu madde, fuhuş ve çeteleri kendi elleriyle bölgeye konuşturmanın devletinin amacını açıklıyor. Bütün bu yozlaştırmanın yanında geriye işbirlikçi ağırmak örmek kalıyor. İşte bunu da gene halkın değerlerine saldırarak yapıyor. Tunceli Emniyet Müdürlüğü, basın açıklamalarına katılanları “**fişlemek**” gibi bir niyetleri olmadığını söyleyerek, “**Polis ile öğrenciler karşı karşıya getirilmek isteniyor**” diye yazıyor mek-

tufta. Polisle bir kere dahi işi olmayan birisini sadece memleketinden, ulusal kimliğinden dolayı dışlayan, hor gören ve linç ettiren sanki kendileri değilmiş gibi göstermeye çalışıyor. “**Her türlü sıkıntınızı bizimle paylaşabilirsiniz**” diyerek, açıkça yapılan işbirliğinin karşılığında verilecek “**ödülün**” propagandası da yapıyor.

Bilindiği gibi çıkarılması hedeflenen yeni Terörle Mücadele Yasası’nda “**çocuklarını teröre teşvik**” eden ailelere hapis ve para cezaları öngörülmektedir. Tunceli Emniyet Müdürlüğü’nün yaptığı bu son çağrı ise yasanın daha yürürlüğe koyulmadan uygulanmaya başlandığını göstermektedir. Zira devletin T. Kürdistanı’ndaki uygulamaları gereği bu tarz yasalara ihtiyaç duymadığı da bir gerçektir. Sokakta gezen herkesin “**terörist**” potansiyeli taşıdığı bölgede, doğal olarak da herkes öldürülme tehlikesi ile karşı karşıyadır. (**Erzincan**)

Ölümsüzlükleri kavgamızın başlangıcıdır!

6 Mayıs 1972 tarihinde katledilen Denizler bu yıl da coşku ile anıldılar.

Saat 12:30'da Taksim'de Atatürk Kültür Merkezi önünde toplanan kitle, "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganı eşliğinde pankartlarını açtı. Aralarında Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu'nun da olduğu birçok kurum, burada sloganlar ve dövizlerle toplandı.

Polisin yoğun güvenlik önlemi(!) altında yürüyüşe başlayan kitle, sloganlar ve sesli ajitasyonla Dolmabahçe'ye kadar yürüdü.

Dolmabahçe İskelesi'nin yanındaki alanda toplanan kitle burada "Kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelemiz", "Emperyalistler, işbirlikçiler, 6. Filo'yu

unutmayın", "Deniz, Mahir, İbo; Şehitlere sözümüz devrim olacak" sloganlarını attı. Kitle önce tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna çağrıldı.

Kitle adına ortak basın metnini okuyan **Bülent Arslan**; emperyalizmin işgal politikalarına maruz kalan Irak halkının direnişinden bahsederek, "Emperyalistler Irak'ı işgal etti ama halkların direnişi karşısında duramayacaklar" dedi.

Arslan ayrıca, devletin çıkarmak istediği TMY, GSS gibi yasalara ve tutsaklara uygulanan tecrit işkencesine değinerek; tüm bunların emperyalistlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin politikaları olduğunu anlattı. Bu yüzden Türk devletinin ABD'nin İran'a ha-

zırladığı saldırının bir ortağı olduğunu ancak bu saldırıların direnişle karşılaşacağını söyledi.

Açıklamanın ardından **Grup Yorum** türkü ve marşlarıyla kitleyi coşturdu.

(İstanbul)

Yolunuz yolumuzdur...

Denizler 6 Mayıs günü saat 13:30'da **Kemeraltı** girişinde **YDG, SGDF, DTP** Gençlik Meclisleri, **SDG, YÖGEH, TÖP, Genç Bakış Dergisi, İşçi Mücadelesi, ÖGDG, Dev-Lis** ve Alternatif Özgür Liseliler tarafından yapılan kitlesel basın açıklamasıyla anıldı.

Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından, "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Faşizme karşı omuz omuza", "Denizlerin yolu yolumuzdur" sloganlarını atan kitle adına basın açıklamasını **Volkan Işıl** okudu. Açıklama "Yine Mayıs ayında kardeşlik, özgürlük için mücadele eden ve bu onurlu mücadele sonucu şehit düşen **İbrahim Kaypakka-ya'yı, Haki Karer'i, Dörtleri, Hüseyin Kayacı ve Kemal Pir'i** tüm devrimci duygularımızla selamlıyoruz" denildi.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resimlerinin olduğu pankart ve birçok devrim şehidinin resminin taşındığı eylemde, kitle hep bir ağızdan devrimci marşları söyledi. Devrimci önderlerin isimlerinin okunduğu ve kitlenin "Aramızda" şeklinde cevapladığı sloganların ardından "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganıyla eylem sona erdi. (İzmir)

Emperyalizme karşı Deniz olunmalı!

6 Mayıs günü saat 12:15'te İHD önünde biraraya gelen **YDG, SGD, DGH, YÖGEH, SDP Gençliği, Halkevleri ve TKP gençliği** dövizler ve flamalarla Taş binaya doğru yürüyüşe geçti.

"Emperyalizme karşı Deniz olunmalı-Yaşasın halkların kardeşliği" yazılı ve Denizlerin resminin olduğu pankart açan kitle "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarını haykırarak Taş Bina önünde "Gün Doğdu" marşını okudu. Ardından bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Temsili darağacının taşındığı eylemde okunan basın açıklamasında; özellikle son süreçte artan şovenist saldırılara da değinildi. (Mersin)

Mücadelemizde yaşıyorlar...

Denizler 6 Mayıs'ta Ankara Karşıyaka'da mezarları başında anıldılar. Pankartlar, dövizler taşınarak, sloganların yankılandığı anmada çeşitli konuşmalar yapıldı. Ardından **Madımak Oteli**'nde yanarak şehit düşenlerin mezarlarına geçilerek, saygı duruşunda bulundu ve konuşmalar yapıldı. Karşıyaka Mezarlığı'nda yaklaşık 2 saat süren anma etkinliğinden sonra Mücadele Birliği Platformu tarafından **Abdi İpekçi Parkı**'nda miting yapıldı. Sakarya Caddesi'nde de bazı siyasi partiler basın açıklaması yaparak Deniz, Yusuf, Hüseyin'i andı. (Ankara)

Katliam politikalarına göz yummayalım!

10 Mayıs Çarşamba günü **Cağaloğlu**'ndaki **İran Konsolosluku** önünde bir araya gelen kitle burada yapılan basın açıklamasıyla İran devletinin Türkiye devleti ile operasyonlar vesilesi ile yaptığı katliam ortaklığını kınadı.

Anaların siyah çelengi Konsolosluk duvarına bırakmasıyla başlayan eylemde kitle adına açıklama yapan **Yakay-Der** yönetim kurulu üyesi **Hasan Karakoç**; Kürtlerin yaşadıkları bölgede önemli bir role sahip olmalarına karşılık, mevcut devletlerin ve bunların efendileri emperyalistlerin Kürtleri "statüsüz" bırakma planları-

na devam ettiğini söyledi.

Türkiye devletinin sınıra yaptığı askeri yığınağa dikkat çeken **Karakoç**; zaten çözümsüzlüklerle rant sağlayan kesimlerin Türkiye'de fazlasıyla beslendiğini belirterek, "Terörle Mücadele Yasası" aracılığıyla da emekçilerin haklarının gasp edileceğini ve bunların birbirlerine paralel politikalar olduğunu söyledi.

İran'ın ağır silahlarla gerilla ve Kürt halkı üzerinde giriştiği imha politikasına vurgu yapan **Karakoç**, İran'ın yanbaşındaki Irak'a tekrar bakması gerektiğini belirtti ve ekledi;

"**Aksi taktirde başta Kürtler olmak üzere, halklar kendi meşru, demokratik mücadelelerini sürdürmekte tereddüt etmeyeceklerdir.**"

DTP, MKM, Göç-Der, YÖGEH, Asrın Hukuk Bürosu, ESP gibi kurum ve kuruluşun imzasının olduğu açıklama, kitlenin alkışları ile son buldu. (İstanbul)

Devrimcilere yönelik saldırılar sürüyor: Jitem, Bayram İçlek'i kaçırdı

Bir süredir İzmir'de devrimcilere yönelik kaçırma, tehdit ve ajanlık dayatmaları haberlerine yer veriyoruz. Bunun en son örneği **Ege Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği** üyesi **Bayram İçlek**'tir.

Bir süredir kendisinden haber alınamayan İçlek, 8 Mayıs günü İzmir ÇHD'de bir basın açıklaması yaparak, başından geçenleri anlattı. 21 Nisan günü **Bornova**'da otobüse binerken **35 ZR 8268** plakalı koyu mavi renkli bir minibüsten inen 6 **JİTEM** elemanı tarafından kaçırıldığını anlatan **Bayram İçlek**, başına siyah bir bez bağlandığını, 50-55 dakika yolda gittiklerini bu arada sürekli tehdit ve hakaretlere uğrayarak ölümle tehdit edildiğini anlattı.

Kendisini kaçırılanların eşgâllerini ayrıntılı bir şekilde tarif eden İçlek, kendisinin **Manisa Jandarma Merkez Karakolu**'na götürüldüğünü, tuvalet kokan bir yere kapattıktan sonra çirliçlik soyularak işkenceye uğradığını anlattı. Koltuk altlarından, belinden ve ayaklarından kalm ve soğuk bir boruya astıklarını, burada kendisine elektrik verildiğini ve kaba dayağa maruz kaldığını anlatan İçlek, daha sonra kum torbalarıyla dövüldüğünü de sözlerine ekledi.

Sürekli kendisine "devrimciliği bırak"

şeklinde baskı yapıldığını anlatan İçlek, daha sonra belinden omuriliğine bir iğne yapıldığını, her tarafının uyduğunu, katılasmaya başladığını ve kendinden geçtiğini söyledi. Kendine geldiğinde bir dağ başında yine aynı kişilerce işkenceye maruz kaldığını anlattı.

İçlek "Bugün beni kaçırılanların bu saldırısı şahsıma yönelik değildir. Haklar ve özgürlükler mücadelesi veren tüm kesimlere, hepimize, tüm halka yönelik bir saldırıdır... Ama başaramayacaklar. İstedikleri korku dalgasını egemen kılamayacaklar" sözleri ile açıklamasını sona erdirdi. (İzmir)

3 ay önce “**Tecrit Kaldırılmalı, Talepler Kabul Edilsin**” şiarıyla kampanya başlatan TUYAB’lılar konuya ilişkin başta İstanbul olmak üzere birçok ilde basın açıklamaları ve çeşitli eylemler yapmıştı.

Bu kampanya dahilinde Ankara’ya giden ve burada çeşitli kurum temsilcileri ile görüşen TUYAB’lıların çalışmalarını öğrenmek için **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri’nden Semiha Kırkoç** ile kısa bir söyleşi yaptık.

İlk olarak Kırkoç’a kampanyanın amaçlarını sorduk. Amaçlarının hem içerde hem de dışardaki hücreleri parçalamak olduğunu söyleyen **Kırkoç**, “Herkes kendi durduğu yerden bir şekilde çırpınıyor, ancak el ele verip bir şeyler yapma noktasında eksikiz. Bizim esas amacımız bu; ortaklaşabilmek, insanların kendi hücrelerini yıkabilmek ve bu sessizliği parçalamak; içerdeki dostlarımızın dışardaki sesi olabilmek amacımız” dedi.

Sadece İstanbul’da değil, **Ankara**, **İzmir** ve **Adana**’da da kendileriyle paralel çalışan platformlar bulunduğunu belirten Kırkoç, çalışmanın önemli bir ayağının Ankara olduğunu vurguladı. “Sendikaların, çeşitli kurumların, özellikle İHD Genel Merkezi’nin üzerinden birşeyler yapabilmek için çalıştık. Bu sessizliği kıralım istedik. İnsanlar 6 yıl içer-

sinde bunu kanıksadılar, kabullendiler. Başka gündemler de vardı, biz bunları da işlemeyelim demiyoruz. Ama tecrit bugün sadece hapishanelerde yaşanmıyor. Bu topluma da yansıtılmış bir olgu artık” diyen Kırkoç, Ankara hedeflerini ise şu sözlerle özetledi; “Köylerde bir imece geleneği vardır. Bu birlikte hareket etme geleneğidir. Biz bunu canlandırmak istedik. Görüştüğümüz kurumlarda bunu sürekli dillendirdik. Biz birlikte bir şeyler yapmak istiyoruz, ortak bir şeyler yapmak istiyoruz. Görüşmelerde birçok kurum ‘Evet, bir şeyler yapmak gerekiyor’ dedi. Ama asıl olarak ortak bir şeyler yapmak gerekiyor.”

10 günlük Ankara faaliyetlerinin yoğun olduğunu, ama istedikleri sonuçları alamadıklarını sözlerine ekleyen Kırkoç, zaten tecritle mücadele konusuna kısa vadeli değil uzun vadeli baktıklarını yineledi ve yapılan ziyaretlerin umut verici olduğunu ekledi.

TUYAB Ankara heyetinin görüşme yaptığı kurumların başında **İHD Genel Merkezi**, **İHD Ankara Şubesi**, **TAYD-DER** ve **Mazlum-Der** geliyor. Kırkoç görüşmeler ile ilgili sorumuzu yanıtlarken “Örneğin Mazlum-Der’e gittik ve ‘insan hakları konusunda ortaklaşabilir miyiz’ diye sorduk ve ortakla-

Tecriti sadece içerden değil, dışardan da yıkmak için...

şabileceğimizi gördük. **78’liler**, **SDP**, **DTP**, **Dev Maden-Sen**, **DİSK**, **Halkın Kurtuluş Partisi**, **Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği**, **EMEP**, **Haber-Sen** gibi kurumlarla da görüştük. Aynı zamanda **Özgür Radyo** ve **Su TV**’ye de dolaylı yollarla konuyu anlatmaya çalıştık. ÇHD Genel Merkezi’yle görüştük. Eğitim-Sen 1 ve 5 No’lu Şube ile görüştük, Nakliyat-İş, BES, SES sendikaları ile görüştük. **Ömer Leventoğlu** ile görüştük. O da kendi çevresinde aydın ve sanatçıları biraraya getirmeye çalışacağını söyledi. **Fikret Başkaya** ile görüştük” dedi.

Kurumlara yalnızca destek almak için değil, süreci beraber örgütleme talebi ile gittiklerinin altını özellikle çizen Kırkoç, “Beraber bir çalışma başlatabilsek iyi olacağını söyledik. Bu anlamda destek istemedik. Zaten 78’liler bize ‘Biz de bu çalışmanın öznesi olmaya hazırız’ dedi. ÇHD de sonuna kadar destek vereceğini belirtti” şeklinde konuştu.

TUYAB milletvekilleri ile görüştü

Bu konuda milletvekilleriyle görüşebildiklerini ancak herhangi bir bakanlıkla görüşemediklerini anlatan Kırkoç, meseleyi şöyle özetledi; “Meclis’le direkt bir görüşme alamadık. Bizim hedefimiz özellikle şuydu; Adalet Komisyonu, İnsan Hakları Komisyonu ve Adalet Bakanlığı ile bir görüşme. Fakat devlet de bizim durumumuzu değerlendirmiş olmalı ki, bunu yapamadık. Parçalı gidişimiz burada etkili oldu. Yani taşın altına tek tek elimizi sokup kaldırmaya çalışmakla olmuyor.

Etkilenen herkes, hep birlikte elini taşın altına koyup kaldırmaya çalışmalı. Bundan ötürü bu saydıklarımızla randevu alamadık. Sadece CHP milletvekili **Sinan Yerlikaya** ile randevu alabildik. Onunla görüştüğümüzde önce bunu kendi grubunda görüşüp tartışması gerektiğini söyledi. Daha sonra Meclis’e soru önergesi vermesini istedik. Kendisi bu konuda duyarlı olacağını söyledi.

Ayrıca AKP Balıkesir Milletvekili **Turan Çömez**’le görüştiklerini belirten Kırkoç, Elkatmış’la görüşme isteğini ilettiklerini ve bunun üzerine telefonla Elkatmış’la görüştiklerini belirtti. Kırkoç, “Zaten Turan Çömez bize; ‘siz dosyaları bana bırakın, ben onları Elkatmış’a ulaştıracağım. Kendisi şu anda müsait değilmiş, ama bunları Elkatmış istedi, Adalet Komisyonu ve İnsan Hakları Komisyonu’na taşıyacakmış. Ben de takipçisi olmaya çalışacağım ve size bir cevap vereceğim’ dedi. Artık cevap verirler mi, vermezler mi pek emin değiliz. Ancak bu bize dışardaki muhalefetin ne kadar önemli olduğunu gösterdi” dedi.

Kırkoç son olarak şu örneği verdi; “Çağrı yapan kurumlar konusunda bazı şeyler yaşadık. Birisi ‘...şu çağrı yaparsa ben gündemime alırım...’ diyor, istediği kurumdan ise biz bir cevap alamıyoruz. Bu iş yakartopa benziyor. Hani çocukken hepimiz oynamışızdır. Burada da öyle oldu. Yani insanlara özellikle şunu kavratmaya çalışıyoruz. Yakartop elimizde durursa bu elimizi yakmayacak. Yani yakmayacağını göreceğiz. Bunu insanlara benimsetirsek ben ilerde güzel şeyler olacağını düşünüyorum. (İstanbul)

TAYAD eylemlerine devam ediyor...

Kemeraltı eylemlerine devam...

13 haftadır Kemeraltı girişinde eylem yapan TAYAD’lı aileler, 6 Mayıs günü saat 13:00’te yine aynı yerde bir eylem yaptı. “F Tipi hapishanelerdeki tecride son” pankartının açıldığı eylemde yapılan açıklamada 6 yıldır tecride son demek için çalmadık kapı bırakmadıklarını anlatan TAYAD’lılar, F Tipi hapishanelerde yeni Ölüm Orucu ekibinin çıktığı zamanda Adana’da da bir tutuklu yakınının Ölüm Orucu’na başladığını söylediler. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapıldı. Bu sırada F Tipi hapishanede bulunan Ümit İlter’in gönderdiği mektup okundu. (İzmir)

TAYAD’tan oturma eylemi

TAYAD, 7 Mayıs Pazar günü Ölüm Orucu’nda şehit düşen Fatma Koyupınar için bir oturma eylemi yaptı. Sultanahmet Meydanı’nda oturma eylemi yapan TA-

YAD’lılar adına açıklama yapan Naime Kara ölümlerin AKP hükümetinin utancı olduğunu kaydetti. Açıklamanın ardından kitle bir süre “Fatma Koyupınar onurumuzdur” sloganını atarak eylemlerini bitirdi. (İstanbul)

TAYAD’lı aileler süresiz açlık grevine başladı!

13 Mayıs günü Abdi İpekçi Parkı’nda biraraya gelen TAYAD’lı aileler adına basın açıklaması yapan Mehmet Yılmaz, tecride karşı 6 yıldır mücadele ettiklerini belirtti. TAYAD üyesi anneler, ayrıca 14 Mayıs Pazar günü anneler günü dolayısıyla yaptıkları yürüyüşte, hapishanelerdeki tecrit uygulamalarını protesto etti. Taksim Tramvay Durağı’nda biraraya gelen TAYAD’lılar adına açıklamayı Naime Kara yaptı.

Yine Adana’da yaşayan Gülcan Görüroğlu, Anneler Günü’nde yaptığı açıklamayla Ölüm Orucu’na başladığını duyurdu. (Ankara)

TUYAB’lı aileler Ankara’daydı

TUYAB yaklaşık üç aydır sürdürdüğü “**İnsan hücreye sigar mı? Tecrit kaldırılmalı, talepler kabul edilsin**” başlıklı kampanyasının devamında çeşitli görüşmeler yapmak için **8 Mayıs günü** Ankara’ya geldi. Bir hafta öncesinde TUYAB temsilcisi iki kişinin İstanbul’dan ve **İzmir Cezaevi İnişiyatifi’nden Gülnaz Türkmen**’in de bulunduğu sendikalar, demokratik kitle örgütleriyle görüşmeler yapıldı. İstanbul’dan TUYAB’lı ailelerin 8 Mayıs günü gelmesiyle, saat 12:00’de **Yüksel Caddesi**’nde bir basın açıklaması yapıldı. Bir hafta boyunca Ankara’da süren görüşmeler neticesinde TUYAB’ın

kampanyasını destekleyen **THAY-DER**, **DTP**, **EMEP**, **SDP**, **Ankara 78’liler Derneği**’nin de destek ve katılımıyla yapılan basın açıklamasında “**Anaların öfkesi katilleri boğacak**”, “İçerde dışarda hücreleri parçala” sloganları atılarak, F Tipi hapishanelerde devrimci tutsakların yaşadıkları tecrit ve izolasyon uygulamalarına değinildi ve taleplerinin yer aldığı dosyayı Meclis’e taşıyacaklarını açıkladılar. Basın açıklamasının ardından bir oturma eylemi yapıldı.

13-14 Mayıs tarihleri arasında **Ulusallararası Cezaevleri Konferansı**’na katılan TUYAB temsilcisi **Selvi Gülmez** kampanyalarını anlatarak, tecritin kaldırılmasına yönelik taleplerinin bulunduğu dosyayı konferansa katılanlara sundu. (Ankara)

TMY'ye karşı tepkiler büyüyor...

ÇHD: Tasarı basın özgürlüğünü hapishaneye tikiyor!

Tartışmaların sürdüğü, ancak yeterince muhalefetin oluşturulmadığı TMY Tasarısı, Meclis gündemine gelmesine rağmen yeterli karşı koyuş örgütlenilebilmiş değil. Toplumun her kesimine isteğe bağlı olarak "terör" damgasının vurulabileceği TMY Tasarısı henüz "meyvelerini" vermediği için olsa gerek, toplumsal muhalefetten güçlü bir karşı koyuş bulamıyor. Ancak tasarının Meclis'e gelmesiyle birlikte tasarıya karşı yapılan eylemlerde de bir artış ve canlanma gözleniyor. Tasarının geçmesi durumunda yüzünü kapatandan, yanyana yürüyene, hakkını arayandan, haksızlığı yazana kadar herkes ve hepimiz "TERÖRİSTİZ"!

ÇHD Adana Şubesi Başkanı Av. Hüseyin Kılınç, Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın basın özgürlüğünün önünde büyük bir engel olduğunu belirterek, Tasarı'nın geri çekilmesini istedi. Adliye Binası önünde biraraya gelen ÇHD Adana Şube üyesi avukatlar adına açıklamayı Şube Başkanı

Hüseyin Kılınç yaptı. Kılınç, açıklamada TMY Tasarısı ile birlikte 60 ayrı suçun "terör" suçu sayılacağına dikkat çekerek, "Böylelikle Ceza Kanunu'nun yüzde 30'u 'terör' özelleştirmesine uğramaktadır. AKP hükümeti tarafından Meclis gündemine taşınan TMY ile anti-demokratik hükümler yasalaştırmak isteniliyor" dedi. Kılınç, bu tasarının birçok hukuki ihlale ve mağduriyete yol açacağına da vurgu yaptı. TMY'nin basın özgürlüğünü engelleyeceğini belirten Kılınç, "Yayın durdurma görevinin Cumhuriyet Savcılarına verilmesi hem adaletin doğasına aykırıdır hem de savcılar üzerindeki hükümet etkisi düşünüldüğünde vahim gelişmelerin önünü açacaktır. Bu yasa ile gazetecilere hapishane yolu açılmaktadır" diye konuştu. (Mersin)

İHD'den TMY'ye kırmızı kart

Taksim Gezi Parkı'nda biraraya gelerek "Haklarımız ve özgürlüklerimiz için TMY'ye karşı çıkıyoruz" yazılı pankart taşıyan İHD İstanbul Şubesi TMY'nin "Öz-

gürlük talepleriyle mücadele" yasası olduğuna dikkat çekti. Kitle adına açıklama yapan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin, TMY'nin hak ve özgürlükleri ortadan kaldıran bir yasa olduğunu söyledi. TMY'nin hukukun tekniğine aykırı olduğunu dile getiren Keskin, "Toplumsal muhalefeti susturmak isteyen, basına yeni yasaklar getiren, adil yargılanma ve savunma hakkını kısıtlayan, işkenceyi adeta bir hak haline getiren, özel hayata müdahale eden, haberleşme hakkını kısıtlayan, yargısız infaza davetiye çıkartan bu kanunun anti-demokratik olduğu bir gerçektir" dedi. Keskin, "TMY bu topraklarda sadece asker, polis, korucu, itiraftçı gibi kişilere özgür yaşam hakkı tanımaktadır. Özel hayatımıza, düşüncelerimize müdahale edecek olan bu yasaya karşı demokratik muhalefet cephesi olarak oyumuz kırmızıdır" şeklinde konuştu. Açıklamanın ardından kitle kısa bir süre oturma eylemi yaptı. (İstanbul)

İHD Kongresi'nde, TMY tasarısının geri çekilmesi için mücadele çağrısı yapıldı

İHD Mersin Şubesi'nin 10. Olağan Kongresi'nde tartışılan Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın çıkmaması için mücadele etme çağrısında bulunuldu. Kongreye Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu Başkan Yardımcısı ve İHD Onursal Başkanı Akın Birdal ile İHD Çukurova Bölge Temsilcisi Ali Dinsever'in yanı sıra, çeşitli kurum temsilcileri katıldı. Kongrenin açılış konuşmasını İHD Mersin Şube Sekreteri Celal Sonuvar yaptı.

Ardından söz alan Avukat Fahri Gül Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın Şemdinli olayları ve son dönemlerde bölgede yaşanan gelişmelerle birlikte ele alınması gerektiğine değinerek "Bu yasa anayasanın güvence

altına aldığı yaşam hakkı, düşüncüyü ifade etme hakkı, örgütlenme hakkı, savunma hakkı gibi hukuk devletinin temelini oluşturan birçok hakkı ihlal ediyor" dedi.

Akın Birdal ise, "Türkiye açısından yine önemli bir dönemden geçiyoruz. Sürekli olağanüstü rejimler ve sıkıyönetimlerle yönetilen bir ülkede önemli olmayan bir dönem geçirme şansımız olmuyor" dedi.

(Mersin)

İskenderun'da TMY protestosu

Boyacılar Parkı'nda toplanan İskenderun Emek ve Demokrasi Platformu üyesi yaklaşık 150 kişi, TMY Tasarısı'nı protesto etti. Kitle adına konuşan Platform Sözcüsü Yusuf Ertaş, ilk kez kabul edildiği 1991 yılından bu yana gerekliliği, sonuçları ve içeriği sürekli tartışılan TMY ile, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen ve uyum yasaları çerçevesinde yürürlükten kaldırılan hükümlerin daha ağırlaştırılmış biçimde geri getirilmek istendiğini söyledi. Ertaş, "Anayasa Mahkemesi'nin 1999'da iptal ettiği 'kolluk güçlerinin duraksamadan ateş etme yetkisi' geri getirilerek, yargısız infazlara yeniden olanak tanınmak istenmektedir. Bu durum Şemdinli ve Diyarbakır olaylarıyla birlikte düşünüldüğünde, söz konusu tasarıyla 12 Eylül'ün düşlediği otoriter rejimin inşasına yönelik adımların atıldığı, temel hak ve hürriyetlerin askıya alınmak istendiği görülecektir" diye konuştu. (Mersin)

***

TMY Tasarısı'na karşı ayrıca Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri ve öğretim görevlileri de bir imza kampanyası başlattı. TMY Karşıtı Birlik ve diğer kurumlarla biraraya gelen öğrenciler, 28 Mayıs'ta TMY karşıtı bir miting örgütlemeye çalıştıklarını ifade ettiler. (H. Merkezi)

YAKAY-DER ve ICAD üyeleri Diyarbakır'da yapılacak "5. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı"na katılım çağrısında bulunarak, Galatasaray Lisesi önüne kırmızı karanfeller bıraktı.

15 Mayıs günü TMMOB'da bir basın toplantısı düzenleyen YAKAY-DER ve ICAD adına açıklamayı YAKAY-DER Başkanı Pervin Buldan okudu. Açıklamaya ayrıca, ICAD Uluslararası Büro Temsilcisi Baki Selçuk, Sinema Emekçileri Sendikası Başkanı Yusuf Çetin, Haber-Sen 9 No'lu Şube Başkanı Ali Yıldız, İHD İstanbul Şubesi yönetim kurulu

YAKAY-DER ve ICAD'dan Kayıplar Kurultayı'na katılım çağrısı

üyeleri, Arjantin'deki Plaza de Mayo Anneleri, Hindistan, İsrail, Filistin, Almanya, Kanada, Sri Lanka'nın da aralarında bulunduğu 17 ülkeden demokratik kitle örgütü temsilcileri ile Türkiye'den kayıp yakınları katıldı.

Açıklamanın ardından kitle Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. Lise önüne kırmızı karanfeller bırakan kitle, alkışlar eşliğinde dağıldı. (İstanbul)

Adana'dan Kurultay'a çağrı

"Kaybedenler yargılansın" çağrısı Adana'daki çeşitli kurum temsilcileri ve siyasi

parti yöneticileri, Kayıplar Haftası'nda bir dizi etkinlik düzenleyerek, "Susurluk'tan Şemdinli'ye kaybedenler yargılansın" çağrısında bulunacak.

Kayıp fotoğrafları eşliğinde Kültür Sokakı'nda biraraya gelerek, "Kaybedenler kaybedecek", "Kayıplar bulunsun hesap sorulsun" ve "Şemdinli'den Amed'e kaybedenler kaybedecek" sloganlarını attı. Açıklamayı yapan İHD Adana Şube Sekreteri Ethem Açıkalm, Kürt halkının yaşadığı bölgede gözaltında kayıp, köy yakmalar ve zorunlu göçlerin yanında kontrgerilla saldırılarının devam ettiğini söyledi. (Mersin)

Tunceli'de Kayıplar Kurultayı çağrısı

ICAD ve YAKAY-DER Uluslararası Kayıplar Kurultayı'na Tunceli'den de katılım

çağrısında bulundu.

Tunceli Belediyesi Konferans Salonu'nda 14 Mayıs günü yapılan açıklamaya Tunceli Belediye Başkanı Songül Erol Abdil, Pertek Belediye Başkanı Kenan Çetin ile çeşitli kurum ve siyasi parti temsilcileri de destek verdi.

Açıklamayı yapan Ali Ekber Kaya, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Tunceli'de de birçok kişinin kaybedildiğini belirterek, "Kaybedilenler daha özgür bir yarın istedikleri için kaybedildiler. Ama bu bilinmelidir ki; kaybedenler tarih önünde suçludur ve bunlar yargılanmalıdır" dedi. Tunceli Barosu avukatlarından Hüseyin Aygün de devletin kayıpların bulunmasını istemediğini belirterek, "Kaybedenler korunuyor ve kayıpların üzeri örtünmek isteniyor. Bu çok açık ve net bir şekilde adresi gösteriyor" diye konuştu. (Malatya)

Emekçilerin 1 Mayıs coşkusu alanlarda yankılandı!

BERLİN

Batı Avrupa'da sokağa itilen milyonlarca insan, hak gaspları ile yüz yüze kalan çalışan emekçiler, küreselleşme masalının kahredici baskısı altında alım gücü gitgide aşağı düşen işçiler, işyerini kaybetme korkusunu ensesinde hisseden geniş çalışanlar açısından bu yıl ki 1 Mayıs çok daha anlamlı idi. İşte bizler bu yıl 1 Mayıs'a bu koşullar altında girdik.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da işçi sendikalarının bulunduğu alanda 1 Mayıs'ı kutladık. Sabahın erken saatlerinde Proletarya Partisi'nin bayraklarıyla, pankartlarımızla Wittenberg Platz'ta yerimizi aldık. Saat 10:00'a doğru alanda toplanan binler yürüyüşe geçti. Yürüyüşte beş ustanın resimlerinin yer aldığı TKP/ML pankartı da açıldı. Bizler haksız savaş ve sosyal yıkıma karşı sloganları içeren diğer pankartlarımızla harekete geçtik. Yine mitingte ATİK ve ILPS'in pankartları ve a bayrakları dalgalanıyordu.

Yaklaşık bir buçuk saat sonra alana, yani **Brandenburger Tor**'a vardık. Alanda yapılan konuşmalarda en çok işlenen konu hak gaspları, işsizlik, asgari ücret, kısaca sosyal ve iktisadi yıkımdı. Yürüyüş boyunca Proletarya Partisi'nin Almanca ve Türkçe hazırlanmış iki ayrı bildirisi dağıtıldı. Ayrıca Karadeniz'de şehit düşen Dilek Polat'a ilişkin çıkarılan Türkçe bildiriyi de dağıttık.

Berlin'in çeşitli yerlerinde yapılan 1 Mayıs etkinliklerinde toplam yirmi beş bine yakın insan yürüdü. Bunun 17 bin kadarı bizim katıldığımız işçi sendikalarında, geri kalanı ise diğer etkinliklerde idi.

(Berlin Partizan okurları)

CENEVRE

Cenevre Partizan okurları olarak 1 Mayıs'a hazırlıklarımız, yaygın bildiri dağıtımı, afiş yapma ve kitleleri 1 Mayıs'a davet etme ile başlamıştır. Yine 1 Mayıs günü yapılan yürüyüş öncesi yaygın bildiri dağıtımı ve afiş yapımı ise kitleler tarafından olumlu tepkilerle karşılanmıştır. Hem Türkçe hem de Fransızca olan afiş ve bildirimlerimiz kitleden olumlu tepkiler almıştır. Avrupa'da her geçen gün işsizlik, sosyal hak gaspları, özelleştirme ile işçi sınıfının kazanılmış haklarının budanması, "refah" ve "sosyal devlet" tanımlamalarının dibe vurması, "sınır işçiliği" adı altında, başka ülkelerden ucuz iş gücü aktarımının yapılması, toptan işten atımlar, eğitimin özelleştirilmesi, sağlık hizmetlerinin tamamen paralı hale getirilmesi vb. uygulamalar devrimci süreci geliş-

tirmektedir. Fransa örneğinde olduğu gibi Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde de başkaldırıları kaçınılmaz kılmaktadır. Önümüzdeki dönemde, bu dönemki yetersizliklerimizden ve eksikliklerimizden doğru dersler çıkarılmalı, kitleleri hak gasplarına, kazanılmış hakların korunmasına, emperyalist işgallere, işçi kıyımlarına, eğitimin ve sağlığın metalaştırılmasına, ırkçı saldırılara karşı daha da duyarlı hale getirebilmek için dur durak bilmeden çalışmalı ve emperyalist efendilere alanlarda hak etikleri yanıtı daha güçlü, daha örgütlü ve daha kararlı bir şekilde vermeliyiz, vermek zorundayız. (Cenevre Partizan okurları)

AVUSTURYA

Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs bu sene de Avustur-

ya'nın çeşitli illerinde devrimci ve demokrat kurum ve kuruluşların organize ettikleri etkinliklerle kutlandı. Bu yılki kutlamalarda emperyalist saldırılar, haksız savaşlar ve Avusturya'da yaşanan hak gaspları ve anti-demokratik yasalar ön plana çıkarıldı. Avusturya'nın çeşitli bölgelerinde yapılan yürüyüşlerde bizler de Partizan okurları olarak pankartlarımız, bildirimlerimiz ve sloganlarımızla yerimizi aldık. Canlı bir havada geçen etkinliklerde Partizan kitesinin katılımı ve canlılığı olumlu bir atmosfer yarattı. **Viyana'da** Partizan kortejinde yaklaşık 300 kişi yürüdü. Linz bölgesinde 150 kişilik bir katılım sağlandı. Innsbruck'ta yapılan yürüyüşte 250 kişilik katılım sağlandı. Vorarlber'de 100 kişilik katılım sağladık.

Salzburg kentinde Partizan okurları olarak 1 alanında yerimizi aldık.

(Avusturya Partizan Taraftarları)

ZÜRİH

1 Mayıs Zürih'te de coşkulu bir şekilde kutlandı. 1 Mayıs öncesi oluşturulan **Devrimci Alternatif Blok** yaptığı toplantılarda süreç üzerine belli tartışmalar yürütse de istenen birliktelik tam anlamı ile sağlanamadı. Devrimci alternatif blok eylem birliğini sağlayan **TKP/ML, DHKPC, Devrimci İnşa** (AUFBAU) sınırlı kalmak zorunda kaldı. 1 Mayıs her sene olduğu gibi bu yıl da yine merkezi olarak Zürih'te yapıldı. Bu yıl ki 1 Mayıs diğer yıllara nazaran daha canlı ve daha kitlesel geçti. İşçi sınıfının kendi haklarına yönelik saldırıları daha yüksek bir sesle protesto et-

sınıfının üç aylık bir süreci kapsayan mücadele sonucu elde ettikleri kazanım olarak **Fırsat Eşitliği Yasası**'nın 8. maddesi olan CPE'nin geri çekilmesiyle birlikte, hükümet tarafından kimileri daha önce hazırlanmış, kimileri ise yasanın konu ile ilgili olan maddeye alternatif olarak planlanan yeni yasa tasarıları hazırlandı. CPE'ye alternatif olarak düşünülen "**Patronlara yardım fonu**", hükümetin çözüm amacıyla hazırladığı tasarılarından bir tanesidir.

Bununla birlikte göçmen kesimi her zamankinden daha fazla sömürmeyi planlayan saldırı paketleri hazırlığı da hız kazanmaktadır. "**Yeni Yabancılar Yasası**" adı altında göçmenlerin bugüne dek varolan haklarının önemli bir bölümünü kesmekle yetmeyip sosyal-pratik yaşam koşullarının zorlaştırılmasını beraberinde getirecek olan çeşitli maddeler hazırlanarak bu yasaya eklenmesi bekleniyor. İşte son dönemde "**seçmeli göçmen**" tartışması bunun sadece bir ürünüdür.

Dünyada emperyalizmin kendi ülke halklarına karşı yoğunlaştırdığı saldırıların Fransa'da bu özgülde yansması 1 Mayıs'ta gündemi oluştururken (özelleştirmeler, sosyal hakların gasp edilmesi vb.), doğal olarak aynı düzenin ürünü olan emperyalist savaş, işgal ve katliamlar da gündemin diğer önemli parçasını oluşturdu. Nihayetinde Fransa'da 1 Mayıs etkinliklerine bu gündemlerle toplam 110 bin kişi katıldı.

STRASBOURG

Strasbourg'da bu yıl ki 1 Mayıs gösterileri **Place Kleber Meydanı**'nda başladı. Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu (FTİF), Alevi Kültür Merkezi (ACATS), Fransa Demokratik Haklar Federasyonu (FDHF) ve Halklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC)'ün oluşturduğu 1 Mayıs Platformu, "**Seçmeli Göçmenliğe ve Fırsat Eşitliği Yasasına Hayır!**" ortak pankartı arkasında yer aldı. FTİF taraftarları, "**Vive le 1er Mai - Yaşasın 1 Mayıs - Biji Yek Gulan**" pankartı ile alandaki yerini aldı. Ayrıca FTİF kortejinde, ATİK ve ILPS bayrakları coşkulu bir şekilde dalgalandı. "**Yaşasın kızıl 1 Mayıs**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "**Kahrolsun emperyalizm**" vb. sloganların atıldığı kortejde yaklaşık 60 kişi vardı.

Yürüyüş ayrıca TKP/ML taraftarları da 5 ustanın bulunduğu TKP/ML imzalı pankart ile katıldılar. Kızıl bayrakların dalgalandığı kortejde "**Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Viva!**", "**Yaşasın Partimiz TKP/ML**" vb. sloganlar atıldı. TKP/ML korteji yaklaşık 40 kişiydi. Ayrıca Fransa'nın Nancy şehrinde düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine TKP/ML taraftarları da katıldı.

DUISBRUG

Duisburg'ta düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşünde biz Partizan taraftarları olarak en önde beş ustanın resimleri, ve pankartlarımızla yerimizi aldık.

Saat 11'de Hamborn Amtsgericht'de (Mahkeme)başlayıp, Emscher Park'da sona eren yürüyüşe birçok devrimci parti, örgüt ve sendikalarda katıldı.

Bu yılki yürüyüş Emperyalist İşgallere, Sosyal Yıkıma ve Irkçılığa Karşı 1 Mayıs Yürüyüşünde Buluşalım adı altında yapıldı.

Bu mücadele günümüzde; başını ABD emperyalizminin başını çektiği, emperyalist saldırganlık, başta Irak işga-

Avusturya'da Hitler faşizmi bir kez daha lanetlendi!

8 Mayıs tarihi dünya işçi sınıfının Hitler faşizmini yenilgiye uğrattığı tarihtir. 8 Mayıs 1945 günü Berlin'de Hitler'in komutanı teslim olduklarına dair anlaşmayı imzalamıştır. Bu yıl faşizmin yenilgisinin 61. yıldönümü olması nedeniyle pek çok ülkede komünist ve işçi partileri bu zaferi kutlamak için 7 Mayıs 2005 tarihinde Avusturya'nın **Mauthausen Kampı**'nda biraraya geldi. Binlerce insanın katıldığı etkinliğe, çeşitli ülkelerde delegasyonlar, parti temsilcileri ve o dönem yaşayan yüzlerce insan yer aldı. Federasyonumuz ATİGF'de bu etkinliği katılma-

kararı almış ve tüm bölgelerin katılımı için çaba harcamıştır. Yaklaşık olarak 150 kişinin katıldığı ATİGF korteji, görsel olarak olumluydu. Çeşitli dillerde çoğaltılan bildirimlerin dağıtılması ve sık sık "**Hoch die internationale Solidarität**", "**Solidarität heißt Widerstand Kämpf dem Faschismus in jedem Land**", "**Marx Engels Lenin Stalin Mao Viva Viva Viva**" gibi sloganlar atıldı. Ayrıca sık sık söylenen çeşitli marşlar kortejin canlı geçmesine ve insanların olumlu tapkisine neden olmuştur.

(Avusturya ATİGF üyeleri)

Pancar üretimine kota koyarak üretimi azaltan, şeker kamışı ithaline kolaylık sağlayıp yerli üreticiyi zordurumdabırakan AKP hükümeti şeker fabrikalarını özelleştirerek 6 milyon kişinin işsiz kalmasına neden olacak!

Saldırlara karşı Birlik Mücadele Zafer

Ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını emperyalist şirketlere pazarlayan AKP hükümetinin 2004 yılında başlattığı KİT'leri kapatma ve özelleştirme saldırısı devam ediyor. Devletin sırtında kambur olduğu iddia edilen işletmeler, 1 ya da 2 yıllık kârlarına karşılık emperyalist şirketlere sunuluyor. AKP hükümeti SEKA ve Seydişehir ile Telekom'un ardından şimdi de şeker fabrikalarını özelleştirmeye hazırlanıyor. Özelleştirme

İdaresi'ne devredilen şeker fabrikaları, büyüklük ve gelirine göre özelleştirilecek ya da kapatılacak. Yıllardır özelleştirme kapsamında olan şeker fabrikalarının kapatılması ve özelleştirilmesine karşı çıkmak amacıyla Şeker-İş Sendikası bir eylem takvimi hazırlayarak birçok ilde miting düzenledi. Yapılan mitinglerde binlerce kişi AKP hükümetini uyararak, özelleştirmeye geçit vermeyeceklerini haykırdı.

6 Mayıs 2006 tarihinde Susurluk'ta yapılan mitinge **Deri-İş Sendikası**'nda örgütlenedikleri için işten atılan ve direnişte olan **Gönen Deri işçileri**, **Eskişehir** ve **Trakya**'dan üreticiler, işçiler, **Tüm Köy-Sen**, **Petrol-İş**, **Genel-İş**, **Liman-İş**, **Eğitim-Sen** ile çeşitli siyasi partiler de katılarak destek verdiler. İtfaiye önünde toplanan yaklaşık 2 bin kişi sloganlarla Çınar Meydanı'na kadar yürüdü.

Aynı gün Uşak'ta yapılan miting Şeker Fabrikası önünde toplanarak sloganlarla İstasyon Meydanı'na yürünmesiyle başladı. Burada konuşan Şeker-İş Uşak Şube Başkanı **Ali Kıran** bu özelleştirmenin yüzlerce insanı etkileyeceğinin altını çizdi.

Kastamonu'da Kastamonu Sendikalar Birliği, Türk-İş Temsilciliği, Ziraat Odası, Ticaret Odası, KESOB, Şoförler ve Otomobilciler Odası, Muhtarlar Derneği'nin düzenle-

diği mitinge KESK ve siyasi partiler de destek verirken Amasya, Turhal, Çorum, Çarşamba, Zonguldak ve Ankara'dan şeker işçileri de mitinge katıldılar.

Kışla önünde toplanan 2 bin kişi "**Şekere uzanan eller kırılınsın**", "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**" vb. sloganlarla Nasrullah Meydanı'na yürüdü. Burada konuşan Şeker-İş Şube Başkanı **Hamdi Kaya** AKP politikalarını eleştirerek "**Bir rüzgarla geldiler, bir rüzgarla giderler**" dedi.

Erciş'te Şeker-İş binası önünde toplanan 2500 kişi "**Herkes el ele hükümet nereye**", "**Ha fabrikayı kapat ha atom at**" vb. dövizlerle ve sloganlarla yürüdü.

Konya İlgin'da ise 2 bin kişinin katıldığı mitinge 300 traktör ve araçlardan oluşturulan konvoy ile Konya-Afyon karayolu yarım saat trafiğe kapatıldı. Attıkları sloganlarla tepkilerini dile getiren üreticiler ve işçiler, yolu açmak isteyen polislerle tartıştı.

13 Mayıs Cumartesi günü Alpullu'da yapılan mitinge Susurluk ve Eskişehir'den gelen şeker işçileri de katıldılar. Alpullu Köprüsü'nde toplanan yaklaşık 2 bin kişi "**Şeker fabrikaları kapatılmaz**" vb. sloganıyla kent merkezine yürüdü. Mitinge Alpullu halkı al-kışlarla, esnaf da kepenk kapatarak destek

verdi.

Amasya'daki mitinge yaklaşık 2 bin kişi katıldı. Tüm Köy-Sen üyesi köylülerin katılımının kitlesel olduğu gözlemlendi.

Çorum'da düzenlenen mitinge Şeker-İş Çarşamba, Tokat, Turhal, Kastamonu, Yozgat, Amasya ve Ankara şubeleri de katıldı. Saat Kulesi önünde toplanan binlerce kişi "**İşçi çiftçi el ele genel greve**" vb. pankartlarla yürüdü. Tüm Köy-Sen üyelerinin de katıldığı mitingte bir konuşma yapan Şeker-İş Çorum Şube Başkanı Sefer Kahraman "**Şeker sanayisinin geleceği için alanlardayız**" dedi.

Kars'ta miting

Türkiye'de şeker fabrikalarına yönelik yapılan özelleştirme ve kapatma yasalarına karşı Şeker-İş'in örgütlediği ve YDG olarak bizim de katıldığımız miting coşkulu geçti. Halaylarla başlayan miting konuşmalarla devam etti. Mitingte "**İşçi köylü elele, genel greve**", "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Kahrolsun ABD işbirlikçi AKP**", "**Şeker fabrikaları halkındır satılmaz**", "**Şeker işçisi yalnız değildir**" sloganları atıldı. Devrimci Demokrasi okurlarının da katıldığı eylemde ortak atılan sloganlar katılanların dikkatini oldukça çekmiştir. Miting halaylarla sona ermiştir. **(Kars YDG okurları)**

li, Afganistan işgaliyle devam etmektedir. Yine israil'i Filistin Halkına yönelik baskı ve katliamları yoğunlaşarak sürdürüldüğü, Türkiye'deki linç girişimleri, milliyetçiliğin azdırılması Kürt halkına karşı girişilen katliamlar lanetlendi.

Almanya'daki sosyal kısıtlamalar ve fabrikaların kapatılması, çıkarılan yeni anti-terör yasalarına. Yine ayrımcı ve ırkçı "yabancılar" yasaları sertleştirilmesine, göçmenler üzerindeki baskıların artırılmasına ve sınır dışı edilmelere karşı tepkiler dile getirildi. Katılımın geçen yıllara nazaran daha kalabalık olduğu gözlemlendi.

(Duisburg İK okurları)

MULHOUSE

1 Mayıs, Fransa'nın Mulhouse şehrinde yaklaşık 1000 kişinin katılımı ile kutlandı. Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu (FTİF), Fransa Türkiyeli İşçilerle Dayanışma Derneği, Kürt Kültür Merkezi ve PSAKD'nin ortak bir platform oluşturduğu 1 Mayıs'ta, TKP/ML taraftarları da pankart açtılar. "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "**Yaşasın proletarya enternasyonalizmi**" ve "**Yaşasın 1 Mayıs**" (Türkçe ve Fransızca) sloganlarının atıldığı yürüyüş başarıyla sona erdirildi. Kortejde yaklaşık 60 kişi vardı. Yürüyüşün ardından alana gelindiğinde standlar açıldı. Fransız "Komünist" Partisi'nin açtığı "Tartışma Çadırı"na katılım sağlanarak, kültürel etkinlikler (halk oyunları vb.) gerçekleştirildi.

CHÔLET

Chôlet bölgesinde 1 Mayıs etkinliği miting halinde kutlandı. Otuz beş kişiyle katılan FTİF taraftarları, FTİF imzalı "**Yaşasın 1 Mayıs**" pankartı taşıdı. Mitingi örgütleyen

sendika, gündemle ilgili bir açıklama yaptı. Atılan sloganların ardından 1 Mayıs etkinliği sona erdi.

SAİNT-BRİEUC

Yaklaşık bin kişiyi katılım sağladığı yürüyüşte, Türkiyeliler üç dilde yazılan "Yaşasın 1 Mayıs" ve FTİF'e bağlı Enternasyonal Gençlik ve Kültür Derneği, DHP ve MLKP imzalarının bulunduğu pankartın arkasında yürüdüler. Yaklaşık yüz kişiden oluşan ve çeşitli bayrakların taşındığı kortejde gündemle ilgili sloganlar da atıldı.

LYON

Lyon'da düzenlenen yürüyüş saat 11:00 civarında başladı. Yaklaşık beş bin kişinin katıldığı 1 Mayıs etkinliğine bölgedeki TKP/ML taraftarları da katıldı. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resimlerinin çizildiği TKP/ML imzalı pankartın arkasında yürüyen otuz kişilik kortej, sık sık atılan "**Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Viva Viva Viva!**" sloganlarıyla oldukça olumlu bir ilgi gördü.

PARİS

Paris'te 1 Mayıs bu yıl da bir yürüyüşle kutlandı. Hava şartlarının olumsuz olmasına rağmen Türkiyeli örgütlerinin de aralarında bulunduğu toplam otuz bin kişi katıldı. Yürüyüşten önce **TKP/ML**, **DHKC**, **MLKP/T-KK**, **MKP/T-KK**, **Direniş Hareketi**, **TİKB**, **TKİP** taraftarlarının ve **SŞK** okurlarının eylem birliği temelinde örgütledikleri miting gerçekleşti. Miting, başta bir Mayıs şehitleri olmak üzere sınıf mücadelesinde toprağa düşen tüm devrim, sosyalizm ve komünizm savaşçıları anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından mitingi örgütleyen komite adına bir konuşma yapıldı. Türkçe ve

daha sonra Fransızca yapılan ve Ortadoğu şahsında genel olarak dünya'da ki durumdan da söz edilen konuşmada "...görülmedir ki bu saldırı dalgası, dünya konjonktüründe emperyalizmin gereksinimlerinin giderilmesine dönük uygulanan girişimlerdir. Ortadoğu'da işgal, talan ve katliam versiyonunun kapitalist emperyalist ülkelerde ki saldırı biçimi, sosyal hak gaslarıdır. Özelleştirmeler sonucunda örgütlenme alanlarının parçalanmasıdır. İşsizler ordusunu güçlendirerek işçi sınıfıyla ucuz çalışan göçmenleri karşı karşıya getirmektedir. Kısacası patronlara demokrasi ve özgürlük, halka ise sömürü ve vahşettir" denildi.

Ayrıca Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan olaylara da vurgu yapıldığı konuşma 'bugün, anlamını devrimci direnişlerin özünde barındıran kızıl 1 Mayıs günüdür. Örgütlü bir gücün bilince dönüşmesiyle elde edilen ve edilecek olan sınıfsal kazanımları yeniden ve yeniden örgütleyerek, bu güçle emperyalizmin beynine balyoz gibi inmenin cesaretini kuşanmanın günüdür. Bugünü örgütlemek için, emperyalizme, onun gerçekleştirdiği işgallere, talanlara, katliamlara karşı, yine onun doğurduğu ırkçılığa, şovenizme ve faşizme karşı devrimcilerin cephesinde saf tutmak elzemdir. Ancak Anti-emperyalist mücadeleyi örgütlemekle, Kızıl 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu yaşatmış olacağız. Herşeyi yaratımlar ve herşeyi üretenler olarak bizler bu ruhu yaşattıkça, ne emperyalizm ne de onun uşakları, hiç bir güç ufuktaki kızıl güneşin doğuşunu engelleyemeyecektir. Şan olsun kızıl güneşin doğuşunu selamlayan devrimci 1 Mayıs'a sözleriyle bitti.

Çeşitli sloganların düzenli olarak atılmasının ardından, kortejler oluşturuldu. TKP/ML taraftarları beş ustanın bulunduğu ve Fransızca "**Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm**" yazılı TKP/ML imzalı pankartın arkasında yürüdüler. Dört genel sekreterin bulunduğu ve yine Fransızca Yaşasın TKP/ML yazılı TKP/ML'nin açılışının Fransızca yazılmış imzalı pankartın da taşındığı kortejde proletarya partisinin ve onun önderliğinde ki kızıl ordunun bayrakları dalgalandı. Fransızca **Yaşasın MLM -TKP/ML** vb yazılmalarda yapıldı. 'Emperyalizme karşı, yaşasın 1 Mayıs' yazılı ve FTİF imzalı pankartın açıldığı yürüyüşte TKP/ML kortejinden Türkçe ve Fransızca '**Kahrolsun Emperyalizm**', '**Yaşasın halkların uluslararası dayanışması**', '**Yaşasın kızıl 1 Mayıs**' vb sloganların yanı sıra '**Kahrolsun Türkiye**'deki faşist düzen', '**Yaşasın Partimiz TKP/ML**' gibi sloganlar da atıldı. 1 Mayıs gündemli Proletarya Partisi ve onun Yurt Dışı Bürosu imzalı iki ayrı bildiri okundu ve dağıtımı yoğun bir şekilde yapıldı. Ayrıca Ordu'da şehit düşen Dilek Polat'la ilgili çıkarılan '**TKP/ML MK**' imzalı bildiri de yoğun bir şekilde dağıtıldı ve okundu. Yürüyüş boyunca uluslararası marşlar ve Türkiye devrimine yönelik marş ve türküler canlı bir şekilde seslendirildi.

Yürüyüşün bitiş noktası olan Nation (Ulus) Meydanı'na varıldığında TKP/ML taraftarlarının devrimci ve halk ezgileri eşliğinde kızıl bayraklarla halaya tutuldukları 1 Mayıs etkinliği, atılan '**Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Viva Viva Viva**' sloganıyla sona erdi. **(Fransa İşçi-Köylü okurları)**

Ekonomi Politikanın, Üretim Devrimin Kumandasında

Gazetemizin daha önceki sayılarında da işlediğimiz bir konu olan siyasetle ekonomi, devrimle üretim arasındaki ilişki ve proletarya diktatörlüğünü yükseltme, sosyalist yolu tutma ve gerçek sosyalist ekonomik inşayı gerçekleştirme üzerine olan bu yazıyı önümüzü açıcı olduğunu düşünerek yayınlıyoruz.

(Ko Çeng- Peking Review 30. Sayı 25 Temmuz 1969)

Proletaryanın siyasi iktidarı ele geçirmenin ardından siyasetle ekonomi ve devrimle üretim arasındaki ilişkinin nasıl ele alınması gerektiği sorunu, proletarya diktatörlüğünü yükseltme, sosyalist yolu tutma ve gerçek sosyalist ekonomik inşayı gerçekleştirme konularında önemli bir sorun olmuştur.

Büyük önderimiz Başkan Mao; **“Siyaset her şeyin ruhudur, komutanıdır”**, **“Siyasi çalışma tüm çalışmaların can damarıdır”** öğretileri ve **“Devrimi kavra, üretimi arttır”** ilkesi ile teorik ve pratik açıdan bu sorunu doğru bir şekilde çözmüş ve Marksizm-Leninizm’i yaratıcı bir şekilde geliştirmiştir.

Siyasetle ekonomi arasındaki ilişki sorunu her zaman Marksizm’le revizyonizm arasındaki önemli bir mücadele konusu olmuştur.

1920 sonu ve 1921’in başlarında, **Sovyetler Birliği** ekonomik restorasyona geçişte hazırlıkta dönüm noktasını yaşarken, **Lenin**; Troçki, **Buharin** ve diğer Parti karşıtı gruplarla siyasetle ekonomi arasındaki ilişkinin merkezinde dönen sendika sorunu üzerine büyük bir tartışma yürüttü. Tartışma sürecinde; Lenin, öncelikle siyasi bir bakış açısıyla, Parti’nin önderliğini güç-

lendirmek, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve Parti’yle kitleler arasındaki ilişkiyi geliştirmek amacıyla sendikaların birer komünizm okulu, birer nakil kemeri olması gerektiğini belirtmişti. Lenin’in görüşüne karşı Troçki ise, ekonomik bir bakış açısı savunmuş ve sendikaların **“hükümetleşerek”** üretim ve yönetimi almasını talep etmiştir. Troçki bu anlayışla proletarya diktatörlüğünü zayıflatmayı ve Parti’nin ekonomik inşadaki rolüne son vermeyi savunmaktadır. Bu tartışmada Buharin’de iki taraflı bir taktik uygulayarak Troçki’ye kalkan olmaya çalışmıştır. Buharin, siyasi görüşün **“tek yönlü”** anlayışını çözüme ulaştırma adına çelişkili iki tarafı birleştirerek, siyasi görüşle ekonomik görüşün her ikisinin de eşit öneme sahip olduğunu savunmuştur.

Lenin, tartışma sürecinde Troçki ve Buharin’in yanlışlarını mahkum etmiştir. Siyasetle ekonomi arasındaki ilişkiyi tanımlamış ve **“siyaset ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir”** demiştir. Başka bir ifadeyle, temel sınıf çıkarları ve sınıflar arasındaki ilişkiler en yoğun ifadesini siyasette bulur. Siyasi iktidarı kaybeden hiçbir sınıf, ekonomi alanında egemenliğini sağlayamaz. Lenin; **“Sınıfların en temel çıkarları genel olarak yalnızca radikal siyasi değişikliklerle mümkün olur. Özeldir ise proletaryanın temel ekonomik çıkarları ancak burjuva diktatörlüğünün yerini proletarya diktatörlüğünün alacağı siyasi bir devrimle hayat bulacaktır”** der. Proletarya diktatörlüğü, sosyalist ekonominin en yoğun ifadesidir ve sosyalist ekonomiyi kurmanın, sağlamlaştırmanın ve geliştirmenin temel garantisidir.

“Siyaset ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir”, temel görüş açısından hareket ettiğimizde, Lenin’in siyasete öncelik tanıyan net kavramını da anlamış oluruz. Lenin; **“Siyaset ekonominin üstündedir. Başka bir şey tartışmak Marksizm’in ABC’sini unutmaktır”** demiştir. Lenin, aynı zamanda ekonomiyle siyaseti eşit konuma getiren Buharin’in hatasını da **“Siyasetle ekonomi arasındaki ilişkiyi kavramayan eklektik bir görüş”** olarak mahkum etmektedir. **“Üretime önem vermek”** adı altında siyasete önem vermeye karşı çıkan Troçki ve Buharin’in hatalı görüşüne karşı çıkan Lenin, **“Doğru bir siyasi bakış açısı olmadan söz konusu sınıfın başta kalması ve üretim sorununu çözmesi mümkün değildir”** demiştir. Siyasi görüşe karşı **“ekonomik”** bakış açısını açıkça savunarak Troçki, oportünist özelliklerini, Buharin ise eklektisizmini açık etmiş, oportünizmin farklı biçimlerini ortaya sermiştir.

Buharin **“bütünlüklü bakış açısı”** adı altında siyasetle ekonomiye eşit önem vermiş, taraf tutmamış gibi görünerek ikili oynayan bir hileye başvurmuştur. Gerçekte ise Troçki ve Buharin siyaseti savunmuştur. Ancak savundukları proleter siyaset değil, burjuva siyasetti ve amaçları ekonomik inşayı kapitalist yola sokmaktır.

Başkan Mao, olumlu ve olumsuz özellikleri ile proletarya diktatörlüğünün tarihsel deneyimlerini özetlemiş ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisini formüle etmiştir. İlk defa Mao; üretim araçları üzerindeki mülkiyetin sosyalist dönüşümünde büyük bir zafer kazandıktan sonra, sınıfların ve sınıf mücadelesinin var olduğunu, proletarya ile burjuvazi, sosyalist yol ile kapitalist yol arasında mücadelenin sürdüğünü, kapitalist restorasyon tehlikesinin mümkün olduğunu ve proletaryanın devrimi sürdürmesi gerektiğini net bir şekilde vurgulamıştır. Proletarya diktatörlüğünden saparsak ve proletarya diktatörlüğünde devrimi sürdürmezsek; sosyalist üretim gelişemez ve gerçek sosyalist inşayı sürdürülemez. Sonuç yalnızca kapitalist restorasyon olur. Çin’deki sosyalist devrim ve sosyalist inşaya önderlik pratiğinde, Büyük Proleter Kültür Devrimi inisiyatifinde ve önderliğiyle Başkan Mao, haydut Liu Şo Çi’nin kapitalizmi restore etme amaçlı, karşı devrimci revizyonist çizgiyi kararlı bir şekilde eleştirmiş ve Liu Şao Çi’nin önderlik ettiği burjuva karar-gahları ezmiştir. Tüm bunlar Çin’in ekonomik inşasının sosyalist yolda büyük adımlarla ilerleyeceğinin temel garantisidir.

Çin’deki sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın güncel koşullarından çıkardıkları ile Başkan Mao gerçek sosyalist ekonomi inşanın ne olduğu ve nasıl sürdürüleceği sorununu yaratıcı bir şekilde çözmüştür. Başkan Mao net bir şekilde sosyalist ekonomi inşasında proleter siyasete öncelik vermenin önemini vurgulamış, ekonomiyi siyasetin kumandası altına almayı savunmuş ve sosyalizmi inşa ederken daha iyi, daha yüksek, daha hızlı ve daha ekonomik sonuçları elde etmek genel çizgisini ve **“bağımsızlığını koru, inisiyatifi elinde tut ve kendine güven”** ve **“Savaşa ve doğal afetlere karşı hazırlıklı ol ve her şey halk için”** büyük stratejik ilkelerini ve çeşitli ekonomi ilkeleri formüle etmiştir.

Büyük Proleter Kül-

tür Devrimi döneminde Başkan Mao **“Devrimi kavra, üretimi ilerlet!”** büyük ilkesini ilan etti. Başkan yardımcısı Lin Piao’nun ÇKP 9. Ulusal Kongresi siyasi raporunda da belirttiği gibi devrimi kavra üretimi ilerlet ilkesi **“devrimle üretim, bilinçle madde, üstyapı ile ekonomik temel ve üretimle üretici güçler arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde açıklamaktadır.”** Bu devrimi kullanarak üretimi yönetme ve ilerletme anlamına gelmektedir. Başkan Mao’nun ekonomi siyasetin, üretim devrimin kumandasında öğretisi proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırma, kapitalist restorasyonu sosyalizmi inşa etmede izlememiz gereken yolu aydınlatmıştır. Bu aynı zamanda modern revizyonizmin eleştirisinde de keskin bir silahtır.

Sovyet partinin ve devletin gasp edilmesinin ardında sovyet revizyonist kliği Lenin’in öğretilerine ihanet etmiş ve Troçki’nin mantığını devralarak **“ekonomi siyasetten daha önemlidir”**, **“üretim önce gelir”** ve bunun gibi gerici düşüncelerin avukatlığını yapmaya başlamıştır. Bu kliğin haydutları, üretici güçlerin bilimin ve teknolojinin önemini abartarak ve diğer tüm faktörleri hariç tutarak komünizmi inşa etmede **“çizgi”** ve **“politikalarını”** “maddi ve teknik bir kuram” olarak ele almaktadır. Onlar gerçekten sosyalist “üretimi” geliştirmek istiyorlar mı? Hayır kesinlikle değil. Onların esas amaçları proleter siyasete muhalefet etmek, sosyalizmin ekonomik kuruluşlarını dağıtmak ve yabancı ülkeleri yağmalayan ve ülkedeki insanları sömüren, böylece ekonomiyi sosyal emperyalist temelde tamamen yenilemek ve karşı devrimci düşünceleri yaymaktır. Tarihin akışına ters bir şekilde Sovyet revizyonist haydut kliği Sovyet ekonomisinde ciddi hasarlara yol açtı. Sanayi ve tarımsal üretim güçlüklerle kuşatılmakta meta arzında kısıtlamalar yaşanmakta, karaborsa canlanmakta, fiyatlar yükselmekte sömürülen emekçi kitleler giderek yoksullaşmaktadır.

Sovyet revizyonistleri gibi Liu Şao-Çi de “**üretim önce gelir**”, “**teknik önce gelir**” ve bunun gibi gerici düşüncelerin avukatlığını yaptı. Bunu yapmak proletaryanın ve devrimci halkın proleter politikaları unutmamasını ve “**yalnızca pamuk petrol üretimini kavramalarını ve düşmanlarımızı, dostlarımız ve kendimiz arasında ayırım yapmamamızı**” istiyordu. Gerçekte Liu Şao-Çi hiçbir zaman üretime ve tekniğe öncelik vermedi. Onlar önceliği burjuva politikasına verdiler ve Çin’deki sosyalist inşayı kapitalist restorasyon yoluna çevirme hatasına düştüler. “**Üretim önce gelir**” ve “**teknik önce gelir**” şiarlarıyla birçok merkezi ve yerel birimde önderliği gasp etmeye çalıştılar. BPKD öncesinde bazı işletmelerin yalnızca ismi sosyalist mülkiyetten gerçek önderlik haydutların düşman ajanlarının ve kapitalist yolcuların ellerinde veya işletme sahibi kapitalistlerin denetimindeydi. Bu işletmelerde sosyalist üretim sabote ediliyordu.

Bizler üst yapıda devrimi gerçekleştirip burjuvazinin gasp ettiği iktidarı geri almalıydık ve Liu Şao-Çi’nin revizyonist çizgisini ezmeseydik sosyalist ekonomik temel yıkılacak ve sosyalist mülkiyet esas olarak değişecekti.

Ekonomiyi politikanın kumandasında üretimi ise devrimin kumandasında ele almak için bilinçle madde arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kavramalıyız. Maddeden bilince ve tekrara dönüşü yaratıcı bir şekilde ele alan Başkan Mao “**insanın sosyal duruşu düşüncesini belirler. İlerici sınıfın doğru düşünceleri kitleler tarafından kavranıldığı zaman, bu düşünceler toplumu ve dünyayı dönüştüren maddi güce dönüşecektir**” demiştir. Başkan Mao’nun öğretilerine göre yalnızca maddeyi inşaaya yoğunlaşmamak daha da önemlisi, insanın düşüncesini devrimcileştirmeyi ve makineleşmeye önderlik etmek için devrimcileşmeyi kullanmalıyız. Yöntem olarak da bizim sosyalist ekonomik inşamız ve üretimi geliştirmemiz emperyalizmden ve modern revizyonizmden esasen farklıdır. Bizler ne baskıya ne de maddi teşviğe güveniriz. Biz proleter politikalara önem veririz Mao Zedung Düşüncesi’ni kumandaya alırız. Mao Zedung Düşüncesi sonsuz iktidar için manevi bir atom bombasıdır. Mao Zedung Düşüncesi bir kez geniş kitleler tarafından kavrandığında tükenmez bir devrimci enerji ve yaratıcılık kaynağıdır. Mao Zedung Düşüncesi’ni yaşayan bir şekilde derinlemesine bir kitle kampanyası halinde çalışmak ve hayata uygulamak sosyalist girişimler hayatın her alanında daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlarla geliştirmeyi mümkün kılmaktadır.

Lenin tarafından savunulan komünist devrimci ruhu atan Kruşçev, Brejnev ve diğer haydutlar Sovyetler Birliği’nde sözde “**yeni ekonomik sistemi**” dayatarak ve “**maddi teşvikleri**” ve “**kâr ilkesini**” kullanarak esas olarak insanlar arasındaki ilişkiyi paraya dayalı kapitalist ilişkilere dönüştürmektedir. Bu kapitalizmi restore ederken atılan gerici bir adımdır. Aynı uğursuz teklifi yapan Liu Şao-Çi de Çin’deki sosyalist

inşada “**kârı kumandaya almak**” ve “**maddi teşvik**” fikirlerini savunarak “parayı” ve karşı devrimci burjuva egoizmini kullanmış ve işçilerin yoksul ve alt orta köylülerin devrimci kadroların geniş kitlelerini bozmaya ve onların sınıf mücadelesini ve proletarya diktatörlüğünü unutmalarını sağlamaya çalışmaktadır. Ülkemiz işçi sınıfı ve yoksul alt orta köylüleri bu gerici görüşlerini eleştirmiştir.

Proleter politikaya önem vermek veya “**maddi teşvikleri**” kullanmak iki sınıf-proletarya ve burjuvazi-ve iki yol-sosyalist yol ile kapitalist yol- arasındaki mücadeledir. Yalnızca proleter siyasete öncelik vermeyi unutmazsak devrimci halkın geniş kitlelerinin inisiyatifini açığa çıkarabilir, her konuda ve ekonomik çalışmada doğru siyasi duruşa sahip olabilir ve sosyalist üretimi, ekonomik insan sosyalist inşasını ve sosyalist üretici güçlerin hızlı gelişimini sabote eden karşı devrimcilerin ve kapitalist unsurların faaliyetlerini yıkabiliriz. Şayet siyaset ve ekonomi arasındaki ilişkiyi doğru ele almazsak ekonomik inşamız sapacak ve devlet iktidarını ele alarak kazandığımız zaferlere rağmen ekonomi alanında yenileceğiz. Bizler Mao Zedung düşüncesini silah olarak kullanarak “**maddi teşvik**” ve “**kârı kumandaya almak**” gibi gerici düşünceleri eleştirecek Liu Şao-Çi’nin karşı devrimci revizyonist çizgisinin kötü etkilerini önleyebileceğiz.

Çin’deki BPKD büyük bir siyasi devrimdir. Bu büyük siyasi devrim sayesinde Liu Şao-Çi’nin önderlik ettiği burjuva karar-gâhlar ezildi. Proletarya burjuvazinin kendisinden gasp ettiği iktidar parçalarını geri aldı ve üstyapının her alanında proletarya diktatörlüğünün hayat bulması sağlandı. Sosyalist ekonomik temel sağlamlaştı ve güçlendi. ÇKP MK’nin BPKD üzerine kararında (16 maddelik karar) da belirttiği gibi “**BPKD**” ülkemizde toplumsal üretici güçlerin gelişiminde önemli bir güçtür.” Partinin 9. Ulusal Kongresi’ndeki siyasi raporunda Liu Piao’nun da belirttiği gibi ülkemizde sanayi tarımsal üretimde bilim ve teknolojiye başarılar kazanmaktadır ve Çin iç ve dış borcu olmayan sosyalist bir ülkedir. Halkımız devrimi kavramada ve üretimi enerjik bir şekilde ilerletmede önemli kazanımlar elde etmiştir. ABD emperyalizmi Sovyet revizyonizmi ve tüm gericiler ülkemizdeki bu büyük devrimden kaynaklı panik yaşamaktadır. Onlar Çin’deki sanayi ve tarımsal üretimin “**mahvolduğunu**” ekonomik insanın “**yıkıldığı**” yalanını atmaktadır. Ancak gerçekler onları hayal kırıklığına uğratmaktadır. BPKD’de “**mahvolan**” burjuvazinin eski düşünceleridir. “**Yıkılan**” kapitalist restorasyonu isteyen Liu Şao-Çi’nin haydut kliğidir. ABD emperyalizminin köpekleridir, Sovyet revizyonistleridir ve Kuomintang gericileridir. Ülkemizde proletarya diktatörlüğü sağlamlaşmış ve güçlenmiştir. Ülkemizin sosyalist üretimi gittikçe iyileşmektedir. BPKD’deki büyük zaferlerin sosyalist ekonomi inşamızda ileri doğru büyük adımlar atmasını sağlayacağından eminiz.

Ekonomiyi politikanın kumandasında üretimi ise devrimin kumandasında ele almak için bilinçle madde arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kavramalıyız. Maddeden bilince ve tekrara dönüşü yaratıcı bir şekilde ele alan Başkan Mao “**insanın sosyal duruşu düşüncesini belirler. İlerici sınıfın doğru düşünceleri kitleler tarafından kavranıldığı zaman, bu düşünceler toplumu ve dünyayı dönüştüren maddi güce dönüşecektir**” demiştir.

Emperyalistlerin İran'daki "demokrasi" sevdası ve gerçekler

Son süreçte dünya ve Türkiye kamuoyunda ABD ve batılı emperyalist güçlerin İran'a karşı, saldırı da dahil olmak üzere, ne türde yaptırımlar uygulayacağı öncelikli tartışma konularından biri olmaya devam etmektedir. Emperyalistlerin saldırı ya da uluslararası tecridi içeren yaptırım tehditlerine bahane edilen neden ise; İran'ın "nükleer silah" edinme yönünde ortaya koyduğu ısrarlı tutum olarak açıklanıyor; nükleer silahların bölge ülkelerinin ve hatta İran'ın "terörizmin merkez bankası" olması nedeniyle diğer "medeniyet"lerin güvenliği için bir tehdit oluşturduğu yönü açıklamalar ardı arkası kesilmeden yapılmaktadır.

Nükleer silahların tüm canlılar için bir tehdit oluşturduğu tezi öteden beri tartışılan ve ilerici ve devrimci güçlerin tutarlı bir şekilde savunduğu, yadsınamaz bir gerçektir. Tahripkâr ve yok edici nükleer silahlara sahip olma çabası içindedir diye İran'a savaş açma tehdidini masada tutmaya kadar vardırıran ya da ambargolarla İran halkını zor durumda bırakma çabası içinde olanlar aynı zamanda bu silahların yaratıcısı, geliştirme merkezleri, satıcılarıdır; kendi uşaklarına, çıkarları ile uyuşanlara bu silahları edinme hakkı tanıyanlar da bu devletlerdir. Meselenin özü bu emperyalist devletlerin nükleer silaha karşı olması değil, çıkarlarıyla uyuşmayan devletlerin bu silahlara sahip olmamasını sağlamak istemeleridir. Afganistan'da ve Irak'ta en öldürücü kitle imha silahlarını kullanan işgalcilerin, İran'a bu baskıları yapan devletler olması tam da inkar edilemez bu gerçeği göstermektedir.

Nükleer silaha sahip olmak ya da sahip olmaya çalışmak İran'ın gerçek "suçu" değildir. İran'ın suçu ABD ve yanbaşında hareket eden emperyalist devletlerin çıkarlarının sadık bir uygulayıcısı olmaması; bu devletin bölgede etkin bir güç olma arzusu, farklı emperyalist devletlerle ilişkilerini kendi iradesiyle belirleme yönelimi, iç işleyişinde, ekonomisinde hegemonyaya ayak diremesidir.

Özellikle ABD'nin, elbette onunla birlikte kulaç atan haydut çetesinin nükleer silah üzerinden yaptığı propaganda gerçekler bilindiğinde birer saçmalık, anlamsız iddialar, tam bir iki yüzlülük olmaktadır. Emperyalistlerin bu ikiyüzlülüğünü teşhir ederek İran'a dönük savaş tehditleri altında yatan gerçekleri ortaya koymak sorunun doğru bir tarzda anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

İran ile ABD emperyalizmi arasında uzun yıllardır soğuk rüzgarların estiği gerçeği kamuoyu tarafından bilinmektedir. Bu nedenle ABD emperyalizmi İran'ın "terörizme destek sunan ülkeler listesi"ndeki yerine özellikle süreklilik kazandırdı. Bu konuda ısrarlı ve tavizsiz bir çaba içinde oldu.

Peki emperyalist güçlerin ve özellikle ABD'nin İran'a karşı bu denli saldırgan olmasının sebepleri nedir?

Birincisi; Mevcut İran rejiminin iktidara Şah rejimini yıkarak gelmesiyle birlikte ABD'nin İran'da sarsılan ve zayıflayan ekonomik ve siyasal gücünün yarattığı saldırganlıktır.

İkincisi; bölgede giderek ivme kazanan ABD karşıtı hareketlerin arkasında

hep İran devletinin aranması ya da İran'daki rejimin bu hareketlere cesaret verdiğine inanılmasıdır.

Üçüncüsü; İran'ın hep ABD tekelleriyle rekabet içinde olan diğer emperyalist tekellerle ilişki içinde olmasıdır. Son süreçte Rusya ve Çin ile olan ekonomik ve ticari ilişkiler gibi.

Dördüncüsü; yakın gelecekte ciddi bir problem haline gelecek olan petrol ve enerji kaynakları bakımından İran'ın stratejik konumu onu emperyalist saldırganların hedefi haline getirmektedir. Çünkü; baskı ve denetim altına alınmayan bir İran bu doğal zenginlik kaynakları sayesinde bölgede etkin bir güç olmaya adaydır. Bu da birçok ülkede İran rejimine daha yakın İslamcı güçlerin hükümet olmalarını kolaylaştıracaktır.

Bu konuda somut gelişmeler de söz konusudur. Irak seçimlerinde Şiiler, Filistin'de ise Hamas çoğunluğu sağladı. Mısır ve Ürdün'de radikal İslamcı güçler giderek güç kazanıyor. Bugün Suudi Arabistan'da seçim olsa İran'a yakın güçlerin etkin duruma gelmesini engellemek olanaksız gibi... Kısacası Irak işgali vesilesiyle bölgede giderek artan ABD karşıtlığı, yıllardır iktidarda bulunan, görüntüde sarsılmaz bir üstünlüğe sahip en sadık uşakların tahtını da tehdit eder bir boyuta gelmiş durumdadır. ABD, aleyhinde oluşan bu tablodan baş sorumlu olarak İran'ı görüyor. Ve bundan dolayı da ABD "terörizmi" destekleme "nükleer silah" elde etme vb. gerçekleri ileri sürerek İran etrafında uluslararası bir kuşatma oluşturarak, İran'ı teslim almaya çalışıyor.

Emperyalistler arası rekabet İran somutunda kızışıyor!

Emperyalistler arasında mücadelenin sürekli ve ittifakların geçici ve yine ittifak politikasının emperyalist çıkarlara uygun olarak değiştiği-değişebileceği bilimsel bakış açısı ve öngörüsü Irak işgali ve daha sonrası gelişmelerde ve yine bugün İran'a karşı izlenen politikalarda da kendini bir kez daha açığa vurdu. Öncelikle bugünkü durumu veya yaşanan değişimlerin nedenlerini kısaca da olsa ortaya koymaya çalışacağız. Tabii ki bunu yaparken yeri gelince geçmiş bazı saptamalarımıza da atıfta bulunacağız. Bu biraz tekrar içerebilir; ama sorunun daha iyi anlaşılması için bunun gerekli olduğunu düşünüyoruz.

Bilindiği gibi, Irak'a yönelik saldırıda Avrupalı emperyalistlerden yeteri kadar destek alamayan ABD Başkanı Bush, bu devletleri ağır bir dille suçlamıştı. ABD sözcülerinin ağır ve aşağılayıcı söylemleri ABD ile AB'nin koç başları arasındaki ilişkilerde bir gerginliğe de neden oldu. Ama Irak'ta yükselen direniş, işgalcilerin planlarını bozunca, ABD yeniden bozduğu ilişkileri tamir etme çabası girdi. Halkın söylemiyle, "tükürdüğünü yaladı." Avrupalı emperyalistleri de içine girdiği bataklık sürecine dahil etmek için önce Condeleezza Rice, ardından Donald Rumsfeld ve sonunda da Bush, kimi Avrupa başkentlerini ziyaret etmek zorunda kaldılar.

Bu ziyaretlerin amacı gayet açıktı: Irak'ta direniş duvarına çarpan ABD'nin Suriye ve İran'a dönük saldırı ya da işgal planları bozuldu. Yalnız planları bozulmakla kalmadı, aynı zamanda uluslararası kamuoyundan önemli oranda tecrit oldu. Bölgede yükselen ABD karşıtı mücadelenin diğer emperyalist güçleri de içerecek tarzda genişlemesinin nesnel zemini giderek arttı. Bu durum, bölgeye ilişkin planları olan tüm emperyalist güçleri kaygılandırdı. İşte ABD emperyalistlerinin yeni Irak ordusunun NATO komutası altında eğitilmesi önerisine evet diyen Avrupalı emperyalistlerin kaygısı da direnişin yarattığı korku ve sahip olunan ortak çıkar olgusudur/olgularıdır. Tabi ki ABD emperyalistleri bu hamleyle hem Irak'taki suç ortaklarını çoğaltmayı hem de uluslararası tepkiyi azaltmayı hedeflediler. Geline aşamada en azından emperyalistler cephesinde kısmen başarılar sağladıklarını söylemek mümkündür.

Şöyle ki; Irak'a dönük işgalcilerin tüm vahşeti sürmesine rağmen emperyalistlerin kiralık kalemşörleri ve parlamentolardaki ücretli sözcüleri sustu. Ve bugün de "nükleer silah üretimini" gerekçe göstererek Avrupalı emperyalistler ABD emperyalistleriyle birlikte İran'a ağır yaptırımlar uygulama kararı çıkartma çabasında.

Dün kendilerini hiçe saydığı ve tekellerinin bölgedeki çıkarlarını tehlikeye attığı için ABD Başkanı Bush'un az rastlanır saldırganlığına ve Irak işgaline bu devletler karşı çıkıyorlardı. Bu karşı çıkışlarını kitleleri de etkileyecek güçlü değerleri kullanarak demagojik söylemlerle savundular. Ama bugün ABD emperyalistleriyle birlikte İran'a karşı ortak bir tutum sergilemeye çalışıyorlar. Her zaman ifade ettiğimiz gibi bunların tutumunu belirleyen şey "demokrasi", "devletlerin bağımsızlığına saygı" vb. ilkeler değildir. Bunların tutumunu belirleyen emperyalist çıkarlardır.

Aynı durum bugün İran sorununda farklı bir boyutta yaşanmaktadır. Saldırgan ABD politikalarına itiraz, bu kez Ortadoğu ve Kafkaslarda ABD emperyalizminin hareket alanını daraltmaya çalışan Çin ve Rus emperyalistlerinden gelmektedir. İran ile ticari ortaklıkları olan ve bölgede söz sahibi

olma sürecine İran'ı yanına alarak damgasını vurmayı hedefleyen (Shangay Altılısı'nın gözlemci üç devletinden biri İran'dır) Rusya ve Çin, ABD ve Avrupalı emperyalistlerin İran'a dönük politikalarını yumuşatmaları gerektiği yönünde tutum belirlemektedirler. Baştan itibaren askeri seçeneklere itiraz etmektedirler. Bu da bize bölgede Çin-Rus ittifakı ile ABD arasında kızışan rekabetin önümüzdeki süreçte kendini daha net olarak açığa vuracağını gösteriyor. Hiç kuşkusuz, AB ile ABD emperyalistlerinin ortaklıklarının akıbetini de emperyalist çıkarları belirleyecektir.

Bugün Irak'ta direniş duvarına çarpan ABD emperyalizmi, bölgede mümkün olduğu kadar tek başına askeri seçeneklere yönelmeyecektir. Özellikle Avrupalı emperyalist güçlerle ortak tutum belirleme çabası içine girecektir. Yani, kendisine uluslararası emperyalist kurumlar

litikası yalnız ABD'li emperyalistlerin planlarını değil, tüm emperyalist güçlerin planlarını içermektedir. Dün "komünizm tehlikesine" karşı en radikal İslamcı güçlere destek sunup, din olgusu etrafında barikat oluşturmaya çalışan emperyalist güçler, bugün radikal İslamcı güçlere karşı ılımlı ve uşak yönetimleri iş başına getirme çabası içindeler. Diğer bir ifadeyle emperyalistler, çıkarlarını koruyan, geniş kitleleri etkisi altında bulunduran bir İslam anlayışıyla "barış içinde" yaşamak istiyorlar. Yani ezemiyorsan ehlileştir, "böl, parçala ve yönet" politikasını uyguluyorlar. Böylesi bir politika gerilimlere gebe. Böyle bir politika ekonomik, askeri ve siyasi saldırılarda daha katı ve pervasızca bir tutumu içermektedir. Tıpkı İran'a karşı takınılan tutum gibi.

İran'ın Uluslararası Atom Enerji Kurulu

Dün kendilerini hiçe saydığı ve tekellerinin bölgedeki çıkarlarını tehlikeye attığı için ABD Başkanı Bush'un az rastlanır saldırganlığına ve Irak işgaline bu devletler karşı çıkıyorlardı. Bu karşı çıkışlarını kitleleri de etkileyecek güçlü değerleri kullanarak demagojik söylemlerle savundular. Ama bugün ABD emperyalistleriyle birlikte İran'a karşı ortak bir tutum sergilemeye çalışıyorlar. Her zaman ifade ettiğimiz gibi bunların tutumunu belirleyen şey "demokrasi", "devletlerin bağımsızlığına saygı" vb. ilkeler değildir. Bunların tutumunu belirleyen emperyalist çıkarlardır.

bünyesinde bir "meşruluk" sağlamaya çalışacaktır. Nitekim bugün İran'a karşı bu mantık çerçevesinde bir tutum belirleme çabası içindedir. Başta da ifade ettiğimiz gibi, bu saldırgan haydudu bu noktaya getiren Irak halkının direnişi ve bölge halkları karşısında giderek artan ABD karşıtı tutumdur.

ABD emperyalistleri bu tabloyu değiştirmek için bir yandan yukarıda altını çizdiğimiz bir pratik yönelim içinde girerken, diğer yandan radikal İslamcı güçleri ehlileştirme, onlar aracılığıyla kitleler içinde yükselen ABD karşıtlığını törpülemeye ve radikal politikalara yön veren güçleri emperyalist-kapitalist sistemin birer oyuncu haline getirmeye çalışmaktadırlar. Öyle görünüyor ki yeni süreçte ilk hamleyi, ilk kuşatmayı Filistin'de Hamas şahsında gündemleştireceklerdir. Ki, bu ehlileştirme po-

mu (IAEK) raporları doğrultusunda BM Güvenlik Konseyi'ne sevk edilmesi kaçınılmaz olarak beraberinde yaptırımları gündeme getirecektir. Irak'ta süren direniş, bölgede ABD emperyalizmine karşı giderek artan kitlesel tepki ve hoşnutsuzluk ve yine İran'a dönük farklı politikalar askeri bir seçeneğin gündeme gelmesini zorlaştırıyor. Ama her halükarda İran emperyalistlerin baskılarına boyun eğmediği taktirde; emperyalistler belli yaptırımlarla içte ve dışta İran rejimini kuşatmaya çalışacaklardır. Ve yine BM kararlarını gerekçe göstererek bölgedeki uşak yönetimleri de sürece dahil edeceklerdir. Bu da kaçınılmaz olarak, bölge halklarının faşist ve gerici burjuva-feodal iktidarlara karşı tepkilerinin daha da artmasına yol açacaktır. Bölgedeki tüm uşak yönetimler bu gerçeğin farkındadır. Farkında oldukları diğer bir gerçek ise; ekonomik ve ticari olarak gündeme gelebi-

lecek bir ambargonun ekonomik alanda neden olacağı kayıplardır. TC gibi uşak yönetime sahip ülkeler Irak sürecinde bu tablonun sonuçlarıyla yüzleştiler. Dolayısıyla mevcut gelişmelerden kaygılılar. Ama emperyalist efendilerine karşı uşak olmanın gereklerini de yerine getirmek zorundadırlar. Nitekim TC İran'a emperyalist haydutlara boyun eğmeyi öğütlemektedir. Daha şimdiden BM kararlarına uyma zorunlulukları olduğunu söyleyerek, sürece dahil olacaklarına dair sinyaller de vermektedirler.

Sınıf bilinçli proletaryanın bu tür gelişmeler karşısındaki tutumu açık ve nettir. Bu açık ve net tutum, Irak işgal sürecinde bugüne kadar kararlı bir şekilde sürdürülmeye devam ettirilmiştir. Dolayısıyla emperyalistlerin İran halkına karşı ortaya koyacağı her saldırgan tutuma, ekonomik yaptırıma karşı tavır almak, İran halkıyla ortak bir dayanışma içinde bulunmak bizim için yapılması gereken bir görevdir. Irak'ta olduğu gibi, emperyalist haydutların planlarını bozan, kitlelerin gücünü açığa çıkaran haklı ve meşru direnişlerin objektif olarak anti-emperyalist mücadele için yarattığı olanak ve imkanları asla gözden kaçırmamalıyız. Tabi ki, bunu yaparken, her koşulda bağımsız politikamızı koruyacağız ve değerlendirmeleri-

mizde de bu direnişlere yön veren güçlerin ideolojik-politik duruşlarını kesinlikle gözardı etmeyeceğiz. Bu güçleri içinde burjuva karakterli olanların emperyalizm karşısındaki zayıflıklarını, devrimci ve komünist güçlere karşısındaki nihai tutumlarının alacağı teslimiyetçi, işbirlikçi niteliğini bir an olsun unutmamalıyız. Bu kesimlerin içeride halklarına uyguladıkları baskı, zulüm ve sömürü onların gerçek karakterini ya da emperyalizm ile nihai ilişkilerinin içeriğini ortaya koyar. Zulme uğrayan bir halkın yönetimine itaat etmesini beklemek devrimci bir tutum olmayacaktır. Ancak, yine aynı halkın gerici yönetimine karşı emperyalizmden medet umar hale gelmesi de onun çıkarına olmayacaktır. Emperyalist baskılara, işgal senaryolarına, tekellerin bölgedeki rekabetine karşı çıkarken özünde işbirlikçi olan yönetimlerin desteklenmesi hatasına asla düşülmemelidir...

04-07 Mayıs Uluslararası Anti-Emperyalist, Anti-Kapitalist Atina buluşması coşkuyla sonuçlandı! “Emperyalizme karşı mücadelenin uluslararası düzeyde karşılanması bir zorunluluktur”

reketleri” başlıklı paneldi.

YDG, Yunanistan Militan Gençlik Hareketi ve Yunanistanlı gençlik hareketlerinin temsilcilerinin katıldığı panel canlı tartışmalara da sahne oldu. Panelde ağırlıklı olarak Avrupa gençliğinin bugün karşı karşıya olduğu sorunlar ele alınırken, eğitimin özelleştirilmesi, Fransa örneğinde olduğu gibi, gençliğin çalışma hakkının bile elinden alınmaya çalışılması, emperyalizmin dünya emekçi halklarına ve işçi sınıfına dönük saldırıları kapsamında değerlendirildi.

YDG adına katılan konuşmacı, AB ülkelerindeki işsizlerin büyük bölümünü gençliğin oluşturduğuna vurgu yaparak, “**paran varsa hakkın da var**” anlayışının hakim kılınmaya çalışıldığını altını çizdi. Fransa’daki sürecin, Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinin gençliği tarafından işgaller, okul boykotları, mitingler vb. eylemler ile karşılandığını, ancak bunların yeterli olmadığını, daha ileri taşınması gerektiğini de önemle vurgulayarak, Paris varoşlarında gelişen bu hareketin benzerlerinin ortaya çıkmakta gecikmeyeceğini ve de bunların süreç içerisinde doğru yerlere kanalize edilerek, önderliklerini bulacağını söyledi.

Anti-emperyalist Kamp’tan bir katılımcının Fransa’daki ayaklanmayı Araplar ile beyazlar arasındaki bir çatışma olarak ele alan yaklaşımı ise tartışma yarattı. Başta YDG temsilcisi olmak üzere, hemen hemen tüm katılımcılar, bu yaklaşımın, emperyalizmin halklara dönük saldırılarını “**medeniyetler çatışması**” olarak gösterme ve böylelikle hedef şaşırtma çabalarına denk düştüğünü ve de Fransa’daki ayaklanmaların ezilen kesimlerin hak gasplarına karşı gerçekleştirdiği eylemler olduğunu, kısa sürede geniş kesimleri kapsayıp, büyük bir güce dönüşerek saldırı yasasını geri püskürttüğünü dile getirdiler.

Aynı gün, saat 17:00’de, “**Birleşik ve Sosyalist Balkanlar Mücadelesi, geri dönüşten 15 yıl sonra Rusya ve de Kıbrıs sorunu**” konulu 3 ayrı çalışma grubu toplandı.

“**Geri dönüşten 15 yıl sonra Rusya**” konulu çalışma grubundaki konuşmacıların tümü Rusya’dan katılıyordu ve hepsinin ortak olarak dile getirdiği tespit, Rusya’nın giderek ultra-emperyalist bir güce dönüşmesiydi. Geri dönüşün ardından ortaya çıkan ulusal sorunun emperyalistler tarafından kışkırtıldığı ve de var olan sosyal kurtuluşa dönük mücadelelerin de, milliyetler arası bir çatışmaya dönüşürülmeye çalışıldığı vurgulandı. Bu sorunu çözecek olan tek gücün ise komünistler ve ilerici güçler olduğunun altı çizildi.

Kıbrıs sorununun ele alındığı çalışmada ise Kıbrıs sorunu bağlamındaki ortak yaklaşım, hem Türkiye hem de Yunanistan hakim sınıflarının adadan çekilmesi ve Rumlardan ve Türklerden oluşan Kıbrıs halkının ortak ve eşit haklar temelinde kendi yönetimini belirlemesi oldu.

Aynı gün yapılan bir diğer etkinlik ise, Türkiye’den Temel Haklar ve Özgürlükler Cephesi, ATİK, Anti-Emperyalist Kamp-İtalya ve Yunanistanlı işçi ve sendika temsilcilerinin katıldığı “**Sermayenin saldırıları, işçi**

direnışleri ve Yunanistan ve Avrupa’daki işçi hareketlerinin politik perspektifi” konulu paneldi.

Panelin ortak noktasını Avrupa’da toplumsal bir değişimin yaşandığı ve de bunun bugün kendini emperyalist sosyal yıkım politikaları bağlamında gerçekleşen kitlesel hareketler şeklinde dışa vurduğu oluşturuyordu. Bu genel hareketliliğin sınıf perspektifinden yoksun olması ve dayanışma ruhunu yansıtmadığı da ifade edilirken, bugün ilerici-devrimci ve anti-emperyalist güçlere bu hareketleri, sınıf perspektifi ile, ortak bir mevzide toplamak gibi acil bir görev düştüğü de ısrarla dile getirildi.

Saat 20:30’da yapılan bir diğer panelin konusu ise “**İtalya seçimleri ve Fransa Mart’ı sonrası Avrupa**” idi.

Yunanistan’dan, başta YKP/ML olmak üzere birçok devrimci, demokrat örgüt ve yapının katıldığı panele, Anti-emperyalist Kamp-İtalya temsilcisi de katıldı.

Fransa’da Mart ayında gerçekleşen ayaklanmanın, gerici saldırı yasasını geri çeiktirecek kapsama ulaşması ve bunun diğer Avrupa ülkelerindeki hareketler üzerinde yarattığı etki ve böylelikle sokağın gücünün bir kez daha ispatlanması noktasında ortak bir fikir ortaya çıkarken, İtalya’daki seçimler Anti-emperyalist Kamp-İtalya temsilcisi tarafından solun zaferi olarak değerlendirildi.

Buluşmanın 2. günü, Yunanlı sanatçıların kendi kültürlerinin bir parçası olarak yorumladıkları “**Karagöz ve Hacivat**” oyunu ve birkaç rock grubunun sahne aldığı kültürel etkinlikle son buldu.

Anti-emperyalist, anti-kapitalist buluşmanın 3. günü olan **6 Mayıs Cumartesi** saat 12:00’de yapılan ve **ILPS Türkiye Seksiyonu**, Irak Komünist Partisi, **Anti-emperyalist Kamp-İtalya**, Irak Yurtseverler Birliği, **Arap Halkları Birliği** ve YKP/ML temsilcisinin konuşmacı olarak katıldığı “**Irak Direniş ve anti-emperyalizm**” konulu panel, günün ilk etkinliği idi.

Irak direniş bağlamında yapılan konuşmalarda, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, işgal güçlerinin Irak’ta bir çıkmaza girdiği ve de işgalin aslında Felluce’nin bir bölümünün ötesine geçemediği, ABD açısından yeni bir Vietnam sendromunun kapıda olduğu vurgulanarak, emperyalist saldırganlığa ve de bir bütün olarak emperyalizme karşı çıkmanın önkoşullarından birinin Irak ve Filistin halkının direnişlerini desteklemekten geçtiğine önemle dikkat çekildi.

Irak Komünist Partisi adına katılan konuşmacının “**Irak’ta tek bir halk vardır, Kürtler sadece küçük bir azınlıktır**” gibi egemen ulus milliyetçiliğine denk düşen yaklaşımı ise diğer katılımcıların haklı eleştirilerine neden oldu. Arap Birliği adına orada bulunan konuşmacının da, hem bu panelde, hem de katıldığı tüm oturumlarda benzer bir yaklaşım sergilemesi, Ortadoğu topraklarında yükselen İslami hareketlere paralel olarak gelişen Arap milliyetçiliğinin de somut yansımaları oluşturuyordu.

Emperyalizme, kapitalizme, faşizme, feodalizme ve de her türden gericiliğe karşı sınıf mücadelesi perspektifi ile mücadele eden uluslararası, devrimci ve komünist güçlerin yanısıra, birçok ilerici ve anti-emperyalist güç, emperyalizmin işgal-katliam, sömürü-talan ve her türden baskı ve zulüm politikalarına karşı direniş örgütlemek ve büyütme üzere bir kez daha bir araya geldi.

Dünya ezilenlerinin devrim ve sosyalizmi yeniden umut olarak görmeye başladığı ve bunu çeşitli vesilelerle dışa vurduğu günümüzde, anti-emperyalist nitelik taşıyan buluşmaların önemi ve aciliyeti giderek artmaktadır. Bu aciliyet bugün sadece bağımlı ülkelerin ezilenleri açısından değil, emperyalist ülkelerde, sosyal yıkım politikalarının hedefindeki emekçi yığınlar açısından da geçerlidir. Bugün artık dünyanın tüm ezilenleri düşmanlarının aynı olduğunu giderek daha fazla bilince çıkarmakta ve bu ortak düşmana karşı mücadele saflarını sıklaştırma çabalarını büyütmektedir. Atina buluşması da bu çabaların en son ve önemli adımlarından biridir.

Bu buluşmanın, aynı günlerde yine Atina’da gerçekleşen **Avrupa Sosyal Forumu** toplantısına denk gelmesi ise, bu hareketin başını çeken ve emperyalizmin saldırılarına sistem içi “**çözüm**”lerle yanıt verme anlayışı temelinde yükselen sivil toplumcu anlayışlara bir cevap niteliği taşıması bakımından önemliydi.

4 Mayıs’ta başlayan Atina buluşması, başta YKP/ML olmak üzere, Yunanistan’ın birçok devrimci örgütünün yanısıra, ATİK, ILPS gibi ilerici-devrimci-anti emperyalist oluşumların çabaları ile örgütlendi.

Buluşmanın gerçekleştiği yer olan **Pandiyo Üniversitesi**’nin kampüsleri, bahçesi ve de hemen hemen bütün salon ve mekanları ücretsiz olarak bu buluşmaya tahsis edilmişti. Tüm katılımcıların stand açtığı üniversite bahçesi, kızıl rengin hakim olduğu bir renk cümbüşüne dönmüştü.

Buluşmanın ilk etkinliği, 4 Mayıs’ta saat 19:00’da başlayan “**Demokratik haklara yönelik saldırılar, terör histerisi, Guantana-mo, kaçırımlar, terör yasaları, kara listeler, beyaz hücreler**” başlıklı paneldi.

Panele, Türkiye’den TAYAD, Filipinler’den **Sendikalar Devrimci Konseyi**, Yunanistan’dan ilerici avukatlar, ATİK, ABD-De-

mokratik Haklar, Ürdün-Arap Halkları Birliği temsilcileri katıldı.

TAYAD temsilcisi ağırlıklı olarak Türkiye’deki hapisaneler sorununu dile getirirken, Filipinler’den katılan konuşmacı, Filipinler’de son dönem artan hak ihlallerine, faşist Arroyo rejiminin Mart ayında ilan ettiği sıkı yönetime ve bu süreçte gerçekleşen katliamlara ve tutuklamalara değindi.

ABD’li konuşmacı hak ihlallerinin bugün artık Amerikan halkını da içine aldığına vurgu yaparken, ATİK, Avrupa’da yaşanan sosyal yıkım ve anti-terör yasaları bağlamında mültecilere ve göçmen işçilere dönük hak gasplarına değindi. Arap Halkları Birliği adına konuşan katılımcının konuşması ise, ağırlıklı olarak ABD emperyalizminin Ortadoğu’ya dönük işgal saldırılarını kapsıyordu. Ancak konuşmasının birçok yerinde çözüme ilişkin yaptığı vurgular, ağırlıklı olarak Arap milliyetçiliğine te-kabül eder tarzdaydı ve orada bulunan birçok katılımcı bu yönlü eleştirilerini dile getirmekte gecikmedi.

“Gerici yasalar sokaklarda iptal edilir!”

Buluşmanın birinci gününde, saat 20:00’de başka bir salonda yapılan bir diğer etkinlik ise “**Yunanistan Anayasası’nda gerici değişiklikler ve AB Anayasası, Komünizm’e karşı memorandum, AB’nin emperyalist karakteri**” başlığını taşıyordu.

Bu etkinliğin katılımcılarını Yunanistan’ın sol ve ilerici güçleri oluşturuyordu. Bu panelde söz alan konuşmacılar ağırlıklı olarak 11 Eylül sonrası artan saldırıların AB’deki yansımaları bağlamında, Yunanistan özgünlüğündeki etkileri üzerinde durdular. Konuşmaların ortak noktasını AB’nin emperyalist bir birlik olması oluştururken, Komünizm karşıtı memorandum, sınıf mücadelelerini boğanın bir parçası olarak ele alındı. Bu bölümdeki son konuşmacı sözlerini “**Gerici yasalar sokaklarda iptal edilir**” diyerek bitirdi.

İlk günün programı, kısa bir tiyatro gösteriminin yanı sıra, Yunanistanlı ilerici bir Rock grubunun ve **Sevcan Müzik Grubu**’nun dinletisi ile son buldu.

Buluşmanın 2. günü olan, 5 Mayıs Cuma gününün ilk etkinliği, saat 12:00’de başlayan “**Gençliğin politik, eğitim ve çalışma haklarına dönük saldırılar ve gençlik direniş ha-**

ILPS Türkiye Seksiyonu adına yapılan konuşmada ise, emperyalist saldırganlığa karşı, başta Irak ve Filistin halkı olmak üzere, ezilen halkların dünyanın dört bir yanında yükselttiği mücadelelere vurgu yapılarak, emperyalizmi yenmenin tek yolunun halkların mücadelelerini ortaklaştırmaktan geçtiği, bunlardan birinin de anti-emperyalist mücadele olduğu belirtildi ve konuşma, anti-emperyalist mücadele zemininde yükselen ILPS'de birleşme çağrısı yapılarak, "**örgütlü ve direnen halklar yenilmez**" şiarıyla bitirildi.

Emperyalist savaşa karşı savaş!

Saat 16:00'da ise hedefi, emperyalist saldırganlığın başı ABD'nin Atina konsolosluğu olan bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Propolia Meydanı'ndan başlayan ve de anti-emperyalist, anti-kapitalist buluşmaya katılan tüm yapıların, örgüt ve de partilerin pankart ve flamalarıyla yer aldığı yürüyüş, **Visilis Sofias Caddesi** boyunca gerçekleşti. Büyük bir coşkunluk hakim olduğu yürüyüş boyunca sık sık, "**Emperyalistler teröristtir!**", "**Katil Amerika**", "**Filistin, Irak, Türkiye, Yunanistan'da hiçbir Amerikalı kalmayacak**", "**Halkın yolu, EAM, ELAS, EPON (Eski Yunanistan Halk Kurtuluş Ordusu, Cephesi ve Gençlik Örgütü)**", "**Emperyalist savaşa karşı savaş**", "**Yaşasın enternasyonal dayanışma**" sloganları atıldı.

Polisin eylem güzergahı boyunca yoğun bir yığınak yaptığı gözlemlenirken, kortejin önü Konsolosluk yakınlarında kesildi. Aynı saatlerde ikinci bir yürüyüşte, **Sosyal Forum** tarafından gerçekleştiriliyordu. Diğer istikametten gelen Sosyal Forum kitlesi ile anti-emperyalist, anti-kapitalist buluşmanın kitlesi, konsolosluk yakınındaki bekleme noktasında buluşarak, yürüyüşü birlikte sürdürdü.

Yürüyüşün dağılma aşamasında, en arkada bulunan anarşist grup ile polis arasında çıkan çatışmada, gaz bombası atan polise kitle molotoflarla karşılık verdi. Çatışmanın sonunda, **bir polis otosu yakılıp, 4 polis 1 eylemci yaralanırken, 17 kişi de gözaltına alındı.**

Akşam saat 21:00'de ise, öğlen saat 13:00'de yapılması düşünülen, ancak diğer

programların uzaması ve yürüyüş olması nedeniyle gerçekleştirilemeyen "**Emperyalist savaş ve halkların direnişi**" konulu panel yapıldı. Ancak, konuşmacı sayısının yaklaşık 20 kişiye ulaşması nedeniyle, panel yerine ortalama 5 dakikalık konuşmaların yapıldığı bir forum gerçekleştirildi.

ILPS Türkiye Seksiyonu'nun, **ILPS Genel Sekreteri Arman Riazi**'nin ve İran'dan eski Fedai gerillası olan bir konuşmacının da yer aldığı forumda, emperyalist işgal savaşlarının, Irak ve Filistin direnişlerinin yanı sıra, İran'a dönük saldırı hazırlığı da ele alındı. Konuşmalarda, **Filipinler, Hindistan, Nepal** ve daha birçok ülkede süren ve çoğunluğu Halk Savaşı temelinde yükselen mücadelelere de dikkat çekilerek, tüm bu mücadelelerin emperyalizme korku saldığı ve saldırılarını artırmasının temelinde yatan esas nedenin de sistemin sonunu getirecek olan bu mücadeleler olduğu vurgulanarak, ulusal-sosyal kurtuluş mücadelelerine her türden desteğin artırılması üzerinde duruldu.

Eski İran fedai gerillaları mensubu olan İranlı konuşmacı ise, bugün İran'da gelişen işçi-emekçi eylemlerinin sadece ABD emperyalizmine ve sermayeye karşı değil, aynı zamanda İran'daki gerici rejime karşı da gerçekleştiğinin altını çizerek, İran'a dönük saldırı hazırlığına ve olası bir saldırıya karşı çıkarken, aynı zamanda buradaki gerici rejime de karşı çıkmanın devrimci-komünist, ilerici, anti-emperyalist güçler açısından bir zorunluluk olduğuna önemle vurgu yaptı.

Başka bir salonda yaklaşık aynı saatlerde yapılan ve ILPS Genel Sekreterliği'nin ve ILPS Türkiye Seksiyonu'nun yanı sıra, Yunanistan Direniş Komiteleri temsilcilerinin de katıldığı bir diğer toplantının konusu ise, "**ABD'nin askeri üslerine karşı girişim ve ILPS**" idi.

Etkinlikte yapılan konuşmalarda, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, emperyalistlerin askeri üslerinin kapatılmasına dönük verilmesi gereken mücadelenin öneminin giderek arttığına, çünkü bu üslerin ülkeleri ve bölgeleri işgal etmede önemli bir işleve sahip olduğuna dikkat çekildi.

ILPS adına yapılan konuşmalarda ise, **21-22 Eylül 2003**'de Yunanistan'da yapılan üsler

karşısı konferansa değinildi ve ILPS'nin bu konuda yaptığı kampanyalar aktarılarak, üsler karşısı mücadelenin yükseltilmesinin aciliyetine dikkat çekildi.

Panel ve forumların gerçekleştiği saatlerde yapılan, buluşmanın son kültürel etkinliğinde, **Grup Haykırış** ve **Grup Yorum** sahne alarak, kitleye coşkulu bir akşam yaşattılar. Her iki grubun söylediği devrimci marşlara ve de halay ezgilerine eşlik eden kitle, Grup Haykırış'ın söylediği **Enternasyonal Marşı**'ni, ayakta ve yumruklarla karşıladı.

Buluşmada, Latin Amerika'daki gelişmelerin yanısıra, göçmenler sorunu da ele alındı. Latin Amerika özgülünde, buradaki gelişmeleri ve önderlikleri sosyalizm perspektifli ele alan görüşler de dile getirilmesine karşın, ağırlıklı görüş buralardaki gelişmelerin sol maskeli bir aldatmaca olduğu ve radikal devrimci önderliklere ihtiyaç duyulduğu yönündeydi.

Giderek büyüyen göçmenler sorunu ise, artan saldırılar bağlamında ele alınarak, bu saldırılara karşı ortak bir mücadele örgütlemeye yönünde ele alındı.

Gelecek, işçi sınıfındır!

Dört günlük buluşmanın son etkinliği, 7 Mayıs Pazar günü saat 12:00'de başlayan "**21. yy.'ın solu, devrim ve sosyalizm perspektifi**" başlıklı paneldi.

Bu panel işlenen konunun önemi itibariyle, buluşmanın en can alıcı etkinliğiydi aynı

zamanda. Bu önem katılımcılar açısından da kavranmış olmalı ki, en yoğun dinleyici ve de konuşmacı da bu etkinlikte yer alıyordu. Çünkü tartışılacak olan konu, ezilenleri kurtuluşa götürecektir, emperyalist-kapitalist sistemi ise tarihin çöplüğüne atacak olan devrim ve sosyalizm mücadelesinin perspektifini ele alıyordu. Başta **YKP/ML** ve **Partizan** adına olmak üzere, yaklaşık 20 konuşmacı burada söz aldı ve zamanın darlığı nedeniyle konuşmalarını 5-8 dakika gibi kısa bir süreye sığdırmak zorunda kaldı.

Konuşmalarda öne çıkan vurgulardan bazıları şunlardı; emperyalizmin saldırılarına karşı halkların giderek daha fazla direnişi seçtikleri, radikal sol düşüncenin bu süreçte halkları örgütlemeye görevinin daha da aciliyet kazandığı, ancak devrimci düşüncenin kendini kitlelere anlatma noktasında yetersiz kaldığı, bunun ise kitleleri alternatifsiz bıraktığı, sol hareketin bazı sorunlara yanıt veremediği oldu.

Partizan adına yapılan konuşmada ise **Halk Savaşı'nın öneminin giderek arttığına değinildi.**

Bu panellerde noktalanmış anti-emperyalist, anti-kapitalist buluşma, halkların mücadelesinin giderek daha da militanlaştığının ve bu militanlığın giderek daha fazla ortaklaştırıldığına ifadesi olmanın yanısıra, halkların emperyalizme karşı öfkelerinin de giderek daha büyük bir örgütlü güce dönüşmesinin de ifadesiydi.

Görüşler...Görüşler...Görüşler...Görüşler...Görüşler...Görüşler...Görüşler...Görüşler

Metin Atak (ILPS Avrupa); Selanik, Hindistan, Filipinler, Hong Kong'un ardından gerçekleşen bu etkinlik, mücadele zincirine eklenen önemli bir halkadır.

Bu ILPS'nin Yunanistan'da düzenlediği üçüncü büyük etkinliktir. Selanik, Girit ve Atina anti-emperyalist etkinliklerimiz, ILPS'nin Yunanistan'da daha geniş çevrelerde tanınmasında, amaç ve ilkelerinin bilinmesinde, ileri bir seviyeye gelmesinde önemli bir yere sahip olmuştur. Atina etkinliğimiz sadece bir buluşma değil, aynı zamanda emperyalizme karşı mücadele kararlılığının haykırıldığı bir etkinlik olmuştur. Etkinliğimiz, anti-emperyalist güçler arasındaki ilişkilerin ve birlikte iş yapmanın önemini açığa çıkarmada önemli bir işleve sahip olmuştur. Şunu belirtebiliriz ki, tüm gücüyle ezilen halklara saldıran emperyalistler ve onların uşaklarını yenmek için daha fazla beklemeye gerek yoktur. Bu güce sahip olduğumuzu Atina'da bir kez daha göster-

dik.

Arman Riazi (ILPS Genel Sekreteri); ILPS olarak bu anti-emperyalist, anti-kapitalist kampı örgütlemekteki esas amaçlarımızdan biri; Yunanistan halkıyla, devrimcileri, ilericileri ile dayanışmak, onların direniş tarihlerini selamlamak ve unutturmak isteyenlere hatırlatmaktır. Çünkü Yunan halkı ve devrimcileri geçmişte faşizme karşı yitmiş direnişler gerçekleştirmişler ve sayısız şehitler verilmiştir. Bu aynı zamanda şehitleri de anmak anlamına gelmektedir.

Bu etkinliğin güncel olan diğer bir önemli amacı ise, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı duruşumuzu bir kez daha ortaya koymaktır. Biz aynı zamanda dışımızdaki güçlerle birlikte hareket edebileceğimizi de göstermeye çalıştık.

Atina etkinliğine birçok ülkeden uluslararası konuklar katıldı. Ancak bizim buradaki esas kazanımımız, Ortadoğu ile birçok ilişki geliştirmek oldu. Mesela bu ilişkiler

üzerinden ileride bir Ortadoğu konferansı örgütleyebiliriz.

Sonuç olarak denebilir ki, bu etkinliğin yukarıda koymaya çalıştığımız öneminin dışında, Yunanistanlı yoldaşların mücadelesine de katkısı büyük olmuştur.

Chrisi (ILPS Yunanistan); Biz bu etkinlikle birlikte Yunanistan halkının mücadelesinin doruk noktasında olduğunu gördük. Yapabileceğimizin en iyisini yapmaya çalıştık. Aynı zamanda bu vesile ile ILPS'nin görüşlerini de ortaya koymuş olduk. Yunanistan'dan ILPS'ye ciddi bir katılım var. Bunlar en başta da sendikalar. Ayrıca katılmak isteyen gençlik örgütleri var. Bu etkinlikle birlikte politik anlamda da bir bilgi alışverişi de sağlandı.

Rachael (ILPS Brezilya); Ben Atina'daki bu etkinliğe **CEBRASPO** örgütü adına katılıyorum. Bu tür etkinlikler çok önemli. Bu uluslararası etkinlikleri diğer ülkelerin mücadelelerini öğrenmek için iyi

kullanmak gerekiyor. Bu bağlamda Brezilya ile ilgili şunu söylemek istiyorum.

Bundan bir kaç yıl önce **Lula**'nın ülkeye refah getireceği vb. şeyler söyleniyordu. Ancak biz bunların gerçeği yansıtmadığını biliyorduk. Zaten bugün Lula'nın maskesi düştü ve gerçekliği ortaya çıktı. Yani Lula emperyalizme karşı değil, aksine emperyalizmle birlikte hareket ediyor. Lula ülkemizdeki büyük toprak ağalarını ve burjuvaziyi temsil etmektedir.

Lula'nın yanısıra **Morales, Chavez, Kirchner** gibi önderlikler gerçekte anti-emperyalist değillerdir, aksine emperyalizmin politikalarının birer parçasıdır.

Aliyah Elisabeth (ILPS); Bu anti-kapitalist, anti-emperyalist buluşma her şeyden önce siyasi bir kazanımdır. Bunun önemli bir nedeni Yunanistan'da olmasıdır. Çünkü Yunanistan'da AB karşısı hareket ve buna bağlı olarak da anti-emperyalist hareket diğer Avrupa ülkelerine göre çok daha güçlü.

Devrimin aydınlık gökkubbesi...

“ML temeller üzerine kurulmuş sağlam bir çekirdeğin yönettiği devrimci bir pratik ve bu pratikle yürütülen ideolojik mücadele devrimci kadroları toparlayabilir. Ve bu da bir anda değil nispeten uzun bir mücadele sürecinde mümkün olurdu.” İbrahim Kaypakkaya

Mayıs ayında saygıyla andığımız Kaypakkaya yoldaş, yaşamı boyunca halkın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi davasına sarsılmaz bir kararlılıkla bağlı kaldı. Bu uğurda hiçbir özveriden kaçınmayarak, yüksek bir devrimci sorumlulukla mücadele etti. O, kendi döneminin mevcut tüm politik düşüncelerinin amansız eleştirisini yaparak, silahların eleştirel gücünü ilan edip, proletaryaya ve kitlelere seslendi. **Komünist önder Kaypakkaya yoldaş**, işçi sınıfına ve çeşitli milliyetlerden emekçilere zengin bir devrimci miras bıraktı, bugün sınıf bilinçli proleterlerin görevi, bu mirası bütünlüklü ve kapsamlı olarak anlamaya, kavramaya ve O'nun devrimci özünü bağlı kalarak titizlikle uygulamaya çalışmaktır.

Kaypakkaya yoldaş, yaşamı boyunca proletaryanın sağlam, gelişkin, disiplinli, bir öncü örgütü yaratmak için çalıştı. Bundandır ki “**Subjektivizmden, revizyonizmden ve dogmatizmden arınmış, kitlelerle kaynaşmış, teoriyle pratiği birleştiren, özleştiri metodunu uygulayan çelik disiplinli bir komünist partisi**” yaratmak, O'nun temel amaçlarından biri oldu. Bu özelliklere sahip öncü yaratılmadan, halkın bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinin gerçekleşmeyeceğini belirtti. Bu öncü yaratılmadan, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist iktidarının alt edilerek, politik iktidarın ele geçirilmesinin mümkün olamayacağını belirtti.

Devrimci yaşamında “**büyük bir devrimci hareketi zafere götürmek için öncünün devrimci teoriye, tarih bilgisine ve somut hareketin kavranışına**” sahip olması gerektiği düşüncesiyle hareket etti. Gerçek anlamda öncü olmak devrimin temel konularında bütünlüklü bir proleter dünya görüşüne ve bu görüşlerin ülke topraklarına uygulama amacını taşıyan, devrimci bir programa sahip olmak gerekir. **Kaypakkaya yoldaş, sömürücü sınıfa ait felsefi görüş, düşünce, politik yaklaşımlardan arınmak için çalıştı.** Felsefi idealizm olan subjektivizme, dogmatizme karşı mücadelede kararlı bir militan duruş sergiledi. Sınıf savaşımın her temel sorununa diyalektik çözüm yöntemiyle yaklaştı, materyalist bilgi teorisine sahip olmaya çalıştı. Bunlara bir anda, bir hamlede sahip olunamayacağı, sınıf savaşımının yükselen dalgaları içinde adım adım elde edileceğini ifade etti. O'nun sınıf savaşımı pratiğindeki her bir adımında eskiye, geriye, burjuvaziye ait olanı yıkmamanın proletaryaya ait olanı kuşanmanın mücadelesi ve kararlılığı vardır.

Revizyonizme, subjektivizme ve dogmatizme karşı mücadele etmek, emperyalist-kapitalist sistemin ideolojik saldırılarına, burjuva-feodal sınıfın egemen ideolojisine ve onun her türden yansımalarına karşı mücadele et-

mek demektir, bu ikisi ayrılmaz şekilde birbirine bağlı ve iç içedir. Yüz yılı aşkın bir tarihi geçmişe sahip hakim sınıf olan Türk komprador burjuva ve toprak ağalarının, ideolojik-kültürel hakimiyetinin ağırlığı ve baskısı altında şekillenen toplumda, proleter temelde ideolojik arınma ve ona sahip olma mücadelesi bir çırpıda kazanılmazdı. Uzun erimli sınıf savaşımı içinde doğru ile yanlışın, bilimsel olanla bilimsel olmayanın, ileri ile gerinin iç içe ilişki içinde ve karşı karşıya çatışarak geliştiği bir süreçte, ideolojik ayrışım ve proleter saflaşma gerçekleşecekti. Bu sınıf savaşımı-

Silahlı mücadele anlayışını esas alan Kaypakkaya yoldaş, politik mücadelenin diğer biçimlerini yadsımadığı gibi küçümsenmesine, ertelenmesine karşı mücadele yürütmüştür. Diğer politik mücadele biçimlerini, esas mücadeleyi güçlendiren, esası tamamlayan ve onu ilerletip, gelişim ve ilerlemesine katkı sunan anlayışlar olarak ele almış ve diğer tüm mücadele biçimlerini esasa tabi kılmıştır.

nın gelişim yasasıdır. Emperyalist-kapitalist sistemin saldırıları sadece açık, bilinen ve görünen biçimiyle gelmemektedir. Ondan daha sinsi ve iki yüzlüce, bazen devrimci biçime bürünerek, bazen reformlar adı altında gerçek yüzünü gizlemeye çalışarak gelmektedir. Proletaryanın devrim öğretisi olan **Marksizm-Leninizm-Maoizm** bilimi, bir sınıf savaşım öğretisidir. Bu uzlaşmaz sınıf savaşımı öğretisinden sapma olarak ortaya çıkan akımların başında revizyonizm (oportünizm, reformizm, Troçkizm) ve anarşizm (Anarko-sendikalizm, Anarko-sosyalizm) gelir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminden sapan bu akımlar “**ne tesadüflerle ne de tek tek kişi veya grupların yanlışlarıyla, hatta ulusal özellikleri ve gelenekleriyle açıklanmayacağı ‘açıktır.’ Tüm kapitalist ülkelerin iktisadi düzeninden ve gelişme karakterinden kaynaklanan ve bu sapmaları sürekli üreten daha köklü nedenler olmalıdır**” diyen Lenin yoldaşın bu berrak ve bilimsel açıklamaları her türden reformist düşünce ve görüşlere karşı mücadelenin toplumsal kaynağını, sınıfsal niteliğini ortaya koymaktadır.

Bugün öne çıkan ideolojik saldırının adı revizyonizm (oportünizm-reformizm)dir. Bugün revizyonizm, sosyalizmden kapitalizme geriye dönüşünü tamamlamış, yüzünde halen ML maskesi olan herhangi bir modern revizyonist partiden ve onun bilinen açık saldırı biçimiyle gelmemektedir. “**İşçi sınıfının bir yanına tutunan, tek yanlılığı teori katına yükselten**”, reformlarla toplumsal değişimin kısmen gerçekleştirileceğini savunarak, kendini daha fazla “**bilim-teknik-gelişim süreciyle**” örterek, gizleyerek gelmektedir. **Yeni Dünya Düzeni** adıyla örgütlenen burjuva saldırılar

karşısında en çabuk boyun bükken ve bu saldırı dalgası önünde diz çökerek, liberal burjuvazinin savunduğu reformları en kolay kabullenen sınıf, küçük burjuvazi oldu. Devrim düşüncesi yerini reform düşüncesine bıraktı. Sınıf savaşımı öğretisi yerini sınıf uzlaşmacılığına bıraktı. Düzen dışılık yerini düzen içi mücadeleye bıraktı. Kitlelere olan güven yerini sermaye kırıntılarına olan güvene bıraktı. Karşı-devrimin bozucu rüzgarının etkisi uzun süre kitlelerin bilinç dünyasında etkili oldu. Sosyalizm ciddi bir prestij kaybına uğradı.

Sınıf uzlaşmacılığını temel alan, gerçek

gelmesini de engeller.

Bundandır ki, **Kaypakkaya yoldaş**, sadece burjuvazinin çıkarlarını savundukları için revizyonizme, (reformizme, oportünizme) karşı amansız bir mücadele yürütmedi. Aynı zamanda proletaryanın öncü ve önder gücü olan sınıf partisinin örgütlenmesini engellediği için de revizyonizme karşı mücadele etti. Bu uğurda en amansız ve çetin mücadeleyi Şafak (bugünkü adıyla İşçi Partisi) Revizyonistleri'ne karşı yürüttü. Şafak Revizyonistleri'nin hem devrim karşıtı düşüncelerine, sınıf uzlaşmacı tezlerine hem de proletaryanın öncü örgütünü kurmayı engelleyen anlayışlarına karşı mücadele yürüttü.

İşçi sınıfının, yoksul köylülerin, çeşitli milliyetlerden emekçilerin iktidar mücadelesinin temel ihtiyacı olan dinamik, kararlı, tutarlı ve doğru yolda ilerleyen bir komünist önderlik yaratılması için mücadele etti. Tarihi yapan kitleler, devrimi yapacak olanın da proletarya partisi olduğu bilinciyle hareket etti. Partinin örgütlenmesini kitlelerin örgütlenmesinden ayrı ele almadı. Hem partinin hem de kitlelerin örgütlenme mücadelesinin silahlı mücadele içinde olacağını savundu ve bunun da basitten karmaşığa doğru adım adım örgütleneceği düşüncesini savundu ve onun pratikte uygulamasını gerçekleştirmeye çalıştı. Partinin örgütlenmesi sorununun ülkemiz koşullarında silahlı mücadelenin örgütlenmesi sorunu olduğunu savundu ve bu iki temel halkayı birbirinden hiçbir zaman ayırmadı. Ülkemiz koşullarında silahlı mücadelenin örgütlenmesinin **Proletarya Partisi**'nin örgütlenmesi sorunu olduğunu önemle belirtti. Marksizm-Leninizm-Maoizm ile revizyonizmin ve her türden oportünist görüşlerin arasındaki temel ayrım çizgileri devrimin tezleri ve onun örgütlenme konularındaki biçimlerdi. Marksist-Leninist-Maoist temel üzerinde yükselen parti ve yine bu temel üzerinde yükselen devrim anlayışı **-ki bu anlayışın ülkemizde almış olduğu biçim, devrimci savaştır yani günümüzde gerilla savaşıdır-** bunlar kopmaz şekilde birbirine bağlı iki temel halkadır. Ülke gerçekliğine uyarlanmış bir silahlı mücadele anlayışı geliştirilip, sürekli hale getirilmeden **Proletarya Partisi** inşa edilemez. Keza doğru bir proleter parti anlayışı temel bir bilinç olgusu haline getirilmeden silahlı mücadele anlayışı sürekli hale getirilemez. Parti ve silahlı mücadele: Bu iki temel gerçeklik tıpkı suyu oluşturan hidrojen ve oksijen elementleri gibidir. Hidrojen olmadan, keza oksijen olmadan su oluşamaz ve gerçek hale gelemez. Keza parti olmadan silahlı mücadele sürekli hale gelemez, ülke gerçekliğine uyarlanmış sürekliliği sağlanmış bir silahlı mücadele anlayışı gerçek hale gelmeden Marksist-Leninist-Maoist temelde bir parti inşa edilemez.

Kaypakkaya yoldaşın en temel tezlerinden biri de silahlı mücadele ile politik mücadelenin birbirinin karşıtı ve reddi olmadığıdır. Sınıf uzlaşmacılığını temel alan ve bu temel üzerinde politik görüşlerini biçimlendiren her türden reformist ve oportünist anlayışların en fazla saldırı konusu “**silahlı mücadele anlayışıdır.**”

bir burjuva ideolojisi olan reformizm, kapitalist-emperyalist sistemin son yirmi yıllık gelişim süreci içinde daha etkili örgütlendi. Dünyaya ölçeğinde sosyalist ülkelerin kapitalist sisteme evrilmesiyle birlikte reformizmin gelişimi ve saldırıları, özellikle küçük burjuva cephesinde devrime olan inançta ciddi kırılmalara yol açtı. Bu kırılmanın en etkili olduğu anlayış “**devrim kitlelerin eserdir**” anlayışı oldu. Kitlelere olan güvende, tarihi yapan gücün kitleler olduğu gerçekliğinde ve bu temel üzerinde yükselen bilinçte ciddi olarak bozulmaya yol açtı. Bu durum, öncünün proleter dokusuna ve onun örgüt anlayışına da yansdı. Onun proleter özünü bozmaya, ilkelerini yumuşatmaya çalıştı. Devrim bilincindeki kırılma, örgüt bilimine ve onun yapısına da yansdı. Proletaryanın örgüt biliminde “**ben merkezli**”, tek yanlı düşünce ve yaklaşımlar, anlayışlar daha güçlü kendilerini ortaya koydu. Devrim ve örgüt bilimindeki her kırılma, proletaryanın devrim yürüyüşünü zayıflatıp, gerilettiler.

Dünya devrim tarihleri ve günümüzün sınıf savaşım pratiği ispatlamıştır ve ispatlamaya devam etmektedir ki, günümüzde burjuva dünya görüşü olan revizyonizm, reformizm sınıf mücadelesi öğretisini “**eskimiş**” ilan eder ve pratikte sınıf mücadelesinden vazgeçmek anlamına gelen politikalar izler. Ve bu politika etkisini en fazla Proletarya Partisi'nin örgütlenmesini engellenmesinde gösterir.

Burjuvazinin doğrudan çıkarlarının ve onun doğrudan etkisinin ürünü olan revizyonizm, reformizm sadece sınıf savaşımı öğretisinin eskidiği düşüncelerini savunarak “**masum**” halde durmaz, daha ileri giderek proletaryanın devrim örgütünün, sınıf partisinin gelişimini, ilerlemesini ve etkili bir güç haline

Onlara göre silahlı mücadele “**bireysel terör**”, “**kör şiddet**”dir ya da kitlelerin bilinçlenmesini, eğitilmesini, onların örgütlenme görevlerini yadsıyan, “**politik çalışmayı**” bir kenara bırakan salt askeri bakış açısıdır. Oysa silahlı mücadele ile politik mücadele birbiri ile çelişen, birbirinin zıddı olgular değildir. **Devrimin politik görevlerini yerine getirmek için silahlı mücadele yürütülür.** Partiyi, gerilla ordusunu, kitleleri örgütlemenin ileri bir biçimidir. Kitleleri bilinçlendirmenin, eğitiminin, feodal-burjuva sistemin kararttığı manevi kölelik dünyasından, kurtarmanın bir biçimidir. Silahlı mücadelenin esas olması diğer politik mücadele biçimlerinin reddedilmesi ya da onun karşıtı olmadığı gibi, inkarı hiç değildir. Silahlı mücadele, kitlelerin yaşadığı yüz yıllık düşünsel kölelikten kurtulmanın, aydınlığa doğru açılmanın büyük kapısıdır. Bu kapının bir anda, bir çırpıda kısa süren bir mücadele ile açılmayacağı aşıkardır. Ancak bu büyük kapının açılması zorlanmadan ve açılma mücadelesi örgütlenmeden diğer kapıların açılması da mümkün değildir.

Silahlı mücadele politik mücadelenin en ileri bir biçimi olarak sınıf düşmanlarını birer birer imha eden, onların maneviyatını bozarak, sarsılmasını, gerilemesini, sağlayan, kitlelerin bilinç dünyasını aydınlatan, ona güven veren, egemenlerin bir hiç, ezilenlerin ise bir güç olduğunun yolunu açan bir kar makinesidir. Silahlı müca-

dele burjuva-feodal politik dünyada proletaryanın etkili, sarsıcı güçlü bir politik silahıdır. Bu silah olmadan, yaratılmadan kitlelerin eline geçmeden sınıf düşmanlarının yok edilmesi, politik iktidarın ele geçirilmesi başarılmaz. Sınıflı topluma ait düşünce ve alışkanlıklarının yarattığı maddi ve manevi köleliğin paramparça edilerek, kurtuluşa, sömürsüz sınıfsız özgür bir dünyaya doğru adım adım gitmenin temel stratejisi Halk Savaşı’dır. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve sosyalizm düşüncesini ve savaş silahını Türkiye proletaryasına ve çeşitli milliyetlerden emekçilere kazandıran **Kaypakkaya yoldaş**, günümüzün vazgeçilmez yol göstericisidir. O’nun devrim ve örgüt bilimi hakkındaki düşünceleri, kurtuluş kılavuzu ve parlayan bir savaş meşalesi olmaya devam etmektedir. O’na doğru ve bilinçle bakmak, hiçbir kaygı taşımadan O’nun düşüncelerine yaklaşmak, O’nu cesaretle anlamak ileri doğru atılacak her adımın güvencesidir.

Dünyadaki ve ülkemizdeki her toplumsal ve politik gelişme, onun düşüncelerini, devrimci savaş tezlerini doğrulamaktadır. Ülke ve toplum gerçekliğine, politik iktidarın sınıfsal karakterine onların asla vazgeçmediği Kemalizm tezlerine, ırkçılık ve inkar politikasına ve şimdiye dek uyguladıkları tüm politikalara bakıldığında Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerinin doğruluğu ve haklılığı kendini göstermektedir.

Bugün hakim sınıfların efendilerinden aldıkları güçle her alanda sürdürdükleri saldırılar sonucu kitleler örgütsüz, dağınık ve kendi kurtuluşlarının arayışı içindedir. Bu süreçte devrimcilerin ve komünistlerin bu olumsuz gidişatı tersine çevirecek, güçten henüz yoksundur. Bu olumsuz süreçten kısa sürede kurtulma politikalarını geliştirerek, öz örgütlülüğünü yaratma gerçekliğine yakın değildir ancak, bu durum devrimin gerçek ve gerçekleşebilir olmasını asla ortadan kaldırmıyor.

Kitleler her zaman egemen sınıf temsilcileri ve sözcüleri tarafından aldatılmanın saf kurbanları olmuşlardır ve onların ahlaki, dini, politik, açıklama ve vaatlerin arkasında sömürücü sınıfın çıkarlarını aramayı öğrenemedikleri için sürekli kurban olmaya devam etmektedirler. Egemen sınıf temsilcileri reform ve iyileştirme vaatlerinde bulunarak, sömürü sistemlerini, çürümüş eski kurumlarını muhafaza etmeye devam etmektedir. Kitleler, egemen sınıfların direnişini kırmanın sadece bir tek çaresi ve bir tek yolunun olduğunu, bunun yolunun da silahlı mücadeleden geçtiğini kavramadıkları sürece, eskiyi savunanlarca aldatılacaklardır. Eskiye ortadan kaldıracak ve yeniyi yaratacak öncü güç **Proletarya Partisi**’dir, bu eseri yaratacak olan da kitlelerdir. Bu bilinç henüz kazanılmış, kazandırılmış değildir.

Sadece Kaypakkaya yoldaşın devrim ve örgüt tezleri, proletaryaya ve çeşitli milliyetlerden emekçi halka, içinde yaşadıkları

rı sefil yaşamdan ve düşünsel kölelikten çıkış yolunu göstermiştir. Sadece Kaypakkaya yoldaşın düşünceleri proletaryaya ve emekçilere kurtuluş silahını kazandırmıştır.

Tüm dünyada proletarya ve ezilen halklar burjuvazinin yarattığı önyargılardan ve yanılsamalardan kurtulmaya, arınmaya çalışarak, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yürütmeye, kendini aydınlatıp eğitmeye çalışıyor, saflarını sıklaştırıp başarı derecesini yeniden ölçmeyi öğreniyor. Sınıf bilinçli proleterler, güçlerini Kaypakkaya yoldaşın düşüncelerinden aldıkları sürece pratiğin değişimine hükmedebilecek ve karşı konulamaz biçimde büyüyecektir. **Kaypakkaya yoldaşın düşünceleri devrim ve savaş düşünceleridir.** Eskiye köhnemişi çürümüşü yıkacak olan devrimci savaştır, bu savaş Halk Savaşı’dır. Bu savaşı geliştirip, büyütmenin, kitlelere mal etmenin, öncünün elinde yıkma ve inşa etmenin politik aracına dönüştürmenin görevi sınıf bilinçli proleterlerin omuzlarındadır. Hiçbir görev ve sorumluluk bu görevin öncelikli yerini almaz.

Görev ve sorumluluk eskiyi yıkmak için yeninin omuzlarındadır. Görev ağır, onurlu ve ciddidir. Sabırla, emekle, bilinçle bu görevi yerine getirmenin adımlarını ve köşe taşlarını döşemeliyiz, ancak böyle anılmayı hak eder, **Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerinin gökkubmesini aydınlatan, devrimin kalbi ve ruhu Kaypakkaya yoldaş.**

PUSULA

Devrim zora karşı Proletarya Partisi’nin önderliğinde gelişecektir!

İşçi ve emekçilerin örgütlenmesinde ve mücadeleye katılmasında veya katılmamasında belirleyici özellikte olan iki temel etken vardır. Bunlardan birincisi hakim sınıflar; ikincisi ise **Komünist Partisi**’dir. Hakim sınıflar emekçilerin sınıf bilinciyle donanmasını ve örgütlenmesini engellemeye çalışırken; Komünist Partisi ise emekçileri sınıf bilinciyle donatmaya ve siyasal iktidar mücadelesine katmaya çalışır.

Hakim sınıflar sömürülerini ve iktidarlarını korumak için devlet aracılığıyla her türlü yöntemi kullanırlar. Devlet, zor ve ideolojik aygıtlarıyla emekçilerin bilincinin gelişmesini, ekonomik ve demokratik haklarını almalarının ve esas olarak sınıf bilinci kazanarak siyasal iktidar bilinciyle donanmalarının önüne geçmeye çalışır. Hakim sınıflar, halkın siyasal iktidar bilinciyle donanması halinde sömürü ve iktidarlarının tehlikeye düşeceğini çok iyi bilmektedirler. Bunu engellemek için zor, şiddet, baskı, yıldırma, ideolojik yönlendirme, demagoji, diğer bir deyişle halkın bilincini bulandıracak, gelişmesini engelleyecek her türlü alçaklığa başvururlar. ABD’nin **Irak**’ı ve **Afganistan**’ı işgal etmesi bunun en belirgin örneğidir.

İdeolojik olarak yönlendiremediği, etkisi altına alamadığı, denetleyemediği güçlere, örgütlere karşı polisini, jandarmasını, hapishanesini devreye sokar. Zira onlar emekçilerin sömürüye, açlığa, haksızlıklara boyun eğmelerini ister. İşçi ve emekçiler Anayasa’da belirtilmiş haklarını almak için dahi direnişe geçtiklerinde, patronların emrindeki jandarma ve polisler direnişe müdahale ederler. Aslında bu faşizmin özünü uygundur. Yasalarda yazanlar göz boyamanın ötesine geçmez. **Tuzla**’da yıllardır yaşananlar, **Gönen**’deki gelişmeler, **Çorlu**’da işçilere yönelik saldırılar, **TEKEL** işçilerinin direnişleri anlattığımız durumun ete kemiğe bürün-

müş örnekleridir.

Hakim sınıflar emekçi sınıfların mücadelesini, örgütlenmesini engellemek için yozlaşmış her yöntemi kullanırlar. Emekçi sınıfların öz örgütlülüklerinin yönetimlerinde yer alanlara rüşvet vermek, parmaklarına bal çalmak günümüzde karşımıza çıkan en yaygın yozlaşmalardan biridir. Sözde işçi haklarını savunmak için yönetime gelen bu zati muhteremler patronlardan aldıkları rüşvetlerle işçileri patronlara karşı savunmasız bir hale getirmektedir. Emekçi sınıflar içinde yer alan bu truva atları, emekçilerin sendikalara olan güvenini sarsmaktadır. Bu tutumları egemen sınıfların sendikaları gözden düşürerek, işçileri patronlara karşı mücadelelerinde en önemli araçlarından mahrum bırakma politikalarına destek olmaktadır. **Egemen sınıfların ve onların uşağı sarı sendika yöneticilerinin bu kadar pervasız olmalarının nedeni, emekçilerin sıkı bir şekilde örgütlenmemesi, sendikaları bu kan emicilere terk etmiş olmaları ve sınıf bilinçli işçilerin emekçilerin görevlerini yerine getirmemesinden kaynaklıdır.**

Emekçi sınıfların örgütlenme ve mücadeleye sevk edilmesinde ikinci ve esas olan etken Komünist Partisi ve onun güçlerinin durumudur. Çünkü hakim sınıflar tarih boyunca ezilenlere karşı her türlü baskıyı, zorbalığı, demagojiyi yaparak iktidarlarını korumuşlardır. Bundan sonra da bu yöntemleri kullanarak iktidarlarının alışıya edilmesinin önüne geçmeye çalışacaklardır. O halde devrimin gelişmesi hakim sınıfların her türlü zorbalıklarına, alçalmalarına, yozlaşmalarına karşı olacaktır. Hakim sınıflar ne **Paris Komünü**’nde, ne **Ekim Devrimi**’nde ve ne de **Çin**’de **Demokratik Halk Devrimi**’nin gerçekleşmesinde iktidarı kendi elleriyle teslim etmemişlerdir. Tersine iktidarı

kaybetmelerine karşı tekrar ele geçirmek için ellerinden geleni yapmışlardır. Paris Komünü’nde direnişteki halktan binlercesini katlederek, şehri yerle bir ederek iktidarı geri almışlardır. O halde devrim zora karşı halkın öncüsüyle buluşması sonucu vücut bulmaktadır. Bu örneklerden de görüleceği gibi ülkemizdeki devrimin gelişmesinde belirleyici olan **Proletarya Partisi**’nin gelişmesi ve halkı siyasal iktidar bilinciyle donatmasıdır. Devrim zora karşı yapılacaktır; emekçilerin örgütlenmesi, siyasal iktidar bilinciyle donanması zora rağmen sağlanacaktır. Bugün bizim yetersizliklerimiz halkın mücadelesinin gelişmemesinin esas nedenidir.

Bu işin olamayacağı yönlü söylemlerin özünde kitlelere, halka karşı güvensizlik vardır. Güvensizliğin temelinde ise **Marksizm-Leninizm-Maoizm**’i ve devrimi kavramamak, ülke koşullarını yeterince bilince çıkaramamak yatmaktadır. Kitlelere güvensizlik gücümüzü zayıflatan önemli bir zaafıdır. Halka karşı güvensizliğin olduğu bir yerde karşı devrim tarafından estirilen küçük rüzgarlar ya da en küçük bir başarısızlık bile yalpalanmaya yol açabilmektedir.

Sınıf mücadelesi tarihine baktığımızda bunların sadece bizim ülkemize özgü bir durum olmadığını görebiliriz. Rusya’da 1905-1906 ayaklanmalarının başarısızlıkla sonuçlanması sonucu Bolşevik Parti içinde de Partiyeye, Marksizm’e ve halka karşı güvensizlikler gelişmiştir. Sorunun çözümünün ideolojiyi kavramak ve halka güvenmekte yattığını **Bolşevik Partinin** 1917’de devrimi gerçekleştirme pratiğinden rahatça görebiliriz. Devrim yürüyüşünde bu eğilimlere kapılanlar her zaman olacaktır ve bunlar partinin devrim yürüyüşünü zaafa uğratacaktır. Ancak bunların eğitilmesi, siyasal kavrayışlarının geliştirilmesi, zaafalarını aşmaları yönlü verilecek mücadele etki derecelerini önemsiz bir duruma düşürülecektir.

Devrimi, Marksizm-Leninizm-Maoizm’i kavramamak ya da içselleştirememek kitlelere güvensizliğin yanında daha birçok zaafa yol açmaktadır. Bunlardan bazıları şunlardır; örgütlü olduğu halde bireyci davranma, bu temelde

elindeki olanakları, birikimi partiye sunmama, sorunlara ideolojik ve politik bakmak yerine kişiselleştirme ve tepkiselleştirme, kendi bildiğini okuma, mücadeleye kendini yeterince vermemeye, politik yönelime ayak direme, politik yönelimi yaratıcı tarzda uygulamama vb. tüm bunlar devrim yürüyüşünde partinin gücünü zayıflatan, emekçiler içinde derinlemesine örgütlenmesini ve mücadeleyi yükseltmesini engelleyen bir sonuca yol açmaktadır.

Yaşadığımız zaafılar, kavrayışsızlıklar emekçilerin örgütlenmesini, mücadeleye girmelerini engellemektedir. Örgütlenme zemininin güçlü olduğu alanlarda zaafılarımızı aşma yönlü pratik sergilemediğimizden kaynaklı olduğumuz yerde sayıyoruz. Bu haliyle de kalelerimizi kumdan inşa etmiş oluyoruz. Kumdan inşa edilen kaleler ise en küçük etkileşimlerle yok olmaya mahkumdur. Oysa ki kaleler taştan demirden olduğunda en güçlü fırtınalara dahi dayanabilir. Bunun için kavrayışımızı geliştirmeli, devrime, mücadeleye daha fazla emek vermeli, belirlenen politikaların en yaratıcı tarzda uygulamalı, zaafılarımızla daha fazla mücadele etmeliyiz. İşte o zaman egemenlerin kitlelere karşı uyguladığı her politika açığa çıkarılabilir, emekçi kitleler bilinçlendirilebilir, egemen sınıfların uyguladıkları zor aşılabilir. **Dünya ve Türkiye’deki işçi hareketinden edindiğimiz birikim ve tecrübeyle ve esas olarak da Marksizm-Leninizm-Maoizm’in yol göstericiliğinde devrimci demokrat işçi hareketi yaratmak önümüzde duran en büyük görevlerimizden biridir. Bunun için görevlerimize dört elle sarılmalıyız.**

Egemen sınıfları ve onların objektif ve subjektif işbirlikçilerini yani reformist, revizyonist, oportünist güçleri alt etmek proleter sınıf bilinciyle donanmış militanların, kadroların mücadele azimlerini geliştirmelerine, bilimsel yaklaşımlarına, sabırlı ama cesaretle faaliyet sürdürmelerine bağlıdır. **Dünya ve Türkiye’deki işçi hareketinden edindiğimiz birikim ve tecrübeyle ve esas olarak da Marksizm-Leninizm-Maoizm’in yol göstericiliğinde devrimci demokrat işçi hareketi yaratmak önümüzde duran en büyük görevlerimizden biridir. Bunun için görevlerimize dört elle sarılmalıyız.**

Nepal'de ateşkes

Nepalli Maoistlerin önderliğinde Nepal halkı kendisini özel mülkiyetçi, yarı-sömürge düzene mahkum etmeye çalışan tüm güçleri eninde sonunda ülkelerinden kovacaktır!

Nepal'de geçtiğimiz ay yüzbinlerce insanın katılımıyla gerçekleşen ve monarşinin yıkılarak **Nepal Cumhuriyeti**'nin kurulmasını hedefleyen eylemlerin ve genel grevin ardından geri adım atmak zorunda kalan kral, 7 siyasi parti ittifakına Meclis'i açma yetkisini "vermişti." NKP(Maoist) önderlerinden **Baburam**'ın da belirttiği gibi tarihsel devrimci bir tsunami olan bu eylemlerde **15 kişi açılan ateş sonucu yaşamını yitirmişti**. Ancak kralın düzenin ömrünü sürdürme amaçlı bu hareketine emperyalistlerin de baskısıyla boyun eğen **7 Parti İttifakı** kralın önerisini kabul etti. Fakat halkın yükselen muhalefeti nedeniyle 7 Parti İttifakı, çeşitli adımlar da atarak **Maoistlerle** imzaladığı 12 maddelik anlaşmaya bağlı kalacağını açıklamaktadır. Bu doğrultuda ateşkes ilan eden, tutsak devrimcileri serbest bırakmaya başlayan, Maoistlerle barış görüşmelerine başlayacağını açıklayan, Maoistlere terörist denilmesini yasaklayan hükümetin attığı adımlar karşısında, "**halkın barış özlemlerine bir şans daha vermek**" için Maoistler de 3 aylık ateşkes ilan etti ve eski devletin hakimiyetindeki bölgelere yönelik ablukayı kaldırdı. Yeni hükümet tarafından serbest bırakı-

lan Maoist Partinin önderlerinden **Yadav**, "**Kavgamız sürüyor**" açıklamasını yaptı. Yadav, ayrıca halka karşı gelenlerin yenilgiye mahkum olduğunu, bunun kral, siyasi partiler veya halka karşı gelen diğer bütün güçler için de geçerli olduğunu vurguladı.

NKP (Maoist) ülkedeki süreç nedeniyle sorumlu ve esnek davrandıklarını, uluslararası koşulları göz önüne aldıklarını belirterek, tüm güçlere buluşma noktası olarak halk meclisi seçimlerini önerdiklerini bir kez daha yineledi. Maoistler meselenin monarşiye sınır çekmekle monarşiyi tamamen yıkmak isteyenler arasında mücadele olduğundan bahsederek; hiçbir devrimin eski anayasa ve yasaları izleyerek başarıya ulaşamayacağını belirttiler. Maoistler ayrıca, silahlı güçlerinin hazır olduğunu, şayet yeni hükümet halkın istediği adımları atmazsa Bağımsız, Demokratik Nepal Cumhuriyeti için silahlı mücadeleye yeniden başlayacaklarını da ilan ettiler.

Barış görüşmeleri

Hükümetin barış görüşmelerini teklif etmesi üzerine NKP (Maoist) de kendi barış heyetini açıkladı. NKP (Maoist)'in ger-

çekleştirdiği özel Merkez Komite toplantısının ardından barış heyetine NKP (Maoist) başkanı **Prachanda**'nın başkanlık etmesine karar verildi. Heyette ayrıca **Mahara**, **Gurung** ve **Sharma** yoldaşlar da yer alacak.

Prachanda yaptığı açıklamada 7 Siyasi Parti İttifakını halkın taleplerini hayata geçirme konusunda başarısız kaldığını söyleyerek eleştirdi. Tüm cumhuriyetçi güçleri geniş bir cephede buluşmaya davet etti. **Prachanda şayet yeni hükümet 12 maddelik anlaşmaya uymazsa, Nepal Cumhuriyeti talebine karşı çıkarsa silahlı mücadeleye hazır olduklarını vurguladı.**

Açıklamada ayrıca barış görüşmeleri için bir yol haritası da sunuldu. Buna göre; ateşkes ilanı, görüşme heyetlerinin belirlenmesi, tutsakların serbest bırakılması, diyalogun başlaması, yürürlükteki anayasanın/hükümetin/meclisin dağıtılması, siyasi partilerin/aydınların/kitle örgütlerinin katılacağı siyasi konferans, grup/bölge ve etnik özellikleri göz önüne alan seçim yasaları, uluslararası gözlemcilerin de yer alacağı seçim hedefleniyor.

Maoistler ayrıca görüşmelerde ortaya koyacakları şartları şöyle açıkladılar: **halk**

meclisi, laik bir devlet, **ulusların kendi kaderini tayin hakkı**, bölgesel ve etnik özerklik, **Nepal'in özgünlüğüne uygun federal sistem**, dalitlere ve kadınlara özel haklar, **devrimci toprak reformu programı**, bağımsız, ulusal ekonomi programı, **bilimsel ve halk yanlısı eğitim**, herkese iş imkanı.

Maoistler ayrıca 13 kişiden oluşan bir heyet oluşturarak ülke çapında barışçıl kit- le eylemleri yapmayı kararlaştırdı. **Mat-rika Prasad Yadav**, Hitman Shakya, **Gopal Kiranti**, Chandra Khanal, **Agni Prasad Sapkota**, Devendra Paudel, **Netra Bikram Chand**, Pampha Bhusal, **Janardan Sharma**, **Narayan Prasad Sharma**, Lekh Raj Bhatta, **Ram Karmi** ve Khadga Bahadur Bishwokarma heyette yer almakta.

Nepal devrimi sınıf mücadelesinin en keskin şekilleriyle ve değişik politika ve araçlarla devam ediyor. Yeni demokrasi, sosyalizm ve komünizm için mücadele eden **Nepalli Maoistlerin önderliğinde Nepal halkı kendisini özel mülkiyetçi, yarı-sömürge düzene mahkum etmeye çalışan tüm güçleri eninde sonunda ülkelerinden kovacaktır!**

ABD direniş karşısında çaresizleşti

Irak'ta ABD işgaline karşı direniş tüm şiddetiyle devam ediyor. Her geçen gün Irak'ın dört bir yanından Iraklı direnişçiler tarafından gerçekleştirilen saldırılar ve ölen ABD'li askerlerin haberleri geliyor. Her ne kadar medyada bu haberleri bulmak mümkün olmasa da ABD'nin kayıplarının boyutu ve işgalcilerin Irak'taki çıkmazları çeşitli vesilelerle kendisini gösteriyor.

Irak'ta ABD işgaline karşı direniş tüm şiddetiyle devam ediyor. Her geçen gün Irak'ın dört bir yanından Iraklı direnişçiler tarafından gerçekleştirilen saldırılar ve ölen ABD'li askerlerin haberleri geliyor.

13 Mayıs'ta Felluce'de yapılan bombalamanın sonucunda 3 ABD askeri öldürüldü. **Ramadi'de** direnişçilerle ABD askerleri arasında çatışma çıkarırken **Haqlaniah'da 2, Güney Bağdat'ta** ise 1 ABD askeri öldürüldü.

14 Mayıs'ta ise Qaim'de 3, Yath-rip'te 4, Telafer'de 1, Mawsil'de ise

arabadaki bombanın patlaması sonucu 4 ABD askeri öldürüldü. **Basra'da** ise 1 İngiliz askeri öldürüldü.

Mart ayında 31, Nisan ayında ise 75 askerini kaybeden ABD ordusunun işgalin başından bu yana kayıpları 2500'e yaklaştı. 17.500 civarında ABD askeri ise yaralanarak savaş dışı kaldı. **Verile-**

re göre Irak'ta her gün ortalama 3 ABD askeri öldürülüyor.

Savaşa karşı çıkan ve Irak'a gitmek istemeyen 20 Amerikalı asker, Kanada'ya siyasi sığınma talebinde bulundu. Şimdiye kadar bunlardan sadece ikisinin ilticası reddedildi. Irak savaşının başladığı 2003'ten bu yana yaklaşık 150 askerin Kanada'ya kaçtığı, bunlardan en az 20'sinin de iltica talebinde bulunduğu belirtiliyor. Irak'tan dönen Amerikan askerlerinin 3'te 1'inin de psikolojik tedavi gördüğü bildirildi. **Walter Reed Army Araştırma Enstitüsü'nün** araştırmalarına göre Amerikan askerlerinin 5'te 1'i de savaş sendromu teşhisiyle tedavi gördü. Araştırmada Irak'tan dönen askerlerin yüzde 11.3'ünde çeşitli akıl hastalıkları görülürken bu oran **Afganistan'dan** dönenlerde yüzde 8.5 olarak belirlendi. Irak savaşından bu yana ölen Amerikalı asker sayısı ise 2418 olarak açıklandı.

ILPS 5. kuruluş yılını kutladı!

Anti-emperyalist mücadeleyi sınıfsal zemininden koparmadan ele alan ve halkların bu yönlü mücadelelerini ortaklaştırma ve yükseltme perspektifi ile yola çıkan **ILPS**, kuruluşunun 5. yılını **Hollanda**'da gerçekleştirilen bir geceyle karşıladı.

Temellerinin atılması 5 yılın çok öncesine dayanan, **Mayıs 2001** de ise, dünyanın dört bir yanından katılan, 300'ün üzerindeki ilerici-devrimci ve anti-emperyalist kurumun temsilcileri

ile 1. Kongresi'ni gerçekleştirerek kurumsal bir kimliğe bürünen **ILPS**'nin 5. kuruluş etkinliğine çeşitli ülkelerden **ILPS** temsilcileri de katılarak kısa birer konuşma yaptı. **Brezilya**, **Pakistan**, **Filipinler**, **Hollanda** ve **Türkiye** temsilcilerinin, **ILPS**'nin önemine, anti-emperyalist mücadeleye yaptığı katkılara ve tutarlı çizgisindeki ısrarına önemle vurgu yaptıkları konuşmalarının yanı sıra, **ILPS Genel Başkanı Jose Maria Sison**'da kısa bir

açılış konuşması yaptı.

Kültürel etkinliklerle devam eden etkinlikte, yöresel kıyafetlerle yapılan **Endonezya** yerel halk danslarının yanı sıra, **Filipinler**, **Nepal** ve **Türkiye**'den de halk dansı örnekleri sunuldu. **ILPS** bünyesinde kısa süreli çalışma grupları içinde hazırlanan ve yine **ILPS** bünyesinde faaliyet sürdürenler tarafından sergilenen bu etkinliklerden biri de, oyuncuların maskeli olarak sundukları kısa bir kolajdı.

Etkinlikte en son sahne alan **Hollandalı** yaşlı komünistlerden oluşan klasik müzik orkestrası ise coşkuyla karşılandı. Tümenün yaşı 50'nin üzerinde olan orkestra üyelerinin, sadece bu tür etkinliklere dayanışma amacıyla katıldıklarını öğrendik. Yaklaşık bir saat süren ve çeşitli halkların klasik müziklerinden sundukları örneklerle tam bir klasik müzik ziyafetine dönüşen dinletinin ardından etkinlik sona erdi.

YHO eylemlerini sürdürüyor...

Yeni Halk Ordusu (YHO), **Filipinler**'de yükselttiği devrim mücadelesini gerçekleştirdiği taktik saldırılarla büyümeye devam ediyor. **5 Mayıs'ta Villaba'da**, **7 Mayıs'ta ise Ormoc'ta** gerçekleşen çatışmalarda **YHO**'nun kızıl savaşırları düşmana kayıplar verdi.

5 Mayıs'ta Villaba'da kızıl savaşırların mayınlı saldırısı sonucu 2 asker ölümlen 2'si ise yaralandı. 2 adet M16 silah ele geçirildi. **YHO** kullandığı kara mayınlarının faşizmin iddialarının aksine uluslararası hukuka uygun olduğunu vurguladı.

7 Mayıs'ta ise pusuya düşen kızıl savaşırlar pusudan çıkarak karşı saldırıya

geçmiş, 2 asker ölümlen **YHO** kayıp vermemiştir. Faşist ordu, çatışmanın ardından bir köylüyü öldürmüş, köylünün **YHO** savaşırları olduğunu iddia etmiştir.

6 Mayıs'ta açıklama yapan **Ulusal Birleşik Cephe Mindanao Sözcüsü Jorge "Ka Oris" Madlos**, son 490 günde (Ocak 2005-Nisan 2006) **Mindanao** Adası'ndaki 25 gerilla cephesinde 492 küçük, orta ve büyük taktik saldırı gerçekleştirdiğini açıkladı. Saldırıların adadaki 25 bölgeden 19'unda, 200 yerleşim yerinde gerçekleştiğini açıklayan **Madlos**, saldırıların sonucunda 304 düşman askerinin öldüğünü, 200'ünün yaralandığını, 300 silaha da el konulduğunu bildirdi.

Evrensel Bakış

DEVİRİM VE SOSYALİZM PERSPEKTİFİ DÜNÜ BUGÜNLE BİRLEŞTİRMEYEN İLERİ TAŞINAMAZ!

Devrim ve sosyalizm perspektifi sorunu bu sistemle barışık ve uzlaşma halinde yaşayanların ve de yaşamak isteyenlerin sorunu değildir. Bu sorun sistemi tümüyle ortadan kaldırmak isteyenlerin sorunudur!

Halkların bugün emperyalizme karşı yükselttikleri mücadeleler devrim ve sosyalizm perspektifi ile alınmadığı sürece emperyalizmi tarihin çöplüğüne göndermenin mümkün olmadığı ise bu perspektifi kendine rehber edinenler açısından tartışılmaz bir gerçekliktir.

İşçi sınıfını ve ezilen tüm emekçi kesimleri bu perspektif etrafında örgütlenme ve harekete geçirme sorunu ise, bugün tüm dünya devrimci ve komünistleri açısından giderek her zamankinden daha acil bir sorun olmaktadır. Bunun içindir ki, bu sorunu uluslararası alanda tartışmanın zemini yaratılmaya çalışılmakta, bu yönlü çabalara hız verilmektedir. Henüz yetersiz düzeyde de olsa, bu yönlü çabalara tanık olmaktayız.

Bu çabalara en son 04-07 tarihleri arasında **Atina**'da gerçekleşen anti-kapitalist, **anti-emperyalist buluşmada** tanıklık edildi.

Buluşmanın son günü gerçekleşen "**21. yy'ın solu, devrim ve sosyalizm perspektifi**" başlıklı oturumda bu sorun ele alınmaya çalışıldı. Böyle ciddi bir konunun son güne ve sınırlı bir zamana sıkıştırılması gibi haklı eleştirileri bir kenara bırakırsak, bu oturum dört gün süren etkinli-

ğin en politik ve en önemli gündemini oluşturdu. Aynı zamanda ise anti-emperyalist, anti-kapitalist mücadelenin bu buluşmaya katılan çoğunluk tarafından nasıl ele alındığının mesajını da, tartışmaya yer bırakmayacak biçimde verdi. Ancak bu mesaj sadece egemen sınıflara karşı verilen bir mesaj değildi.

Bu mesaj aynı zamanda işçi sınıfına ait olmayan ve burjuvaziyi yok etme amacı içermeyen düşüncelere, akımlara ve hareketlere karşı da verilen bir mesajdı. Yani her türden reformist-revizyonistlere ve de sistem içi düşüncelere karşı bir mesajdı.

Sınıf mücadelesine dönük saldırılarını, halkların emperyalizme karşı yükselttiği her türden mücadeleyi hedefinden sapıtma çabalarını, egemen sınıflara paralel olarak, hatta zaman zaman daha da pervasızca gerçekleştirenlere karşı mücadele etmenin önemi, bugün her zamankinden daha büyük bir aciliyet taşımaktadır.

İşçi sınıfına ait olan "**sol**" ve "**sosyalizm**" kavramlarının **Latin Amerika** örneğinde olduğu gibi bir aldatmaca olarak kullanılmasının, daha doğrusu kirletilmesinin yanı sıra, anti-emperyalist mücadelenin de sistem içine hapsedilmeye çalışılması, bu aciliyeti daha da yakıcı kılmaktadır.

Atina'daki buluşma bu yönlü mücadelenin, işçi sınıfı ideolojisinin ve biliminin iki temel tezi olan; sınıf mücadelesi tarihinin motorudur ve tarihi kitleler yapar tezlerini kendilerine rehber edinenlerce ne kadar

ciddiye alındığını da gösterdi.

Burada dile getirilen görüşler ağırlıklı olarak, devrimci hareketin emperyalizme karşı mücadelesini nasıl daha güçlü hale getirileceği ve bu mücadelenin uluslararası düzeyde karşılanmasının zorunluluğu üzerinden yükseliyordu. Devrimci hareketlerin geçmişten ders çıkarması, geri dönüşlerin çok iyi incelenmesi gerektiği ise, 21. yy devrimci hareketinin karakterini belirlemede önemli bir etken olarak getiriliyordu. "**Devrim ve sosyalizm perspektifi, dünü bugünle birleştirmeden ileri taşınamaz!**" biçiminde özetlenebilecek bu yaklaşım, "**sol hareket kitlelerin gelişmekte olan mücadelesini bilimsel sosyalizm rehberliğinde kavradığı, onun içinde yer alıp geliştirdiği, somut koşullardaki ilerlemelere uygun bir perspektifle hareket ettiği ölçüde gelişmekte olan devrime önderlik edebilir**" tezine dayanıyordu.

Atina buluşmasının en önemli etkinliği olan bu etkinlik, devrimci hareketin günümüz sorunlarına yanıt arama ve de 21. yy'ın sol hareketini oluşturma çabasının yansımasydı aynı zamanda.

Bu yönlü çabaların aynı günlerde yine **Atina**'da düzenlenen **Avrupa Sosyal Forumu**'na denk gelmesi ise daha da anlamlıydı.

Çünkü, anti-kapitalist, anti-emperyalist **Atina** Buluşması'nda sınıf mücadelesinin en yakıcı sorunları ele alınırken, **ASF**'de **AB**'nin emperyalist karakterinin değil, **AB** anayasasının nasıl "**uyumlu**" hale getirileceği "**tartışmaları**" yapılıyor, sistem içi yeni "**çözümler**" üretilmeye çalışılıyordu.

Buraya katılımın yüksekliğine bakılarak, sayısal üstünlük "**başarı**" olarak sunulmaktadır. Bunu bu şekilde sunanlar, ideolojik yanını görmezden gelenler şunu bil-meliler ki, **ASF** Yunanistan'ın başta sarı

sendikaları olmak üzere, işçi sınıfını sisteme yedeklemek isteyen oluşumlarca, sadece tek bir kurumdan 1 milyon Euro gibi paralar aktararak finanse edilmiştir. İçeri giriş ücretinin 20 Euro civarında olduğu düşünülürse ise, **Sosyal Forum** organize etmenin artık "**kârlı**" bir işe dönüştüğünü söylemek abartı olmaz sanırız.

Burada bugün artık inkar edilemez bir gerçeklik olan **Irak** ve **Filistin** direnişlerinin yoğun olarak dile getirilmiş olması, buraya önderlik eden sistem içi anlayışların bu gerçekliğini gizleyemez. Çünkü bir yandan işgallere karşı çıkılırken, diğer yandan anti-emperyalist mücadele bunlar tarafından **ABD** karşıtlığına ve hatta sadece **Bush** karşıtlığına indirgenmekte, diğer emperyalistlerin halklara dönük saldırıları göz ardı edilmektedir. Özellikle de **Avrupa** emperyalizminin.

Sonuç olarak; **Atina** Buluşması emperyalizme-kapitalizme karşı, bu karşıtlığı sınıfsal zeminden koparmadan ele alan bir buluşma olmanın yanı sıra, reformizmin-revizyonizmin, işçi sınıfını sınıf mücadelesinden koparma temeline dayalı bir hegemonya oluşturma iddiasına karşı da kararlı bir duruş sergilemenin adıydı.

Bu buluşmanın Yunanistan'da yapılmış olması ise aynı zamanda, faşizme karşı kahramanca direnişler sergilemiş olan ve de bugün başta **Avrupa**'daki sosyal yıkım saldırılarına karşı olmak üzere, emperyalizmin dünya halklarına dönük tüm saldırılarına karşı da mücadeleyi giderek yükseltilen taşıyan, dünya ezilenleri ile dayanışmayı her geçen gün büyüten **Yunanistan ilerici-devrimci ve komünist hareketi** ve de Yunanistan emekçi halkıyla dayanışmanın ifadesiydi. Bunun içindir ki buluşmada en fazla haykırılan slogan şuydu: "**Yaşasın enternasyonal dayanışma!**"

Duygusallığın kırılğanlığı ve mücadelenin zorlukları üzerine...

Herkes kızabilir, bu kolaydır.

Ancak doğru insana, doğru ölçüde, doğru zamanda, doğru nedenle ve doğru şekilde kızmak, işte bu kolay değildir.

(ARİSTO)

“Duygusallık” üzerine hemen hergün onlarca yazı çıkıyor, değerlerin hızla yitirildiği, “para”nın tüm değerlerin üzerine konulduğu bir yaşam biçiminde kaçınılmaz olarak ortaya çıkan mutsuzluk, tatminsizlik ve güvensizlik insanları giderek daha fazla içe yönelmeye zorluyor. Aslında burada sistemin bir tür yanıltmacasının olduğunu da söyleyebiliriz, nitekim dışsal koşullar düzeltilmeden ortada dolaşan “pozitif düşünün” söylemleri pek çok kişinin başa çıkamadığı durumlarda pembe gözlük takmasını sağlamaktan başka bir işe yaramıyor. Çalışma yaşamından koparılıp, kendine “yatak-mutfak-çocuk” odası üçgeninde bir yaşam kurmuş kadınlar içinse, duygusallık üzerlerine yapııştırılan bir yafta olmuş çoktan. Dolayısıyla “duygularıyla hareket etme” özellikle kadınlar sözkonusuysa bir “güçsüzlük” olarak algılanmaya devam ediyor. Toplumsal şekillenme, erkeğin egemenliğine bağlı olarak çelişkili bir algılama yaratıyor; örneğin erkeklerin ağlaması “duygulu olması”nın bir göstergesi iken, kadınların ağlaması -bunu sıkça yaptıklarından olsa gerek- bir tür zayıflık olarak görülüyor. Feodalizmin daha fazla olduğu yerlerde erkeğin ağlaması ya da bunu toplum içinde yapması diyelim bir güçsüzlük olarak görünüyor, bu yüzden “hayatı boyunca bir kere bile ağlamamış” gibi sıfatlarla anılıyorlar arkalarından. Oysa bu sadece toplumun oynanmasını istediği oyunda, iyi bir “rol kesmek” anlamına geliyor...

Emperyalist ülkelerde çok gelişmiş, her yıl milyonlarca doların aktıldığı bir sektör daha var artık, kapitalizm yarattığı mutsuzluğu tamir etmek için de yeni bir pazar alanı açıyor. “Kişisel gelişim seminerleri”, “Kişisel gelişim koçları”, “Kişisel gelişim kitapları” derken liste böyle uzayıp gidiyor. “Mutlu bir insan olmak için, filan egzersizlerin yapıldığı CD’yi alın”, “kariyerinizde başarılı olmak için filanca kitabı mutlaka okuyun” gibi önerilerle kişisel mutluluğun kişiden kişiye değişeceğini, bunun için hazır bir reçete olmayacağını bile insanlara “mutluluk vadi” sunulmaya devam ediyor. Tabi ki bu bol rant getiren pazarın en fazla kullanılan malzemesi ise “duygular” oluyor! Pazarlanan duyguların en fazla alıcısı olanlar ise kadınlar. ABD’de yapılan araştırmalar milyon dolarlarla çevrilen bu pazarın büyük kısmına olan talebin kadınlardan geldiğini ortaya koyuyor. Bir dönem İngiltere’de kanalizasyon şebekesinde çok fazla oranda Prozac hapının kimyasal bileşimi tespit edilmişti. Yapılan araştırmalar sonucu depresyon ilacı (anti-depresan) olarak kullanılan Prozac’ın pek çok kişinin sıklıkla kullandığı bir ilaç olduğu ortaya çıkmıştı.

Kuşkusuz emperyalist ülkeler gibi ekonomik gelir düzeyinin daha fazla olduğu ülkelerde böylesi bir pazar, daha fazla talep görebili-

yor, kendilerinden sürekli daha güzel, daha ince olması istenen kadınlar da oluşan mutsuzluk halleri içerisinde çareyi bu “reçete kitaplar, ilaçlar”da bulabiliyor. Sömürge, yarı-sömürge yoksulluklarla boğuşan ülkelerin kadınları ise bu soyut sorunlardan daha çok “somut” sorunların içerisinde boğulmuş durumdadır ve herşeyden önce insanca yaşam koşullarının maddi zemininin oluşturulmasını talep ediyorlar.

Son yıllarda dergi ve gazetelerde sıkça kullanılan bir kavram var ki, bu bizim de okumamız, öğrenmemiz ve araştırmamız gereken bir kavram olarak karşımızda duruyor: Duygusal zeka. Bu konu üzerine söylenmiş oldukça fazla şey olsa da, bizlerin yapması gereken sınıfsal bir bakış açısıyla bu bilgiden süzerek faydalanmak ve bunu hem kendimizi tanıma da, hem özelde kadınların ruhsal şekillenmesini anlamada, genelde insanların ruh halini tanıma da bir basamak olarak kullanmak.

Duygusal zekayı tanımlamadan önce uzmanlar, zekayı daha iyi işlediği konulara göre çeşitli başlıklara ayırmışlardır: Sözel, sayısal, mekanik vb... Son yıllarda ağırlık verilen duygusal zeka ise, hem kalıtsal hem de çevresel şartlara göre değişiklik gösterebiliyor. Dolayısıyla duygusal zekayı geliştirmek mümkün. Klasik olarak zekayı ölçmekte kullanılan IQ’nun yerine artık EQ terimi kullanılıyor. Duygusal ve sosyal kapasitesi yüksek kişiler -yani, duygularını iyi bilen, onları kontrol edebilen, başkalarının duygularını anlayan ve bunları ustalıkla idare edebilenler- duygusal zekası yüksek kişiler olarak kabul ediliyor. Bunun için öncelikle “Duygusallık kötüdür” yargısının kafadan çıkarılıp, Aristo’nun en baştaki sözde dediği gibi nerede, ne zaman ve nasıl ortaya koyulacağını, bir başka deyişle ölçüsünün ayarlanması gerekiyor. Duygusal ve sosyal becerileri gelişmiş insanlar hayatta daha mutlu ve üretken olurken, duygularını kontrol edemeyen kişiler ise, net düşünebilme ve işlerine konsantre olabilme yeteneklerini engelleyen içsel bir mücadeleye giriyorlar. Dolayısıyla herşeyde olduğu gibi sorun kişinin hayatını yönetmesi, kendini anlaması ve irade göstermesi, müdahil olması sorunudur. Peter Salovey ve John Mayer, 1990’da duygusal zekayı şöyle açıklamışlardır: “Bir kişinin kendi ya da başkalarının hislerini ve duygularını yansıtabilme, onları ayırt edebilme ve kişinin düşüncesi ve eyleminde bu bilginin kullanılmasıdır.” Daniel Goleman ise, 1995 yılında yayınlanan “Duygusal Zeka” adlı kitabında duygusal zekayı “kişinin kendi duygularını anlaması, başkalarının duygularına empati beslemesi ve duygularını yaşamını zenginleştirecek biçimde düzenleyebilmesi yetisi” olarak tanımlamıştır. Yapılan araştırmalar genel kanı olarak kadınların duygusal zekasının erkeklerden daha fazla olduğunu ortaya çıkarmıştır. Hem doğurganlık hem de toplumda daha fazla ezilmek kadınlar da duyarlılığın daha fazla olmasına, toplum içinde “kadın duygusaldır” görüşünün ağır-

lık kazanmasına yol açmıştır, oysa sorun duygular değil, duygulara yön verme, ölçülü ve dengeli tutma sorunudur. Amacımız duygusuzlaşmak ya da robotlaşmak değil, duyguların sınıf mücadelesinin önünde bir engel olmasını ortadan kaldırmak olmalıdır.

İki sihirli kelime: tanımak ve yönetmek...

İnsan kendini ne kadar iyi tanırsa, o kadar iyi yönetir. Aynı zamanda karşısındaki kişiyi ne kadar iyi tanırsa o kadar iyi yönetir. Dolayısıyla kadınların öncelikle kendilerini esaslı bir gözlemden geçirerek zayıf yönleriyle birlikte, güçlü yönlerini de ortaya koyması önemlidir. Bunları açık yüreklilikle kolektifle, çevresiyle paylaşması kişiliğinin güçlenmesine ve kendine olan güveninin artmasına yol açacaktır. Bu açıklık aynı zamanda kişinin sadece kendini tanımasını değil, kendini anlatırken çevresindekileri de tanımasını, bu yolla çevresindekilerin de kendisini tanımasını yolunu açmasını sağlayacaktır. Burada kişinin bunları yapmasını sağlayacak olan öz motivasyonu oldukça önemlidir. Bu motivasyonu sağlayacak olan da kişinin hem kendinden hem de yanındakilerden sorumlu olduğunun bilincine varmış olmasıdır. Başkalarının duygularını anlamak, dünyalarına girebilmek, onların baktıkları açıdan dünyaya bakabilmek... İşte buna “empati” diyorlar. Bir kadın olarak ne kadar çok kişiye “empati” yapmak zorundayız. Analığın ve toplumun kadına biçtiği rolün getirdiği sorumluluklar kadınların daha çok empati yapmasını, dolayısıyla daha duyarlı olmasını beraberinde getirmiştir.

“Duygu ile düşünce arasında kuvvetli bir bağ vardır”, “Duyguların öğrenmedeki rolü çok büyüktür. Duygular dikkat etmemizi sağlar. Dikkat, anlamamızı, öğrenmemizi, hafızada tutmamızı sağlar” diyen davranış bilimcilerin söylediğinden bizim sınıf mücadelesine almamız ve uygulamamız gereken yöntemler olmalıdır. Dolayısıyla binlerce yıllık burjuva kültürün ve bilgi birikiminin yarattıklarından özgürlüğe yürünecek yolun yaklaşım tarzlarını süzecek ve uygulayacak olan bizleriz. Burjuvazi, bugün yarattığı ve sürekli ürettiği mutsuzluğun farkındadır, çıksızlığa mahkum ettiği kadınlara çözüm olarak “daha fazla para harcayacakları” öneriler sunmaktadır, bizse yapılan bilimsel araştırmalardan, elde edilen verilerden marksizm’in o büyük aydınlığıyla kendimizi sürekli yenilemek ve geliştirmek zorunda olduğumuzu akıldan çı-

kartmamalıyız.

“Sınıf mücadelesi zorludur, ama insan iradesi tüm zorlukları aşacak güçtedir” demek, “bedel ödeme”den önce kolay, sonrasında ise “zor” geliyorsa, sadece gelmekle kalmıyor, bizi mücadeleden uzak tutuyorsa, burada bilimin duygulara yenilmesi sözkonusudur. Kolay mıdır gencecik bir bedeni, bir oğulu, bir kızı, bir sevdiğini toprağın koynuna vermek? Kolay mıdır birlikte nice güzellikleri paylaştığın yoldaşınla birlikte asla birlikte olamayacağını kabullenmek? Hapishaneler, ölümler, işkenceler, ayrılıklar, sürgünler... Bunlar insanoğlunun çekebileceği en büyük sıkıntılardır, ama aynı zamanda mücadele insana yaşanabilecek en büyük güzellikleri de yaşatandır. Toprağa düşen tüm devrim şehitleri için söylenen bir söz vardır: “Mutlu yaşadı, mutlu öldü.” Düşündüğüyle yaptığı arasındaki uyumu yakalamak insanoğluna mutluluğun ve tutarlılığın kapısını aralar, oysa başka türlü düşünüp başka türlü yaşamak tükenişe giden yolun başlangıcıdır. Duygusallıklarıyla tanıyan pek çok kadın yoldaşımız, hem bu duyguları yoğun bir şekilde yaşamışlar hem de yaşamak istediklerinden geri durmamışlardır. Onları militanlaş-

trıran, çelikleştiren sebeplerden biri de budur; hedefe kilitlenmek. Devrimcilerin, komünistlerin insanoğlu için herşeyin en iyisini en güzelini isterken duygularını en yoğun şekilde yaşamaması mümkün müdür? Belirleyici olan duyguların nereye hizmet ettiği. Belirleyici olan duyguların olanca çıplaklığıyla kolektifle paylaşmaktır, “bu hoş gitmez”, “bunun bilinmesi daha iyi olur” türü yaklaşımlar bizi yalnızlığa itecektir. Kuşkusuz bu açıklığın sağlanmasında tüm yoldaşların “her bireyin ayrı bir dünya” olduğunu görerek, kestirip atmacı değil çözümleyici bir yaklaşım tarzı takınması çözümde belirleyici olacaktır.

“Ben insanım, insana özgü olan hiçbir şey bana yabancı değil” diyen Engels’in yaklaşımına paralel, şunu bilmemiz gereklidir; kendi duygularımızdan veya diğer insanların duygularından ne kadar az korkarsak, duygusal durumlarda ve duygularımızla o kadar rahat başa çıkabiliriz. Duygusal zeka ve bilimsel bilgi işte bunu sağlamaktadır. Başkalarının duygularını anlamada ne kadar hakimsek, onların duygularından korkmamıza da o kadar gerek kalmaz. Bu nedenle duygu dünyamızı iyi öğrenip tanımak gereklidir, çünkü bunlar bizim hayatımızın ayrılmaz parçasıdır. Geride bıraktığımız tarih, nice devrimci komünist kadının ayak izlerinden yürüyerek tüm duyguları yaşayarak ama en çok da öfkemizi kuşanarak yeni direniş halkaları ekleme sorumluluğunu bizim omuzumuza yüklemiştir.

Erzincan Tunceliler Derneği'nden Tiyatro organizasyonu

7 Mayıs Pazar günü il Müftülük Konferans Salonu'nda Erzincan Tunceliler Derneği'nin organize ettiği ve Seyr-i Mesel Grubunun sergilediği Saye Moro (Şahmaran) isimli tiyatro gösterimi yapıldı. Çok sayıda izleyicinin doldurduğu konferans salonundaki tiyatro gösterimi kitle tarafından ilgiyle izlendi. İki saat kadar süren tiyatro gösteriminden sonra, kitle dağılırken gazetemizin dağıtımını ve 18 Mayıs'ta yapacağımız anma için kart satışı yapıldı.

Ayrıca Seyr-i Mesel Tiyatro Grubu ile kısa bir söyleşi yaptık.

- Öncelikle tiyatro grubunuz hakkında bilgi alabilir miyiz?

Seyr-i Mesel; Merkezimiz İstanbul-Taksim'de bulunuyor. 2001 yılında Türk-Kürt (Zaza-Kırmancı)-Arap-Laz milliyetlerinden 17 kişilik bir kadro ile kuruldu. Grubumuzun içinde 91'den beri tiyatro yapan insanlar var ve bu insanlar daha önceleri de birlikte çalışma yürütüyordu. Taksim'de 100 kişilik bir salonumuz var. Her hafta sonu programlar yapıyoruz. Bunun haricinde 14 kursiyerimize sinema atölyesi, eğitim çalışmaları, tiyatro ve gitar kursu veriyoruz. Yıl içerisinde birçok kez turnelere çıkarak

halkımızla buluşuyoruz. Erzincan'dan sonra Tunceli-Hozat'a geçeceğiz.

- Seyr-i Mesel'in kurulma amacı nedir? Tiyatronuzun özgünlüğünden ve seçtiğiniz eserlerin özelliklerinden bahsedermisiniz?

- Biz Kürt tiyatrosu yapıyoruz. Öncelikli amacımız Kürt tiyatrosuna ait öz-

gün eserler yaratabilmek. Yok sayılan, asimilasyon çalışmaları ile yok edilmeye çalışılan bir halkın dilini-kültürünü-yaşam felsefesini yeniden tiyatro aracılığı ile varedilebilir, güçlendirmek amacındayız. Bizler, kaynaklarımızı halkımızın bağrından, Anadolu topraklarındaki ma-

sallardan, dengbejlerden, mitolojik söylencelerden alıyoruz. Ve kültürel öğelerin ön planda olduğu edebi eserlere öncelik tanıyoruz. Kültürü ne kadar kazarsanız kazanmaz, verim alabiliyorsunuz. Yeter ki emek vermekten kaçınmayın.

- Erzincan'da ilk defa Kürtçe (Zazaca) bir oyun sergilendi. Buradaki kitlelerin tiyatroya ilgisi-karşılıklı etkileşimi nasıldı?

- Tiyatronun halk üzerindeki etkisi önemli bizce. Burada önemli olan etkileşimdi. Kitleden biz bunu aldık. Genele baktığımızda bu topraklarda tiyatroya gizli bir açlık var. Halk unutmuş, hissetmiyor ve istemiyor, sen dürtükleyerek hissettiriyorsun bu açlığı. Halktan derlediğini halka sunmak, öz bu. İnsanlar kendi masallarını, tiyatro sanatı ile yeniden canlı canlı tanıyorlar-dinliyorlar. Burada da görüldüğü gibi oyunu izlediğinde kendine dönüyor. En azından kendine tekrar soruyor. Birşeyi düz, doğru anlatmak yerine dolaylı yollarla anlatmak daha etkileyici olabiliyor.

- Kendinize özgü tiyatro eserleriniz var mı?

- Dediğimiz gibi tüm kaynaklarımız, yapıtlarımız halkımızın kültürel öğelerinden geliyor. Bizler sadece derliyoruz, yani oyunlaştırarak tiyatroya aktarıyoruz. Örneğin, oynadığımız Saye Moro (Şahmaran) Hozat'tan Mırsaye Süleyman tarafından yazılmış, ondan alınarak derlenmiş, özüne, yazımına ve diline karışılmamıştır.

- Qal ü Qır (Zazaca-Kırmancı)

- Seva Periyar (Kürtçe)

- Kemero Bask (Zazaca)

- Mesela Ne Kadar Ozağ (Türkçe-Kürtçe) gibi birçok oyunumuz var. Bunlar da aynı tarzda oluşturuldu.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Dilin yoksa, yok olmuşsa birçok şeyini yitirmişsindir diye düşünüyoruz. Anadolu halkları (özellikle Kürt halkı) bu gerçekle onlarca yıllardır yüz yüze. Bizler sanatsal faaliyetlerimiz (tiyatro vb.) ile üzerimize düşenleri yapmaya çalışıyoruz. Halkımızdan alıp halkımıza veriyoruz. Bizler için kendi dilimizde üretebilmek, yaşayabilmek ve yaşatabilmek çok önemli. Teşekkürler.

(Erzincan)

Geleneksel

Umudu Tohumca Büyüteceğiz PİKNİĞİNDE BULUŞALIM!

PROGRAM

- * Grup Şiar
- * Suavi
- * Hilmi Yarayıcı
- * Gökhan Birben
- * Koma Çiya
- * Hasan Sağlam

- * Hasan Karayol-
- Mustafa Karaçeper
- * Şair Ruhan Mavruk
- * Gulasor Halk
- Oyunları Ekibi
- * Barbara Halk Sahnesi
- * Konuşmacılar

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

İrtibat Tel: 0212 643 22

33-521 34 30 Kartal:

0216 306 16 02

Dağların uslanmaz çocuğuna...

Giresun'da 21 Mayıs 2003'te çıkan çatışmada Bülent Ertürk'le birlikte şehit düşen Murat Arıcak'ın anısına...

Devrim için kendini ortaya koyan, düşmanın üzerine tereddütsüz giden ve toprağa bir tohum gibi düşen her yoldaş anılmaya, anlatılmaya layıktır. Erdemlerinden, özverilerinden ardıllarının öğrenmeye hakkı vardır.

Murat (Duran) beni en çok etkileyen yoldaşlardan biriydi. Kucaklayışı, içine gömercesine sıkı sıkı sarılışı beni çok etkilerdi. Bu öyle bir kucaklayıştı ki, tarif edilmesi, anlatılması zor bir duygudur. Ona bunu yaşarken söyleyemedim. Söylesem tatlı bir tebessümle "biz yoldaşız" der, kestirmeden düşüncesini belirtirdi. Yoldaşlarını sever, sayardı. Bu öyle sıradan bir sevmeye, saymaya değildi. Candan, içten ve devrimci bir sevmeye, saymaya değildi. Öyle kibirli, kendini beğenmiş, küçük burjuva özellikleri olanları sevmezdi. İç tutarlılığı olan, görevleri aksatmayan, parti ilke ve disiplinine uyanları severdi. Kafasını açan, kendisini aydınlatan, yol gösteren yoldaşlara saygı duyardı. İsterdi ki onlar pratik işlerde koşturmasın, araştırsın, incelesin, yazsın, kendisi pratik işlerde koştur-sun.

1971 Malatya doğumluydu. Mühendislik Fakültesi'nden Maden Mühendisi olarak mezun olmuştu. Partiyi üniversite yıllarında (1993) tanışmıştı. TMLGB'den tanıdığı yoldaşların içten, samimi, cana yakın ilişkilerinden ve siyasi görüşlerinden etkilenmişti. Bu yaşamını tamamen değiştirmişti. Yetiştirdiği çevrenin etkisiyle daha önce BBP'nin gençlik kollarına gidip geliyordu.

İnce, zayıf yapıydı. Çökmüş avutları, uzun burnu ve sakalıyla bir köylü görünümündeydi. Belki de bu yüzden çıkılan köy çalışmalarında köylüler ona yakın dururdu. Çalışkan biriydi, yerinde duramazdı. Özellikle üstüne

aldığı işleri en son sınırına kadar çalışır yerine getirirdi. İşe, kucaklarcasına dört elle sarılır, ne yapar eder bitirirdi. Depolama işinde kan ter içinde kalır, küreği, kazmayı elden bırakmazdı. Zamana oynardı. Odun toplar, su getirir, sökülük diker, nöbet tutar, devriye çıkardı.

Gerillada kitap-kırtasiye işlerinden sorumluydu. Kim ne kitap ister, kim ne kırtasiye ihtiyacı duyar Murat'tan alırdı. Kitapları korumayan, kalem, defter yitirenler ondan şiddetli bir eleştiri alırdı. Eleştiri, uzun konuşmalar biçiminde olurdu. Dikkat çekmek istediği yerlerde durur, sesini gürleştirir, cümleleri tane tane söyler ve oku hedefe atardı. Bu sadece kalem, kitap için değil, günlük yaşamın düzenlenişinde, alınan görevlerin yerine getirilişinde de böyleydi. Kim disiplinsizlik yapmış, kim verilen görevi yapmamış o Murat'la karşı karşıya geldiğinde eleştiri alırdı.

1995 yılında legal alanda çalışmaya başlamıştı. Murat o dönem tecrübesizdi. Ama bunu hiç dert edinmez, tecrübeli yoldaşları izler, onlardan öğrenirdi.

Gözaltında kayıpların, işkencelerin, katliamların olduğu dönemdi. 1995 kışında dört ay hapis yattı. Burada yoldaşlarından öğrendi, güç aldı. Çıktıktan sonra mücadeleye başka alanda devam etmek istedi. Ama olmadı, işler ters gitti, partiyle bir süre sağlıklı ilişki kuramadı. Yılmadı, karamsarlığa kapılmadı, köşesine çekilmedi, sabırla bekledi.

Çeşitli işlerde çalıştı. Yaşamını mütevası ve sade bir şekilde sürdürdü. Masraftan kaçındı. Bu yüzden ev tutmadı, çalıştığı işlerin depo, bodrum gibi yerlerinde kaldı.

İçten ve samimi duruşu güven vericiydi. Bu yüzden çalıştığı yerlerde iş sahipleri ona tereddütsüz dükkkanı teslim ederlerdi. İşini tam ve eksiksiz yapardı. Kaytarmak, yan yatmak nedir bilmez, kendi işiymiş gibi çalışırdı. Bu özelliği onu parti faaliyetlerini daha ısrarlı yapmaya itiyordu. Bir keresinde bir eylem için randevulaştığı yoldaş randevuya gelmeyince gerisin geri dönmemiş, eylemi tek başına yapmıştı. Koyduğu bomba patlamamış, uğraşlar da netice vermemişti. Bakmış olacak gibi değil eylemi molotof kullanarak gerçekleştirmişti.

Bir gün yanına uğrayan bir yoldaş, "sen artık çalışmamalısın" demişti. Murat şaşkın bir şekilde "nasıl yani?" demiş, yoldaşın ne demek istediğini anlamaya çalışmıştı. Daha sonra yoldaşın, "Parti seni kırsala göndermek istiyor" demesiyle rahatlamış ve çocuklar gibi sevinmişti. 1999 yılında TİKKO'ya katıldı. Kırsalda her yeni başlayan gibi o da zorluk çekti. Yerde yatarken, yürüyüş kolunda yürür-

ken, devriye çıkarken... Sonra o da alıştı her alışan gibi. Sert doğa koşullarından, düşmanla girdiği çatışmalardan öğrendi, gelişti, çelik gibi bir TİKKO gerillası oldu.

Birkaç kez girdiği çatışmada gruptan ayrı düşmüş, günlerce tek başına dolaşmıştı. En son 2002 yılında Ordu kırsalında düşmanla girilen bir çatışmada gruptan ayrı düşmüş, bu kez bir ay tek başına dolaşmıştı. Bir ay sonra yoldaşlarla buluştuğunda onları kucagina gömer gibi kucaklamış, hasret gözyaşları dökmüştü.

Çatışmalarda gruptan ayrı düşmek, TİKKO savaşçıları için sürpriz bir şey değildir. Birçok yoldaş benzer şeyler yaşamıştır. Bu onların davaya ve partiye bağlılıklarından, Partinin onlara verdiği güçten ileri gelmektedir.

Devrimci yaşamı boyunca, dürüstlükten ve samimiyetten ödün vermedi. Aslında bu onun kişisel özelliğiydi. Devrimci mücadelede bu özelliği daha anlamlı olmuştu. Bu iki özellik partiye, yoldaşlara ve halka olan sadakatiyle perçinleniyor, onu daha güzel kılıyordu.

Murat'tan davaya bağlılık, sadakat, samimiyet öğrendim. Parti, devrim, halk arasındaki bağlar üstüne düşünmeyi öğrendim. Murat'la içten, samimi, dürüst bir insan olmanın erdemlerini öğrendim. Neden "partili" olmak gerekiyordu? Neden "devrim" denen koca bir dava gerekiyordu insana? Neden samimiyet önemliydi, savaşmada ve tartışmada. Neden dürüstlük önemliydi?

İlkelerden ödün vermeden, bireyciliğe düşmeden, kibirliğe ve üst perdeden konuşmaya kapılmadan, ileri, geri demeden yoldaşlarla olmaktan haz duyarak, mutlu olarak yaşad.

Bir yoldaş

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Erdoğan Yalçingil: İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisi olan Yalçingil, 19 Mayıs 1976'da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yayılım ateşi sonucu şehit düştü.

Cihan Çelebi: 1950 Erzincan Tercan Tecer köyü doğumludur. Mecidiyeköy Lisesi'nde okurken tanışır Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle. 27 Mayıs 1980'de Kireçburnu Ömerpepe'de bir kahvehaneyi basan MHP'li faşistlerin üstüne yürür, çıkan çatışmada şehit düşerken "Öcümü alın, mücadeleyi sürdürün" olur son sözü.

Medet Özbadem: Urfa Siverek'lidir. Siverek'te faaliyet yürütür. Siverek Halk-Der'in üyesidir. Tutuklu bulunduğu Diyarbakır 5 No'lu zindanlarında yakalandığı tüberküloz hastalığı bilinçli olarak tedavi edilmemiştir. 20 Mayıs 1983'te bu hastalık nedeniyle yaşamını yitirmiştir.

Palu Şehitleri: Elazığ Palu kırsalında bir TİKKO gerilla birliği 20 Mayıs 1987'de bir ihbar sonucu devlet güçlerince kuşatılır. Uzun süren çatışmanın ardından TKP/ML Genel Sekreteri Kazım Çelik ve Parti üyeleri Hıdır Aykır, Müslüm Emre, Cihan Taş ve Ali Kayadoğan şe-

hit düşer.

Hıdır Aykır, 1953 Dersim Ovacık Kozluca doğumludur. Pek çok askeri eylemde yer alır. Tutsak edildiği Sağmalcılar Hapishanesi'nden bir yoldaş ile birlikte firar eder. TİKKO'nun yiğit komutanlarından biri olarak ölümsüzleşir.

Müslüm Emre, Dersim Merkez Venk köyünde 1952'de doğar. Mücadeleye '80 öncesi katılmıştır.

Cihan Taş, 1959 Hozat Xosan(Uzundal) doğumludur. İstanbul'da Komiser Ali Günaydın'ın ölümü cezalandırılmasında aktif görev almıştır.

Ali Kayadoğan (Kolo-Vedat), 1962 Mazgirt İlan (Balkan) doğumludur. 1977'de mücadeleye katılmıştır. TİKKO'nun komutanlarından biri olarak şehit düşmüştür.

Hasanpaşa Katliamı: 19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da bir evi basan polisler TKP/ML üyesi İsmail Oral ve taraftar Hatice Dilek'i oğlu Özgür Cihan'ın tanıklığında yargısız infazla katlettiler.

İsmail Oral, 1961 İzmit doğumludur. 12 Eylül sonrası 5 yıl tutsaklık yaşadı. 1986'da çıktıktan sonra Marmara Üniversitesi'ne girdi ve gençliğin önderi oldu. TMLGB'yi güçlendirenler arasındaydı. 1989'da tekrar tutsak düştü. Kısa süreli tutsaklığın ardından Parti örgütülüğünün geliştirilmesinde önemli rol oynadı. En büyük

korkusu düşmanın O'nu silahsız yakalamasıydı. Korktuğu oldu ve yargısız infazla katledildi.

Hatice Dilek, 1958 Elazığ Beraj köyü doğumludur. İstanbul Gülsuyu'nda büyüdü. Oğlu Özgür Cihan'ın annesinin evden çıkarken sağ olduğunu söylemesi ve evde tek kurşun izi olmaması katliamın gerçek yüzünü ortaya koyuyordu.

28 Mayıs Şehitleri: 28 Mayıs 1991'de Elazığ Palu'da devlet güçleri ile TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Refik Yaşar (Komiser Memo), Yusuf Ekinci (Doktor Kenan), Yaşar Sağdıç (Adem), Kumriye Cihan (Dilan) isimli gerillalar şehit düşer.

Yusuf Ekinci, Dersim Ovacık Zarık (Yeşilyazı) doğumludur. Sonrasında Bursa'ya yerleşirler. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeyken TMLGB'nin aktif bir militanı olur, daha sonra gerilla olarak yerini alır sınıf mücadelesinin içinde.

Refik Yaşar, Elazığ Maden doğumludur. Ankara'da üniversite öğrencisiyken TMLGB saflarında mücadele yürütür. Gerillaya ilk katıldığı çatışmada gösterdiği cüretli tavır yaşamı boyunca kendini göstermiştir.

Yaşar Sağdıç, 1971 Erzincan Çayırılı Yeşilbük doğumludur. Kardeşi gibi sessiz ve olgundur. Sözüyle değil, yaptıklarıyla ön plana çıkmıştır.

Kumriye Cihan, 1974 Dersim Hozat Bargi-

ni doğumludur. Gerilla faaliyetinde köylü kadınlara ulaşmada büyük katkı sağlamıştır.

Ali Ekber Atmaca: 1963 Sivas Kangal doğumludur. Kürt milliyetindedir. İstanbul'da büyümüştür. Gizlilik sanatının ustasıdır. 12 Eylül sonrası yurtdışına gitmeye karşı çıkar. 1992 yılında görev için gittiği Şavşat'ta yakalanır. 23 Mayıs'ta işkence ile katledilir.

Yıldız Çiçek: 1968 Dersim Merkez Gevrek doğumludur. 1989'da gerillaya katılır. Dağların Kinem'i Artvin'e atanan gerilla birliğinin komutanlarındandır. 1 Haziran 1992'de çıkan çatışmada komutan Kinem şehit düşer ancak gerilla birliği çemberi yarmayı başarır.

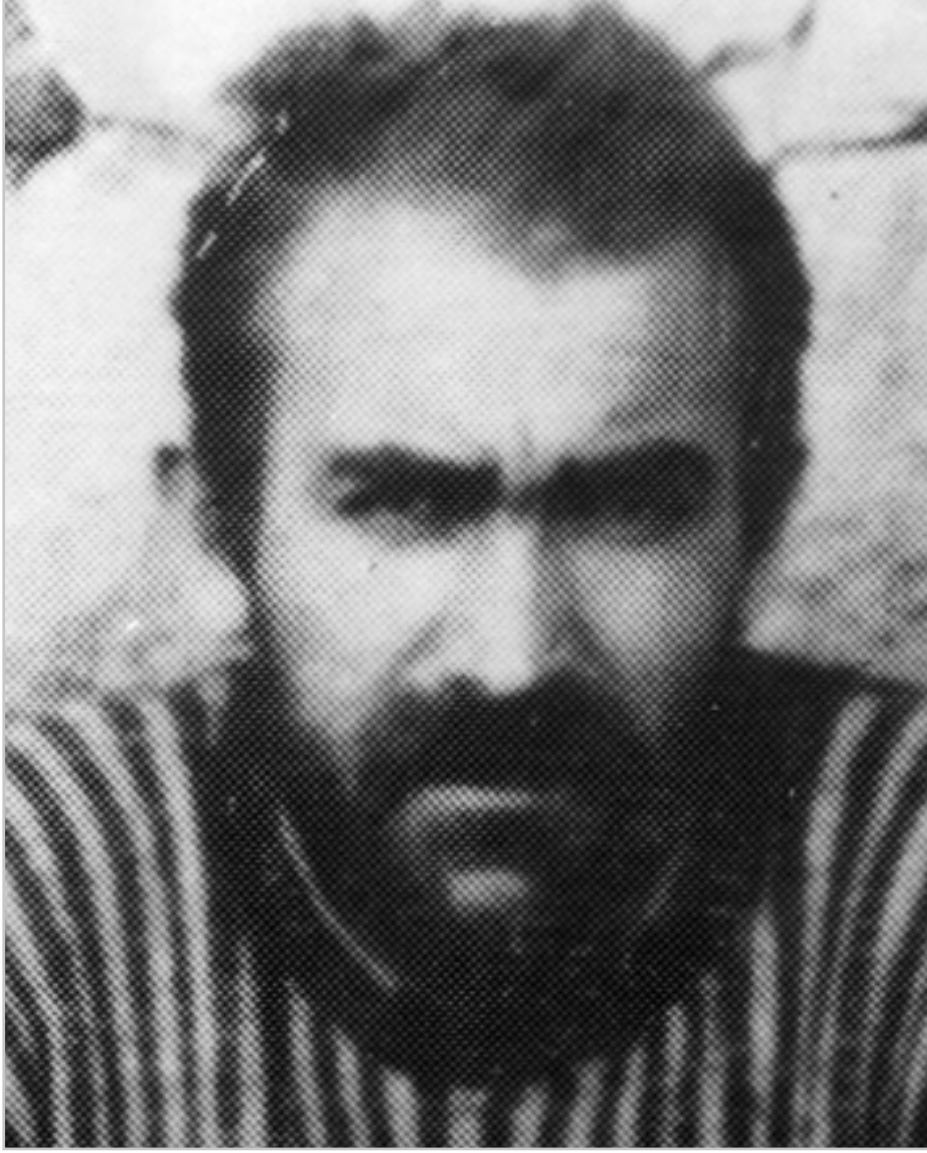
Ölüm Orucu Şehitleri: Okan Külekçi, 23 Mayıs 2002 (TİKB); Uğur Türkmen, 27 Mayıs 2001, (DHKP-C).

Nurhak Şehitleri: Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak dağlarında çıkan çatışmada 31 Mayıs 1971'de devlet güçleri tarafından katledildiler.

Hüseyin Cevahir: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi(THKP-C) önderlerinden Hüseyin Cevahir 30 Mayıs 1971'de polis takimini atlatmaya çalışırken Maltepe'de girdikleri eve düzenlenen saldırıda 23 kurşunla vurularak öldürüldü.

Zor dönemlerin devrimcisi: Kazım Çelik

20 Mayıs 1987'de Elazığ Palu'da TKP/ML TİKKO gerillaları ile devlet güçleri ile çıkan çatışmada ölümsüzleşen TKP/ML'nin 3. Genel Sekreteri Kazım Çelik'in, zor dönemlerin yiğit komünist önderinin anısına...

özellikleriydi.

Kolay ya da zor hiçbir görevden kaçmaması onun bir başka öne çıkan özelliği idi. Görev, alan vb. seçmeyi sevmezdi. Böyle bir seçmeciliğin ideolojik bir zayıflık olduğunu ve onun dışavurumunun olduğu bilinciyle hareket ederdi. Her kadro ve militan yetenek ve daha verimli olabileceği bir göreve özenbilirdi. Ancak buna rağmen parti ve mücadelenin ihtiyacı nerede ise oraya verilmesi her türlü işe hazır olması gerektiğinin bilincini taşıması gerekir. Kazım yoldaş böyle bu düşünceyle şekillenmiş olarak parti ve mücadelenin hiçbir görevinden uzak durmadı. Faaliyet süresince birkaç defa polislin eline geçti, her seferinde sınıf bilinci ve kinle direndi. Komünist bir kararlılıkla davaya sadık kaldı.

Kazım yoldaş en son Proletarya Partisi'nin 2. Konferansı döneminde, alt konferanstan sonra esir düştü. Sahte kimliği üzerine diretti ve düşman bir şey çıkaramadı, bırakmak zorunda kaldı.

O sürede biten Merkezi Konferans'ta 2. MK'ya seçildi. 1981 yazında peşpeşe alınan ağır kayıplardan sonra Kazım yoldaşın sorumlulukları daha da ağırlaşıyordu. Kayıplardan sonra SB'de yer aldı. Ve 82 baharında MK'yı güçlendirmeden sonra oluşturulan askeri komisyon sekreterliğine getirildi. 83'teki kayıplardan sonra Parti Genel Sekreterliğini üstlenmek durumunda kaldı. 87 20 Mayıs'ında şehit olana kadar da bu görevini sürdürdü.

Kazım yoldaş Askeri Faşist Cunta dönemi ve onun terörünün bütün hızıyla sürdüğü çok zor bir süreçte Partinin en ağır bir görevini üstleniyordu. Ama o bundan hiçbir zaman en ufak bir şekilde yakınmadı.

12 Eylül açık faşist diktatörlüğünün bütün kitleler üzerinde azgın terör estirdiği, tabii en başta devrimci ve komünist harekete karşı çok yönlü saldırılar yönelttiği, devrimci saflarda özellikle küçük burjuva kökenlerden gelen ideolojik olarak zayıf, kararsız, sallantılı, çürümüş vb. öğelerin safları hızla terkettiği veya düşmanın eline düşmesiyle Partiye kitlelere ağır zararlar verdiği, böylece partinin kan kaybettiği, hareket alanının daraldığı güvensizliklerin geliştiği kitle hareketlerinden düşüş olup, devrimci hareketin ve duru-

mun gerilediği, bütün devrimci hareketlerin tasfiyecilik sürecine girdiği, saflarımızda da geliştiği (buna dünyada devrimci durumun gerileme süreci de eklenirse) Partinin ağır sarsıntılar yaşadığı bir koşulda bu görevi üstlendi.

Bu koşullarda kırsal alanı ve gerilla faaliyetini terk etmedi. Kaptanların, hele hele en zor süreçte geminin dümeninin başında olması ve sıkı sıkıya sarılması gerektiğinin bilincindeydi, Parti önderliğinin kadrolarını özellikle o zor koşullarda kırsal alanlarda örgütün başında ve silahlı mücadele içinde korunabileceği onun içinden geliştirilebileceğinde ısrar ediyordu.

Ağır koşullarda kayıpların, yenilgilerin alındığı dönemlerdi. O bu koşullarda sağlamlığını, tutarlılığını ve kararlılığını gösterdi. Partiye önderlik etmeye, yaralarını sarmaya çalışıyordu.

Her kadro da öne çıkan bazı yönler olur, yukarıda belirtilen yönleri, dava ve parti insanı olması, olağanüstü samimi olması, yaşamını her yönüyle adanmasının yanısıra, örgütçü yeteneği, pratik yeteneği ön planda olan bir yoldaş. Bu yetenek kavrayış ve uzun yıllar siyasal mücadele içinde yer almasının getirdiği siyasal deneyimin ürünüydü ve önder kadroda mutlaka aranması gerekeni çekip çevirme yeteneğinden geliyordu. Siyasal uyanıklık ve inisiyatif eksikliğini önemli ölçüde aşmıştı yoldaş.

O dönemin devrimci durumundaki gerileme esasta sürmesine karşın, devrimci hareketin gerilemesine, ağır kayıplar almasına ve düşmanın sistemli askeri operasyonlarına ve sık sık alınan fiziki kayıplara rağmen sınıf mücadelesinde en ufak tereddüt göstermedi. Bu amaçla bulunduğu gerilla birliğinden başka bir alandaki faaliyet ve gerilla birliğini denetlemeye gittiği bir sırada düşmanın satın aldığı ihbarcılarca görülüp sahiplerine bilgi verilmesi sonucu bulunduğu gerilla birliği kuşatılmış uzun bir çatışma sonucu 20 Mayıs 1987'de Palu'da şehit düşmüştür...

Bizlere bıraktığı kavgaya bayrağını ondan örnek almamız gereken yönleri ile kavgamızda yaşatacağız, şehit yoldaşımıza layık olacağız ve olmalıyız. Bu bir tarihi görevdir, boyun borcudur...

Bir yoldaşı

Yaşamını devrime adayan bir dava adamının yaşamını bütün yönleriyle bir yazıda vurgulamak zor olduğundan ancak belli kesitini, belli yönleriyle vurgulayabilirim.

Kazım yoldaş, gençlik yıllarında parti ile tanıştı ve mücadeleye atıldı. Okulda, Çukurova, Ege, İstanbul ve daha sonra Dersim ve çevre iller gibi birçok yerlerde Parti faaliyeti yürüttü. Girdiği her çevrede kısa sürede hem bir gelişme ve canlanma oluyor, hem de buna paralel kendisi de hızla gelişme gösteriyordu. Ağırbaşlılığı ve olgunluğu ile kitleler ve yoldaşları üzerinde derin bir etki bırakıyordu.

Aynı zamanda oldukça alçakgönüllüydü. Yoldaşları ve kitleler içinde bilgiçlik havasına kapılmazdı. Kitlelerden öğrenmeyi küçümsemezdi, tersine öğrenci olmasını biliyordu. **Bilmediği ve ya vakıf olamadığı şeyleri kitlelere sorar, dinler ve sabırla öğrenirdi. Öğrenci olunmadan, öğretmen olunamayacağını yaşamında gösterir ve yetiştirdiği insanlara örnek olmakla kavrattırdı.**

Çalışkanlık ve fedakarlık onun bir başka belirgin özelliği idi. Bu her devrimci ve komünistin vazgeçilmez özelliğidir. Daha önemlisi sınıf bilinçli proletarya davası, Parti, sınıf mücadelesi ve kitlelerin çıkarları karşısında samimiyetin ölçütüdür bu yönler. Yorulmak

bilmeyen bir çalışkanlık göstermesi hem kitlelerin sevgisini, güvenini ve desteğini kazanıyor, hem de yoldaşlarının güvenini kazanıyordu. Bu yönüyle de Parti'yi ve yeni kuşakları eğitiyor, örnek oluyordu.

Koşullara teslim olmak yoktu onda. Zorluklar ve olanaksızlıklar karşısında yakınma-sızlanma yoktu. Hiçbir şeyi istediğimiz gibi, hazır bulamayız. Devrimcilik-komünistlik hazır üzerinde hareket etmek, başkalarından beklemek, emek sömürüsü yapmak değil, **"yokluk"**, olanaksızlık içinde yaratmak, değiştirmek, kazanmak ve yükseltmektir.

Disiplin onun bir başka öne çıkan özelliği idi. Yoldaş sınıfın, partinin, faaliyetlerin ve bir militanın gücü ve başarısının proleter disiplinde yattığının bilincindeydi. Bu disiplin kör, yani bilinçsiz, sadece kuralların ve zorun hissettirildiği oranda süren bir "disiplin" değil, proleter ideolojik birlik üzerinde süren, gönüllü ve bilinçli bir disiplindir. Çelik disiplindir. **Kendisine verilen görevleri ne olursa olsun sıkı disiplin içinde zamanında yerine getirmeye çalışma ruhu içinde hareket ediyordu.**

Yeraltı çalışmasının zorunluluğunun bilinciyle illegaliteye titizlikle önem verme, elinden geldiği kadar yeraltı faaliyetini sağlamaştırma, prensipli çalışma vb. onun başka örnek

AYFER'LE YÜRÜDÜK, DİLEK'LE ZORLUKLARI AŞACAĞIZ!

Dilek yoldaşım, karmakarışık duygular içindeyim ve seni mi anlatayım, sana mı anlatayım bilmiyorum. Taptaze acın varken içimizde, sanırım ikisi birden olacak.

Doğayla ve düşmanla kapışıp, tatlı bir yorgunlukla dönmüştük görevimizden henüz. Gün geceye evriliyordu ve ansızın yakalamıştı haberin bizi. Şehit olduğun haberi bir ateş gibi düştü yüreğimize.

Bir an ellerimiz, dilimiz bağlandı. Merakla, telaşla, inanmak ve inanmamak arasında geçen dakikalarda değişmeyen tek şey gözlerimin önündeki esmer gülümseyişindi. Kabullenmemek ve yok saymak için ne de çok nedenimiz var şehit düşüşünü. Ama o gün orada eyleme gittiğini biliyor oluşumuz bütün iyimser ihtimalleri saf dışı bırakıyor. Gerçeği kabullenmenin ateşli yolu duruyor önümüzde. Artık sensiz yürünecek geleceğe. Nasıl ki sen diğer şehitlerimizle yürüdünse...

Uğursuz bir uğultu gibi yayıldı aramıza, artık sensiz olmanın acısı. Yüreğimize derin bir çizik atarak aramızdan ayrılırken sen, aslında ne de çok yer doldurduğunu tüm yakıcılığıyla hissederek olduk.

Acımızı katlayan, bir yanıyla da, şehit düşüşünün kaza eseri olmasıydı. **Bugüne kadar iyiye ve güzele dair birçok şeyin yanında koca bir acı bıraktın bizlere.** Onu da yaşayacağız iliklerimize kadar. Bu acının onurunu taşıyacak yüreğimiz parça parça olsa da.

Yoldaşım! Çok fazla olmadı aslında seni tanımaya başlayalı. Kısa kısa görüşmeler, uzaktan selamlaşmalar ve birbirimize gönderdiğimiz taşlamalar üzerinden tanıştık. Ve elbette toplantılar, değerlendirmeler ve aktarımlar, gelişen olaylar karşısındaki tavırlarımız üzerinden tanışır olduk. **Aynı ideallerin yarattığı tanıdık bir dünyanın tanıdık insanlarıydık.** Yoldaştık. Çok özel, çok fazla değil, ama çok yoğun yaşamın getirdiği bir tanışıklıktı bu. Sana verilen işi halledip geldiğindeki ferah gülümseyişin tanıdık. Bir ortama dair değerlendirme yaparken gözünden kaçırdığın şeye her hayıflanışın, kendine kızışım ve nerede eksik kaldığıma dair kafa yoruşun tanıdık. Başarılan her görevin, aşılın her eşğin ardından yumruklarını yukarı kaldırıp sevinişin tanıdık. Bu tanışıklık kaynaştırmıştı bizi ta uzaklardan. Bu yüzden uzağımızda değil, daima yakınımdaydın aslında.

"Mücadeleyi büyütme, sorunları küçültebilmek için..."

Partiye ve devrime olan bağlılığın güçlü bir güvene dönüşmüştü. Hem yoldaşlarına olan sevginde hem de kendine her yönelişinde partinin müdahalesine açık oluşunda cisimleşmişti bu bağlılığın. **Partiyle paylaşmadığın, saklında gizli duran hemen hiçbir şey yoktu.** Senin paylaşmaya cesaret ettiğin konuların, onları paylaşmaktaki açıklığın örnek alınması gereken yönlerinden birisiydi. Kimi zaman küçük burjuva gururdan, alınganlıktan, kimi zaman tabu görülen, kimi zaman kapalılığın cazibesine kapılmaktan dolayı Partiye açık olmamak sık sık yaşadığımız örneklerdir. Ne kazandırmıştı bu kapalılıklar bize? Koca bir hiç. Hatta kapalılıktan doğan nice zararları çok acı biçimde çeken yine bizdik, Partimizdi. Öyleyse açıklık ya da kapalılık tercihi, kişinin bir lüksü değil, tam da Partilileşmeyi ne denli isteyip istemediğinin göstergesi olmuyor muydu? Taşıdığımız olumlulukların ve olumsuzluklarımızın tecrübelerini Partiye aktırma kanalıydı kapatıp açtığımız. **Değişmekte ve ilerlemekte Partimize kazandırıp, Partimizden mi kazandıracamız yoksa tersi mi? O kapıyı ne denli açıp zorluyoruz? İşte kapalılığa kendini kaptıran yoldaşlar kendilerine bu soruları ya hiç sormamış ya da cevaplarını almamıştır.** Ama bunlar senin çok uzağındaydı. Partiye bütünleşme çaban, partileşme isteğin çok belirgindi. **"Demek ki sorunlarla birlikte yaşamayı ve onları çözmeyi öğreneceğiz.** Ve unutmayalım ki tek başımıza yaşamıyoruz, kolektifin bir parçasıyız. Sorunların tanımlanmasından çözüme kadar her aşamada kolektiften, yoldaşlardan yardım almak, onlarla birlikte yürümek bizi güç-

lendirecektir. Tek başımıza her sorunu çözemeyebiliriz. Zaten böyle olmazsa kolektifi yeterince hissetmek mümkün olmaz. Biz kolektife aitiz, oradan başka bir yaşamımız yok. Bizim evimiz, ailemiz, her şeyimiz burası. O halde sorunlarımız, zaaflarımız, mutluluklarımız, kederlerimiz her şey ama her şey yoldaşlarla paylaşılmalı. **Mücadeleyi ve mutlulukları büyütebilmek; eksikleri, zaafaları, sorunları, acıları da küçültebilmek -yok etmek- için...** Ama iç çelişkinin belirleyici olduğunu, biz istemediğimiz ve çaba göstermediğimiz sürece taştan civciv çıkamayacağını da unutmadan..." diyerek sorunların kaynağını ve çözüm adresini gösteriyordun. Kendini dayatmak ve aynı yerde saymak yerine zor olanı seçiyordun sen. Kendinle savaşıyordun kıyasıyla. Kendi içindeki savaşı kazandıkça hem kendine hem Partiye güvenin tazeleniyor hem de daha yüksek bir bilinçle yol alıyordun.

Değişime ve değişimin zorunluluğuna inanmak gerekiyordu. Çünkü çok açık ki, bizler değişmeliyiz. Değişerek yenilenmeli ve güçlenmeliyiz. Hepimizin beyinleri düşünmeden almak ve itaat etmek üzere dar bir dünyanın temelleri üzerine kurulmuştu. Açıkçası beyinlerimizin birçok köşesi yosun tutmuştu. Çok yönlü düşünmeyi, iki işi birarada görmeyi, denetlemeyi, sonuç çıkarmayı yeni yeni öğreniyorduk. Sadece algılarıyla yaşayan insan tipini aşım, var olanın her yönünü görüp bir adım sonrasına hazırlanmayı zorunlu kılıyordu savaş pratiği. Kimi zaman kendimize kimi zaman dışımızdaki olgulara tek yanlı, subjektif kalabiliyor, gerçeği yarım yamalak ya da bir yanıyla görüyorduk. Sonrası ya sekterlik, ya liberalizm ya da abartılı yaklaşımlar... Bir de savaş gerçekliğimiz var işte. Savaşta tek yanlılıkla, duygularla, kaygılarla, rahatçılıkla, vurdumduymazlık ya da **"bir şey olmazcılıkla"**, tecrübeleri yadsımakla yani bir bütün öznel yaklaşımlarla alınan yolun sonu hep canlara mal oluyordu. Ama sen yoldaşım, bütün bu aşamalarda Partinin müdahalelerine açıktın. Kendine mutlaka hata payı bırakıyordun. Gerçek olana, bilimsel olana, partili olana güvenin, ona ulaşmak isteği seni hızla gerçeği görmeye itiyordu. Sen öğrenmesini biliyor ve bu tarzıyla da öğretici oluyordun. İşte bu yüzden paylaşımın bir doyumunu vardı.

"Ya içindedir çemberin, ya da dışında..."

Ne kadar öznlü ifade etmişin bir keresinde; "Eğer yaşamımızda duraganlık, coşkusuzluk, kendini tekrar, görevlerimizi layıkıyla yerine geti-

rememe, her başarısızlığa bir bahane bulma eğilimi hakim haldeyse ve biz de artık bu duruma alışmışsak **"çemberin içinde ya da dışında olmak"** meselesini bir kez daha düşünmemiz gerekir. Düşünmemiz gerekir çünkü, bedenimiz ve ruhumuzla bulunduğumuz yerde değilsek kısa vadede görevlerimizi yerine getiremeyiz; uzun vadede ise bu durum bizi tükenişe götürür." **Gelişmenin en sade yolunu keşfetmiştin yoldaşım. Kendi gerçekliğini görmek ve değişim rotasını belirlemek. Bu yüzden Ayferleşmekle yolda çıkanlara yeni bir rota daha çizdin. Dilek gibi olmak; Dileklesmek...**

Ve artık bir kadın komutan bir yoldaştın. Sadece kendisiyle ilgilenilmesi, emek harcanması, yol gösterilmesi gereken bir yoldaş olmanın ötesine geçip, bunları başka yoldaşlar için görev edinecek bir sorumluluğa yükselmiştin. Canlar sana emanet edilecekti artık. Yoldaş canları kurtaracak ve düşmanlarını yakacaktın.

Sorumluluk almak ciddi bir işti. Savaşın yüklediği her sorumluluk özülle kavranmalıydı. Salt yetkiyle, konumla alınan değil, yetkinlikle ve hakkını vererek sorumluluk taşımaktan bahsediyorduk. Her sorumlunun yüreği, yönlendirdiği yoldaşların yüreğinin yanında atmalı, her yoldaşın artısını ve eksisini, ideolojik-politik ve askeri tartının en hassas birimleriyle ölçmeliydi. Her yoldaşın üstünden uçan kurşunların sesini duymalı, her kaygının, her coşkunun, her sarsılmanın, her gerilemenin, her sıçramanın yankısını yüreğinde bulmalıydı. Her düşen yoldaşla ölmeli, her kalan yoldaşla yeniden doğmalıydı. Kendi gücünü, biriminin gücünü, düşmanın gücünü, doğanın gücünü bilmeli, her taktiğe ve her olasılığa, her duruma karşı sarsılmaz bir iradeyle yanıt olmalıydı. İşte sorumluluk almaktan, komutan olmaktan sen bunları anlıyordun. Ve yüreğin bunun ağırlığıyla eziliyor, kıvrılıyor ve bir an önce en iyisi, en yetkini olabilmenin sancısını çekiyordun. **Senin için sorumluluk kabul etmemek seçeneği seçenek olmaktan çokalaki çok olmuştur. Geriye tek bir yol kalıyordu. Seçmek değil, sınıksız sarılmak...**

Sen görev aldığın özel eylem hüccresinin komutanlığına da sınıksız sarılmıştın yoldaşım. Eylemin her adımına, her olasılığına karşı gösterdiğin duyarlılık, en riskli aşamalarda da en önde olmaya itmişti seni. İşte sınıksız sarılmak buydu. Daha nitelikli, daha yetkin bir komutanlığa böyle erişiliyordu ve sen sağlam adımlarla ilerliyordun bu yolda. Ormanın uğultusu ardın sıra kesilip, patikalardan caddelere yürürken komutan yoldaşım, işte bu ağırlığı taşıyordun sen. Adımlarını bu ağırlıkla atıyordun.

Bahar geldi yoldaşım. Tıpkı senin iklimine geldiği gibi. Hani doğanın çıldıran, doğuran, birbirine karışan yeşil canlılığı gibi coşkun bir sürece giriyorduk. Sen herkesten daha hazırdın. Daha sabırsız... Hiçbir şeyin eksik kalmasını istemiyordun. Düşmanla, beklenen ve şimdiden öngörülemeyen zorluklarla kapışmak için tam donanımlı olma çabası en çok sende vardı. Bir an önce görev paylaşacağın yoldaşlarını görmek, görüş alışverişinde bulunmak, teknik hazırlıkları tamamlamak, daha somut daha kısa adımları netleştirmek istiyordun.

Sensiz olmak hiç hesabımızda yoktu. Çünkü sen hesaplarımızın vazgeçilmez militanıydın. Hesapsız kitapsız gelen yokluğun nasıl yarım bıraktı bizleri. Ne kadar zamansız gittin yoldaşım. Onca canlılığımın, coşkunun ve sabırsızlığımın bahardan önce yitişini nasıl kabulleneceğiz? Hangi yağmur söndürecek içimizdeki yangını? Hangi zaman dindirecek içimizdeki çalkantıyı? Bildiğimiz hangi sözü saracağız yaralarımıza? Biliyorum şimdi neler söyleyeceğini. Duygusallığımıza kaşlarını çatacak, şehitlerimize yakışır olanı yapmamızı isteyecektin, bilmemek mümkün mü? Yüreğimizi öfkeyle, irademizi azimle harlayıp yürüyeceğiz diyeceksin. Yaralarımızı sara sara, gerekirse tek başına yürüyeceğiz diyeceksin. Tüm şehitlerimiz katmer katmer acılaşa da içimizde, yürümeye devam edeceğiz diyeceksin. Onlara yaraşır olmanın tek yolunun Parti ve

devrim yolunda duraksamadan yürümek olduğunu söyleyeceksin. Hatta söylemiştin de bir yazında yoldaşlardan birine; "Bu işe başlarken göze alırsız ölümü de ayrılığı da, acıları da. **'İnsana ait olan hiçbir şey bize yabancı değildir'** diyor Engels. İşte tam da bu yüzden yani insan olduğumuz için göze al-sak da zorlanırsız kabullenmekte. Sevdiklerimizden, yoldaşlarımızdan ayrılmak bazen bir daha hiç görememek... Kor kor yansa da yüreğimiz, acılarımızı olması gerektiği kadar taşıyıp gömeriz sonra olması gereken yere, devam ederiz yolumuza." Ve sonra da sormuştun; **"Öyle olmasa sürekliliği olabilir miydi, gelişebilir miydi 'büyük insanlık'?"** Biliyorum yoldaşım bunları. İnanıyorum da. Ama ne söylene ne yapılsa da esmer güleç yüzün ince bir sızıyla gözlerimizin önüne gidip geliyor işte. Bir yanımız mateminde kalıyor. Bir yanımız hep aramızda olmanı istiyor. Bir yanımız gitmiş olmana ayak diriyor, inanmak istemiyor. Bir yanımız gözlerimizi buğulandırıp, ciğerlerimizi yakıyor. Acılardan kaçılmıyor işte yoldaşım. Acılarımızdan kaçarak değil, acıları son demine kadar yaşayarak yürümek de bize kalıyor. Şairin de dediği gibi;

"Ve kederi de yaşamalısın, namusluca, bütün benliğine

Çünkü acılar da, sevinçler gibi olgunlaştırır insanı

Kanın karışmalı hayatın büyük dolaşımına

Dolaşmalı damarlarında hayatın sonsuz taze kanı" diyerek, yaşayarak ve elbette savaşarak yaralarımıza kabuk bağlayacağız.

Biz de öyle yapacağız elbet Dilek yoldaşım. Bu bahar savaşta sensiz olsak da, yolumuzda nice Dilekler filiz verecek, nice yoldaşımız ardın sıra senden güç alacak. Bunu da biliyorsun değil mi? Militan kişiliğine kolayca ulaşamayacak. Senin yüreğinde çektiğin sızılar bir bir yaşanacak onların yüreğinde. Senden öğrenerek, seni anlayarak daha hızlı daha güçlü tırmanacaklar senin yokuşunu. Ve ansızın sonsuzluğa kanat çırparak aramızda bıraktığın boşluk böyle dola-cak. Partiye ve devrime katkıda senin adında

bir yol olacak. Dilekleşmenin yolunda nice Partizan boy verecek. Bizler sızımızı öfkeyle, gülüşünü bombalarımızla düşman üzerine yağdırmaktan bir an geri durmayacağız. Zamansız patlayan bombanı hedefiyle buluşturacağız. Tarihe şerhimiz olsun.

Dilek yoldaş Partiye inanmanın, Partinin ihtiyaçlarına yanıt olmanın bitmez tükenmez enerjisidir!

Dilek yoldaş düşmana karşı netliğin, Partiye bağlılığın adıdır!

Dilek yoldaş savaşı yükseltmenin, düşmandan hesap sormanın militan çağrısıdır!

Bir gerilla yoldaşı

Perihan (Dilek) Polat'ın hesabı soruldu!

11 Mayıs 2006 günü Ordu'da bulunan MHP, BBP ve Ülkü Ocaklarına konulan bombaların patlaması sonucu devlet büyük bir acizlik ve çaresizlikle güvenlik önlemlerini arttırmakla yetinmiştir. Elimize e-mail yoluyla ulaşan **TKP/ML TIKKO Karadeniz Bölge Komitesi** imzalı açıklamada **"Bombalamaların Dilek Polat yoldaşın şehit düşmesi ve ardından yapılan linç girişiminin hesabının sorulması amacıyla yapıldığı"** belirtilmiştir.

Bilindiği gibi 7 Nisan 2006 günü Ordu'da elindeki bombanın kazayla patlaması sonucu TKP/ML TIKKO'nun yiğit militanı **Dilek Polat** şehit düşmüştü. Patlamanın ardından çevrede toplanan ülkücü faşistler, yaralıların taşındığı ambulanslardan birinin yolunu kesmiş, yolunu kesmek istemiş ve yine Dilek Polat yoldaşın cenazesinin taşındığı ambulansa saldırmıştır. Bombanın kazayla camide patlamasının ardından devlet yaptığı açıklamada, hedefin Polis Haftası vesilesiyle **"şehit"** polisler için mevlit okutulacak cami olduğu açıklamasında bulunarak **"faciadan son anda dönüldüğü"** gibi ifadeler kullanmış ve Dilek Polat'ın **"canlı bomba"** olduğunu iddia etmişti.

"Şehitlere verilmiş sözümüzdür; er ya da geç hesaplarını sorduk, sormaya da devam edeceğiz!" şeklinde başlayan bildiri devrim mücadelesinin şehitlerimizin omuzlarından yükseleceğine vurgu yapılarak **"çünkü onlar sömürsüz, insanca yaşamının mümkün olduğu özgür bir toplumun güçlü**

bir teminatı olarak ölümsüzleşmişlerdir. Bu yüzden şehit yoldaşlarımızın taşıdıkları umutları, cüret ve cesaretleri onlara layık biçimde daha ileri taşımak bir devrim görevidir. Partimiz **TKP/ML**, Türkiye halkının devrim umudunu bu kez, şehit düşen Dilek Polat yoldaşımızın hesabını sormaya yöne-

lik eylemlerle bir adım daha ileri taşınmasını bilmiştir" denilmektedir.

Bildiri şöyle devam ediyor; **"11 Mayıs 2006 tarihinde faşist TC devletinin sivil faşist odaklarını eş zamanlı patlayan bombalarımızla sarstık. Eşgüdümlü olarak MHP Ordu İl Teşkilatı, MHP'ye bağlı Ülkü Ocakları Derneği ile BBP İl Teşkilatı TKP/ML TIKKO-KBK'ya bağlı militanlarımızca bombalanmıştır.** Patlamalar sonrası ağır maddi hasar gerçekleşirken, üç kişi hafif yaralanmıştır. MHP İl Binası'na İl Başkanlığı toplantısı sırasında bırakılan bombanın erken fark edilmesi sonucu Ordu ilinin sivil faşist-

lerinin elebaşları imha olmaktan şans eseri kurtulmuşlardır. Ancak partimiz TKP/ML'nin hesap soruculuğu ve ısrarı karşısında bu şanslarının daha fazla hükmü olmayacağını şimdiden bildiriyoruz. Yine BBP binasına konan bomba etkili bir bomba olmasından kaynaklı binayı yıkmakla birlikte bir simit fırınına da zarar vermiştir. Hedeflerimiz arasında simit fırını yoktur, hedefimiz BBP'dir, bomba BBP binasına konmuştur."

Bildiri **"Partimiz TKP/ML devrim yolunda, şehitlerimizden devralınan görevlerin başında, söylediklerini yapmıştır ve yapmaya da devam edeceğini tüm halkımıza bildirir. Cenazeye bile saldıracak kadar insanlıktan çıkmış, faşist gürühtan bombalarımızla hesap sorduk. Dün Dilek Polat yoldaşın Kadıfaklı şehitlerinin hesabını yine Kadıvakkı'nda yoldaşların yarım bıraktığı görevleri tamamlayarak sormuşsa bugün Dilek yoldaşın yarım bıraktığı görevi tamamlayarak Dilek yoldaşın hesabını sorduk"** şeklinde sona eriyor.

Hedefi bulan eylemlerde açıklama yapmaktan kaçınan devlet Erzincan'ın Ulular Beldesi'nde işbirlikçi muhtara yönelik yapılan eylemde ise 4 çocuğun ölmesini fırsat bilerek **"çocuk katilleri"** açıklamasında bulunmuştur. 14 Mayıs tarihli Cumhuriyet gazetesinin manşetten verdiği **"Çocukları Öldürdüler!"** başlıklı haberde Erzincan Valisi **Ali Güngör**'ün açıklamalarına geniş yer vermiştir. Vali yaptığı açıklamada **"... daha önceleri TKP/ML TIKKO terör örgütüne ey-**

lemlerde kullanılan düzeneklerle aynı özellikler taşıdığı tespit edilmiştir. Çocuklara yönelik bu menfur terör saldırısı, teröristlerin artık çocuk yaşlı demeden tüm vatandaşları hedef aldıklarının en önemli göstergesidir" şeklinde açıklamalarda bulunmuştur. Hedefin çocuklar olmadığı/olamayacağını kendileri de çok iyi bilmelerine rağmen, gerçeği çarpıtmak ve halkı devrimcilere karşı kışkırtmak için bu tarz açıklamalar yapmaktadırlar.

Daha önce basında çıkan haberlerde ve yine bizzat kendilerinin yaptığı açıklamalarda **"muhtarın devletle olan ilişkilerinden kaynaklı tehdit edildiği"** sözlerini sarf etmişlerdir.

Halk için, halkın çıkarları için savaşanların, halka zarar vermeyeceğini ve halkı hedeflemeyeceğini emekçi halkımız kadar devlet de çok iyi bilmektedir. **"Çocuk katili"** vb. söylemlerle bu gerçeği özünü karartmaya çalışmaktadırlar. Yoksul ve emekçi Ulular halkının hiçbir şekilde hedef alınmayacağı Proletarya Partisi'nin bugüne kadar gerçekleştirdiği eylemlerden açıktır. 34 yıllık tarihi boyunca halkı hedefleyen tek bir eylemi bulunmayan ve bu tarzda eylemleri eleştiren Proletarya Partisi'nin çocukları hedeflemesi gibi bir durum söz konusu olamaz.

Çocukları katledenin kendileri olduğu gerçeği halkımız tarafından bilinmektedir. Diyarbakır olaylarında 3 yaşında ve 11 yaşındaki çocukların üzerine kurşun sıkarak öldürenlerin kim olduğu açık değil midir? Öyleyse sormak gerekir **"çocuk, yaşlı ayrımı yapmayan terörist"** devlet değil midir?

İşçi-köylü'den

Tüm Gerici Yasalar
Alanlarda, Zaptedilerek Boşa Çıkartılır!

Geçtiğimiz hafta ülkemizde yaşanan bir dizi gelişme, genel olarak dünya ve ülke gündemi ve yaşanan önceki gelişmelerle birlikte ele alındığında daha anlaşılır olmaktadır. Diyarbakır olaylarının ardından başbakan R. T. Erdoğan'ın ilk kez yaptığı Diyarbakır ziyareti ve bununla bağlantılı olarak Şemdinli oyununda bir perdenin daha sergilenmesi, ülkemiz açısından değerlendirilmesi gereken önemli gelişmelerdir. Olayla ilgili toplumsal muhalefetin oldukça zayıflaması sonucunda tam anlamı ile bir oldu bittiye getirilmeye çalışılan Şemdinli davası faillerinden Tanju Çavuş'un Ardahan'da bir köylüyü döverken sarfettiği "orada adam öldürdüm, devlet bana ne yaptı ki? Burada da öldürürüm, bana ne yapacak?" sözleri aslında tek başına Şemdinli olayının asıl faillerini ortaya sermeye yetmektedir. Şemdinli davasının 4 Mayıs'ta Van'da başlayan duruşması bir kez daha olayın üzerinin örtülmeye çalışıldığını, suçluların aklanacağını ispatı olmuştur. Dava sonucunda yargılananlardan birkaç kişiye göstermelik cezaların verilmesi ise adaletin yerini bulduğu/bulacağı kanısına asla yol açmamalıdır. Çünkü bu dava özgülünde aklanmaya çalışılan tek tek kişilerden ziyade devletin kendisidir. Zira bu, daha öncede çeşitli örneklerini yaşadığımız bir durumdur. Meselenin üstü ustaca örtüldükten, toplumsal muhalefet iyice uyutulduktan sonra göstermelik cezaları alanların dahi, nasıl özgürlüklerine kavuştuklarını hepimiz örnekleri ile hatırlarız. Daha bundan kısa bir süre önce

Gazi olaylarında halkın üzerine kurşun sıkılan polislerden birinin Rize'de görevini layıkıyla yerine getirdiği haberleri yayınlanmadı mı tüm gazetelerde?

Şemdinli davasında sahnelenen bu komedinin ardından bölge açısından oldukça önemli bir diğer gelişmede Erdoğan'ın Diyarbakır ziyareti oldu. Erdoğan'ın Diyarbakır ziyaretinde ifade ettikleri bir önceki ziyareti ile benzerlikler taşıyor aslında. Daha önceki ziyaretinde de Kürt sorununun varlığını "kabul eden" Erdoğan, bu ziyaretinde ise "her ülkede geçmişte hatalar yapılmıştır. Her ülke geçmişinde zor günler yaşamıştır. Hataları yok saymak büyük devletlere asla yakışmaz" diyerek kendince devletin büyüklüğünün altını çizmiş, onlarca yıllık inkarın, asimile çabalarının, katliamların, sürgünlerin açıklamasını yapmıştır. Ancak şurası kesin ki, bu yalan ve sahtekarlık kokan açıklamalar Kürt halkı nezdinde gülünç olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır. Çünkü Erdoğan'ın hata derken kastettiği bizzat kendisinin yaptığı "Güvenlik güçlerimiz kadın da olsa çocuk da olsa, kim olursa olsun terörün maşaları haline gelmişse gerekli müdahale neyse onu yapacaktır" açıklamasıyla adeta "vur" emrini vermesinin ardından Diyarbakır'da 11 kişinin katledilmesinden başka bir şey değildir. Üstelik Erdoğan "Esnafla iş adamıyla sivil toplum örgütleriyle Diyarbakır sıkıntılı günler yaşadı. Ancak Diyarbakır asla taviz vermedi. Özellikle bir şey var ki; beni derinden etkiledi. Çocuklarımızın istismar edilmiş olması. Bunun altını çizerek

söylüyorum. Bunu da halen 'terör' destekli olarak çalışanlar istismar ediyor. Erdoğan çocuklara karşı. Erdoğan'ın çocukları sevdiği kadar başka bir siyasinin sevmesi mümkün değildir. Çocuğu bu şekilde medyada sevenler, çocuk sevgisinden nasipsiz olanlardır. Onlar annelik babalık duygusunu yaşamayanlardır. 6 yaşında, 7 yaşında, 8 yaşında, 9 yaşında, 10 yaşındaki çocuğu bu tür eylemlerin içine itenler, hiçbir zaman çocuklarına şefkatle yaklaşmazlar, yaklaşımı içinde olamazlar. Çocuklarımızı kullanmaya kalkanlar, yine bizim çocuklarımızı hedef seçtiler. Onları bombaladılar. Çocuklarımızın başına gelenler ne kadar üzdüyse o kadar da endişelendirmiştir. Hepimiz üzerimize düşeni yaparak çocuklarımıza sahip çıkmak zorundayız" sözleri ile evlatlarını yitiren Diyarbakırlılara akıl vermekten de geri durmadı.

Yine önemli bir diğer gelişme de Terörle Mücadele Yasası'nın devletin gündemine girmesidir. Uzunca bir zamandır tartışılan ve gündeme gelmesi beklenen TMY Tasarısı geçtiğimiz hafta Meclis'te görüşülmeye başlandı. Toplumla yöneltilmiş büyük bir saldırı dalgasının adı olan TMY Tasarısı, aslında devletin halka karşı duyduğu yoğun korkunun ve acizliğinin bir göstergesidir. Hatta denilebilir ki, TMY Tasarısı adeta, her şeyin "suç" ve hatta "terör suçu" kapsamına alınarak toplumsal muhalefetin iyice sindirilmesi ve yaşamın F tipleştirilmesi amacını taşımaktadır. Uyguladığı özelleştirme ve işten atmalar; tarımın tasfiye edilmesi; eğitim ve sağlık gibi temel hizmetlerin özelleştirilmesi vb. gibi politikalar yüzünden emekçi halk nezdinde yıpranmaya başlayan AKP hükümeti, bu politikaları sonucunda geniş kitlelerde oluşan hoşnutsuzluk karşısında korkularını gizlemeyecek ve mutlaka çeşitli önlemler alması gereken bir hale gelmiştir. Son günlerde Karadeniz'de fındık üreticile-

rinin isyanı; şeker fabrikalarının özelleştirilmesi kararı karşısında direniş geçiren ve Türkiye'nin birçok ilinde eylemler yapan işçi ve köylülerin haykırışı ve uzun günlere rağmen devam eden çeşitli direnişler Türkiye gündeminin önemli konularıdır. İşte bu yasa tüm bu korkuların bir ürünü olmakla birlikte aynı zamanda yıllarca bedeller ödenecek kazanılmış hakların geri alınmasını hedeflediği için önemlidir. Kamuoyuna yansıdığı kadarı ile eylemlerde yüzünü kapamak, örgüt liderlerinin resimlerini taşımak, slogan atmak vb. yönleri ile tepki toplayan yasa incelendiğinde görülmektedir ki, söz konusu tasarının örgütlenme ve eylem hakkı üzerinde ciddi baskıların ve hak ihlallerinin kendisidir aslında.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in CNN Türk'te yaptığı "Daha bugün bir askerimiz şehit edildi. Onun için artık ne düşünce özgürlüğü var, ne de diğer özgürlükler" sözleri devletin uygulamaya sokmak istediği yöntemi açık etmektedir. Zaten henüz yasa yürürlüğe girmeden İstanbul'da "dur ihtarına uymayan" insanların polis tarafından katledilmesi, Elazığ'da 1 Mayıs kutlamalarına katılanların tutuklanması gibi uygulamalar bundan sonraki süreç açısından ip uçları vermektedir.

Öyleyse bizler tüm gerici yasaların sokaklarda aşılabileceğini bilince olarak, attığımız her sloganın, taşıdığımız her dövizin, flamanın, girdiğimiz her faaliyetin, pratiğin ödenen bir bedelin karşılığı olduğunu bilerek hareket etmeliyiz. Komünist önder İbrahim Kaypakka'yı ölümünün 33. yılında andığımız bu günlerde, 7 Nisan günü Ordu'da bir eylem hazırlığındayken şehit düşen Dilek Polat'ın intikamı almak için yapılan eylemin hesap sorucu ruhunu kuşanarak devletin tüm saldırılarına karşı alanlarda bedellerle kazanılmış haklarımızı savunmalıyız.

İşçiler Türk-İş'in suskunluğuna karşı haykırıyor!

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun yapıldığı binanın önüne gelen işçiler Türk-İş yönetimini emekçilere yönelik saldırılar karşısındaki suskunluğu nedeniyle protesto etti. Tek Gıda-İş Sendikası'nın 4. Levent'te bulunan binasında toplanan işçiler, "Meclis'e değil işçilere kulak ver", "Koltuğa değil, emekçiye sahip çık", "Türk-İş, Hak-İş, DİSK yüzünüzü sermayeye değil işçilere dönün" gibi sloganlar ve taşıdıkları dövizler eşliğinde basın açıklaması yaptılar.

Eyleme, Belediye-İş İstanbul Şubeleri, Deri-İş Tuzla Şubesi, Ha-

ber-İş 1 No'lu Şube üyesi işçiler katıldı. Basın açıklamasını, Belediye iş 2 No'lu Şube başkanı Hasan Gülüm okudu. Gülüm, "İşçi sınıfının binbir zorlukla elde ettiği haklar ellerinden alınıyor. Türk-İş, DİSK ve Hak-İş bu duruma daha ne kadar seyirci kalacak?" şeklinde konuştu. Gülüm, Türk-İş'in temsil ettiği sınıfın çıkarlarını savunmak yerine hükümet tarafından çıkarılan yasaları tasdik ettiğini, ancak bu duruma sessiz kalmayacaklarını belirtti. Açıklamanın devamında Gülüm, özelleştirmelerin yapıldığını, SSK'ların elden

gittiğini, GSS'nin kabul edildiğini belirterek, sıranın kıdem tazminatlarına geldiğini ekledi. "Bu durumun yegane sorumlusu başta Türk-İş ve bağlı sendikalarının yönetimidir. Yarın bu durumu nasıl izan edeceksiniz? Ya sorumluluklarımızı yerine getirin ya da işçileri daha fazla aldatmayın. Sorumluluklarını yerine getirmeyenleri oturdukları koltuklarda rahat bırakmayacağız" diyen Gülüm, olumsuz gidişatı değiştirmek için ortak çözümler üreteceklerini söyleyerek, "Yarın binlerle karşıya çıkacağız" şeklinde uyarıda bulundu. (İstanbul)

Kaypakkaya katledilişinin 33. yılında anılmaya devam ediyor...

Bundan 33 yıl önce faşist diktatörlük yaralı olarak ele geçirdiği komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'yı 3 aylık bir sorgu süreci ve işkencenin ardından tarihler **18 Mayıs 1973**'ü gösterdiğinde katletti. Faşist Kemalist diktatörlük, Kaypakkaya'yı katletmekle büyük bir tehlikeyi atlattığını düşündü. Ancak komünist önder Kaypakkaya'nın ektiği tohumlar kısa sürede yeşerdi, büyüdü. Kaypakkaya'nın geride bıraktığı siyasal miras, Proletarya Partisi'nin düşmana karşı mücadelesinde onlara daima rehber oldu. Kaypakkaya yoldaş **Mustafa Suphi** sonrasının Türkiye'sindeki tek komünist önderidir. 50 yıl aradan sonra bilimsel analizleriyle tabu olan Kemalizm konusu, **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı**'nı savunarak önemli adımlar atmıştır. Ülkemizdeki siyasal gelişmeler Kaypakkaya'nın genel ve özel görüşleri lehine tanıklığını hala sürdürüyor.

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya

ya katledilişinin 33. yılında **1 Mayıs Mahallesi**'nde yapılan bir etkinlikle anıldı. **14 Mayıs Pazar günü Mustafa Kemal Mahallesi Güzelleştirme Derneği**'nde saat 18.30'da başlayan etkinlikte ilk olarak devrim ve komünizm şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. **Tohum Kültür Merkezi**'nin hazırlamış olduğu **Umudun Ateş Topları** isimli sinevizyon izlendi. Daha sonra panel bölümüne geçildi. Sohbet tarzında geçen panelde iki konuşmacı bulunurken bir kişi yaptığı konuşmada "Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 34., Proletarya Partisi'nin kurucusu ve kuramcısı komünist önder Kaypakkaya'nın katledilişinin 33. yılını çeşitli etkinliklerle anıyoruz. Ezenle ezilenler arasındaki mücadelede bazı kesitler vardır ki bunları unutmak mümkün değildir. **Spartaküsler, Şeyh Bedrettinler, Paris Komünü, Ekim Devrimi, Çin Kültür Devrimi**... tarihteki yerlerini almışlardır" dedi. Konuşmanın devamında

"Mustafa Suphi yoldaşın kurduğu TKP'nin kadrolarının katledilmesinin ardından 50 yıllık suskunluğu yırtan, devletin komprador burjuvazi, patron ağaların elinde olduğunu vurgulayan, Kürt sorununu tahlil eden, ülkenin sosyo-ekonomik yapısını doğru tahlil eden, ulusal soruna bakış açısıyla Kaypakkaya yoldaş dönemin diğer devrimci önderlerinden ayrılıyor. Kaypakkaya devrimin niteliğini ve aşamalarını, iktidarı ele geçirmenin yolunu bilimsel bir şekilde tahlil etti. Komünist önder Kaypakkaya'nın sınıf analizine dayanan **Marksist-Leninist-Maoist** görüşleri bugünde kendini olduğu gibi korumaktadır. Bugün Kaypakkaya'nın ardılları ve O'nun düşüncelerinin savunucuları olarak üzerimize düşen görevleri layıkıyla yerine getirmek

mek durumundayız. Bu nedenle Kaypakkaya'nın düşüncelerini iyi kavramalı ve mücadeleye dört elle sarılmamız" denildi.

İzleyicilerin düşüncelerini belirtmesi ve sorularıyla panel daha da zenginlik kazandı. Ardından TKM Müzik Grubu "**Unutmam 18 Mayıs'ı**" marşıyla sahneye çıktı. Hep birlikte söylenen marş ve türkülerin ardından etkinlik saat 20:30'da sona erdi. **(Kartal)**

Kapılara dayandılar, içeri giremeyecekler!

İTÜ Bahar Şenlikleri sırasında Maslak Yerleşkesi'ne saldıran faşistler, burada biri ağır üç öğrenciyi yaraladı. Polis ise bu sahne karşısında istifini bile bozmadı.

yaşanan olayları "sağ-sol" çatışması gibi göstermek isteyen egemenler, son olarak üç devrimci öğrenciyi dernek çalışması yapmalarından dolayı hedef gösterdi. Saldırıya uğrayan öğrencilerden ikisi ağır yaralandı. Ağır yaralanan öğrenciler tedavilerinin ardından hastaneden taburcu edildiler.

"Özelleştirmelere geçit vermeyeceğiz!"

3 Mayıs Çarşamba günü yemekhanelerin özelleştirilmesi konusunda SES Aksaray şubesi, Eğitim-Sen Üniversiteler Şubesi, Tez Koop-İş Sendikası üyeleriyle beraber ihaleyi protesto etmek için Rektörlük önünde toplanan 300 kişilik kitleye polis saldırdı. Saldırıda çok sayıda kişi gaz bombaları ve biber gazlarından ötürü yaralandı.

Şimdi sırada İTÜ var...

İstanbul Üniversitesi'nde sivil faşistlerin devreye girmesiyle muhalefet dalgasının daha da yükseldiğini fark eden

Rektörlük, tekrar soruşturma terörü başlatırken, 9 Mayıs günü gerçekleşen saldırı ile sivil faşistlerin de sahneden indirilmediği görüldü.

İTÜ Bahar Şenlikleri sırasında Maslak Yerleşkesi'ne saldıran ülkücü grup, burada biri ağır üç öğrenciyi yaraladı. Polis ise bu sahne karşısında istifini bile bozmadı.

Kimin saldırdığı belli...

Sabah saatlerinde bildiri dağıtarak daha öncesinde yaşanan saldırıları protesto eden öğrenciler, ardından şenliğe katıldı. Öğrencilerin bildiri dağıttığını haber alan bir grup ise bunun üzerine ellerinde Türk bayraklarıyla Rektörlük önüne yürüdü. Uzun zamandır öğrencilere saldıran polis, bu durum üzerine kapılara yığınak oluşturdu. Kısa süre geçmeden bu yığınığın yerini ülkü ocaklarından gelen faşistler aldı.

Ardından marşlar okuyarak şenlik alanına yürüyüşe geçen ülkücüler, burada provokasyon çıkarmaya çalıştı. Bu deneme başarılı olmayınca daha da azgınlaşan ülkücüler, okulun içersinde "kafa avı" başlattı. Fen-Edebiyat Fakültesi çıkışını

tutan faşistler burada üç öğrenciyi linç etmeye çalıştı. Öğrencilerden biri kalabalıktan kaçıp kurtulurken lince girişen ülkücülere polis tarafından herhangi bir müdahale gerçekleşmedi.

Diğer girişlerde ise minibüsleri durduran faşistler, elinde Özgür Gündem gazetesi olan bir öğrenciyi linç etmeye kalkıştı. Ellerinde demir sopalar ve polis copları olan faşist grup, ardından "**polis çağırın alsın bunu**" diye bağırınca polis saldırıya uğrayan öğrencileri gözaltına aldı.

Diğer taraftan faşist saldırıya karşı koymak üzere birleşen öğrencilerin tavrını ise ülkücülerin kampüsten kaçışı izledi. Bu sırada kampüs çevresinde geniş "güvenlik" önlemleri alan polis de kampüsü terk etti.

Olay üzerine şenlikte açıklama yapan öğrenciler ise, Deniz Gezmişleri, Mahir Çayanları örnek vererek böyle saldırıların kendilerini ve hak alma mücadelelerini engelleyemeyeceğini açıkladı. Açıklama sırasında dışarıda kitle halinde yürüyüş yapan ülkücüler, Mecidiyeköy Metro çıkışında yine saldırarak dört Kürt kökenli öğrenciyi yaraladı. **(H. Merkezi)**

Bugünlerde yemekhanelerin özelleştirilmesi ile gündemde olan İstanbul Üniversitesi'nde gelişen öğrenci muhalefeti nin örgütlenmesi ve öğrenci derneği çalışmasıyla beraber egemenlerin, dizginsiz silahlı sivil faşist saldırılar ivme kazandı.

Öncesinde Rektörlük'ün teşvikiyle polis öğrencilere saldırırken, şimdi ise bu iş MHP'li faşistlere devredildi. Geniş öğrenci kitlelerinin kafasını karıştırmak ve

**KATLEDİLİŞİNİN 33. YILDÖNÜMÜNDE
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

Program:

Suavi

Hilmi Yarayıcı

Arzu

Abidin Biter

Koma Çar Newa

Grup Şiar

Grup Haykırış

Halkoyunları

Konuşmacılar

Doç. Dr. Haluk Gerger

Cafer Demir

iHD Onur Üyesi

Seferi Yılmaz

(Şemdinli Umut Kitapevi Sahibi)

Enternasyonal

Delegasyonlar

Tarih: 20 Mayıs 2006 • Saat: 15:30

Yer: MITTELHESSEN ARENA

Wolfgang-Kühle-Strasse 1

35576 Wetzlar

Gece Tertip Komitesi